

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 4/19, kesäkuu-elokuu 2019, 18. vuosikerta, irtonumero 2 €

Vasemmistohallitusko-miksi militarismi !?

Jäämeren ratahanke ahdistaa edelleen. s. 3
Vievätkö maakuntamalli ja hornetit perikatoon. s. 5
Lisäarvo kapitalismin käyttövoima s. 7
Viron työväenluokan historiaa. s. 12
Venäjä, Venäjä, Venäjä? s. 16
Väkivaltainen sotilasliitto. s. 20

Vappuna vastustettiin sote-kaappauksia ja militarismia sekä tuettiin sosialistista kehityssuuntaa.

Uudesta hallituksesta puhutaan "vasemmistohallituksena". Siellä on oppivelvollisuuslaki, perhevapaa, väylähankkeet ym. Ainoa selkeä rahoituslähde on kuitenkin valtion omaisuuden myyminen. Entä kun kaikki on myyty? Perintönä on Sipilän uusliberalismi, kiky ja maakuntamalli sekä militarismin kaikki elementit: hävittäjähankinnat, Nato, sotaharjoitukset ja isäntämaasopimus. Missä on vasemmistohallitus? Viedäänkö meitä kuin "pässii narussa"?

Sivut 2, 3, 4, 5 ja 6

Sivut 2-3

- Hallitukselta vaaditaan toimia
- Puolueiden poliittinen muisti kaksi kuukautta
- Huomioita tarkkailijan kynästä
- Jäämeren ratahanke ahdistaa
- Taas meitä höynäytettiin

Sivut 4-5

- Vuosi 2018 pahin ulosottovuosi
- Vievätkö maakuntamalli ja hornetit Suomen perikatoon?
- Soten 18 maakunnan tolkuton malli
- Hoivaa vai hornetteja
- Vaalimietteitä

Sivut 6-7

- Esko Luukkonen in memoriam
- Iloitse vasemmisto
- Lisäarvon kohottaminen, kapitalistisen tuotannon käyttövoima
- Vakaas on valhe vähempiosaisille
- Muovin kirous

Sivut 8-9

- Ranskan oikeisto kaksilla ratilla voittoa EU-vaaleissa
- Posti ulkoistaa suomalaiset Vieroon
- Hyvinvointimalli hallintouudistusten aallokossa

Sivut 10-11

- Luokkakantaisuus esiin vapun puheissa
- Mitä EU:n tilalle
- Poliittisia ääniä Puustellinmetästä
- Vapun tervehdys Hermannissa
- Punasotilaiden muistolle Valtakunnallisella muistomerkillä
- Me tuemme Venezuelan kansaa

Sivut 12-13

- Viron työväenluokan historiaa
- Ei maata, ei kotia-Alkuperäiskansojen kohtelu Meksikossa

Sivut 14-15

- Jenkki go home!
- Ilmastomuutos ja KDKT
- Muuttuva ilmasto ihmiskunnan huolena (4)

Sivut 16-17

- Venäjä, Venäjä, Venäjä
- Arvioita Ukrainan presidentinvaalien tuloksesta
- Protesteja Venäjällä
- Muista Odessa

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Väkivaltainen sotilasliitto
- Varokaa Troian hevosia
- Demokratia
- Helsingin Sanomien sotakirjeen vaihtajan kynä on tylsynyt

Luokkakantaisuuden airueet esiin vappupuheissa

Helsingissä ammatillinen paikallisyhteisö organisoi marssin. Useat työväenjärjestöt näyttäytyivät. Myös pääministeri marssi kärjessä.

Vapun puheissa todettiin, että työväenliike ja poliittinen vasemmisto ovat tänään historian pahimmassa aallonpohjassa. Kalevi Höltä totesi, että "työväenluokka ja vasemmistoliikekin ovat suurilta osin menettäneet luokkatietoisuutensa, joka näkyy karmealla tavalla kiky-sopimuksessa". Tästä on vain yksi tie ylöspäin. "Työkansan järjestöissä tulee keskittyä marxilaisen tieteen opiskeluun ja kehittämiseen." Tarvitaan myös laaja kansanrintama, joka ottaa poliittisen vastuun yhteiskunnallisesta muutoksesta.

Sivut 10 ja 11

Venäjä tänään maailmanpolitiikan keskipisteessä

Venäjällä puolustetaan sosialismin perintöä. Kuva voitonpäivän kuolemattoman rykmentin marssilta Pietarissa.

Marxilaiset sanovat: "Koskaan ei tule kahta samanlaista aikaa." Neuvostoliitto hajosi ja syntyi kapitalistinen Venäjä. Sen asema kuitenkin maailmassa on muotoutunut USA:n ylivallan vastavoimaksi, joka turvaa myös sosialismia kehittäville valtioille mahdollisuuden olemassaoloon. Venäjän useat kansalaisjärjestöt sanovat: "Kaikki merkittävä mitä Venäjällä on, tulee Neuvostoliiton perintönä." Tämä on totta ja se tekee Venäjästä uudentyyppisen valtiollisen voiman. Ihmiset tukevat Venäjällä sosialismin perintöä.

Sivut 16 ja 17

Kaikkien maiden proletaarit -liittykää yhteen!
Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 17.6.2019
Rinteen hallitukselta vaaditaan tuntuvia toimia
Suomen seuraava hallitus on Antti Rinteen johtama kansanrinta-mahallitus. Viime vuosien valtapuolue kokoomus on jätetty opposi-tioon, samoin perussuomalaiset. Porvaripiireissä Sdp:n nousu pää-ministeripuolueeksi on herättänyt kauhunsekaista paniikkia, vaika demarit eivät ole radikaaliudellaan juuri loistaneet viime vuosina.

Suomen poliittisen tilanteen ja vaalijärjestelmän johdosta hallitusta ei voida muodostaa pelkästään vasemmiston voimin, sillä eduskunnan vasemmistopuolueiden yhteiskannatus ei tähän riitä. Esimerkiksi Tanskassa sosiaalidemokraatit muodostavat vähemmistöhallituksen voitettuaan vaalit, mutta meillä pyritään enemmistöhallituksiin hinnalla millä hyvänsä. Niinpä tukipuolueita tarvitaan porvaripuolelta, mikä vaikeuttaa vasemmiston omien tavoitteiden ajamista. Ruotsissa taas listavaaleissa voittanut punavihreä blokki ja sen muodostama hallitus kykeni toteuttamaan nykyoloissa hyvinkin keynesiläistä ja elvyttävää politiikkaa.

Rinteeltä oli viisas veto sivuuttaa kokoomus ja ottaa keskusta mukaan hallituksen muodostamiseen. Keskustan kenttäväki on ollut tyytymätön Sipilän oikeistolaiseen politiikkaan, joten painetta siirtyä Sipilän linjoilta hieman vasemmalle luulisi löytyvän. Vihreillä on omat ulkopoliittiset ongelmansa kuten sitkeä Venäjä-vastaisuus ja monien avainpoliittikkojen avoin Nato-myönteisyys, mutta sosiaalisissa kysymyksissä puolue on kokoomusta joustavampi.

Uusliberalismin vastaisessa kamppailussa on nykyisissä vaikeissa oloissa otettava yksi askel kerrallaan, ja jokainen muutos parempaan suuntaan on tervetullut. Uudessa hallitusohjelmassa on monia hyviä asioita, mutta myös porvaripuolueiden mukanaolosta johtuvia kompromisseja. Valtion omaisuuden myynti infrahankeiden rahoittamiseksi on yksi tällainen huono kompromissi. Uusliberalistit pelottelevat rutiininomaisesti valtion velalla, mutta nollakorkoinen laina tulevaisuuteen sat-samiseksi olisi ollut pitkällä tähtäimellä parempi vaihtoehto.

Rinteen linjaus siitä, ettei valtion menoja leikata, vaan päinvas-toin hieman lisätään, on vallalla olevan uusliberalistisen näkemyksen vastainen teko. Suomessa pitkään vallinneen ideologisen näkemyksen mukaan verotusta, etenkin työn verotusta, ei saa missään oloissa kiris-tää. Pääoma- ja yritysverotuksen mahdollinen kiristäminen on jätetty ko-konaan keskustelun ulkopuolelle. Pääoma- ja yritysverotusta on päinvas-toin jatkuvasti kevennetty jo muutaman vuosikymmenen ajan.

Jatkuvat veronkevennykset ovat aiheuttaneet valtion tulopuo-lelle vajaan, jolla on sitten perusteltu leikkauspolitiikkaa. Huolimatta väitetyistä kestävyysvajeesta Suomi on hankkimassa uusia, tähtitieteelli-sen kalliita hävittäjiä lähivuosina. Suomella ei pitäisi mitenkään olla varaa ainakaan amerikkalaisiin, huippukalliisiin hävittäjiin. Jos aseisiin on pakko käyttää rahaa, niin hankittakoon mieluummin ilmatorjuntakalustoa, jolla on puolustuksellista merkitystä huomattavasti hävittäjiä enemmän.

Sote-hankkeen osalta myönteistä on se, että Rinne linjasi julkisen sektorin päävastuulliseksi palveluiden tuottajaksi, poiketen selvästi Sipi-län hallituksen kokoomusvetoisesta pakkoyksityistämisestä. Jälleen yh-tenä kompromissina vasemmisto taipui keskustan hellimään maakunta-malliin, jonka toimintaa tehostavasta tai säästöjä tuovasta vaikutuksesta ei ole minkäänlaisia takuita.

Nyt tarvitaan valpasta kansalaisaktivismia vahtimaan hallitusta, jotta se lupaustensa mukaisesti korjaa Sipilän oikeistohallituksen aiheut-tamia vahinkoja ja korjaa kurssia kohti oikeudenmukaisempaa Suomea.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan
Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.
☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €
☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66
☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Puolueiden poliittinen muisti kaksi kuukautta

Kun Sipilä erotti hallituksensa, hallituspuolueet siirtyivät opposi-tion riveihin moittimaan SOS-hallituksen politiikkaa. Jopa soten vastuuministerit ”riemuit-sivat” ja olivat ”helpottuneita”, että sote-riesasta päästiin eroon. Kokoomus syytteli kepua ja kepu kokoomusta sote-sotkusta.

Sote-uudistuksen parla-mentaarinen valmistelu ”unohtui”

Kaikki eduskuntapuolueet vakuut-tivat, että sote-”uudistusta” jatke-taan parlamentarisessa komiteas-sa. Kului pari kuukautta ja viisi puo-luetta ilmoitti, että tavoite on maa-kuntamalli, -vaalit ja -verot. Äänestä-jien poliittisen muistin sanotaan ole-van 3 kuukautta, mutta puolueilla se on lyhyempi. Keskusta ajoi hallitus-ohjelmaan Stubbin kanssa tehdys-sä lehmänkaupassa 2015 sovitun ”maakuntaitsehallinnon”.

Parlamentarisessa valmiste-lussa moista järjestömyyttä ei eh-kä olisi sovittu. Valtioneuvoston SOS-trion sote- ja maakuntauudis-tusta koskeva tutkimusraportti to-teaa, ettei uudistuksen tavoitteista ollut yksimielisyyttä eikä poliittisia riskejä huomioitu ja ratkaistu. ”Maa-kunta- ja sote-uudistuksen koko-luokka huomioiden yli hallituskau-sien ulottuvan tahtotilan luominen

olisi ollut välttämätöntä.”

Tärkein vaalilupaus unoh-tui

Ennen vaaleja puolueet kilvan lu-pasivat nostaa hoitajamitoituksen 0,7:een. Mites kävi? Hallitusohjel-maan se toki kirjattiin, mutta pit-källä siirtymäajalla ja ilman riittävää rahoitusta. Viime vuosina dema-rit, keskusta ja kokoomus ovat yksi-tyistäneet kunnissa hoivapalveluja. Sopimusten ehdot ovat joskus sel-laiset, että toimia voi nimittää van-husten varastoinniksi tai huutolais-kaupaksi.

Ongelman sivuuttaminen oli helppoa demarien puheenjohta-ja Antti Rinteelle, joka on Mäntsälän valtuustossa ollut ulkoistamassa lähes kaikki kunnan toiminnot sekä varapuheenjohtaja Sanna Marinil-le, joka Tampereen valtuustossa vii-me marraskuussa äänesti hoitajami-toituksen alentamisen puolesta. Mi-toitus tippui asevelijuntan voimin 0,57:een. Sipilällekin lykkäys vuo-sien päähän oli helpotus.

Hoiva-alalla kärsitään hoi-tajapulasta

Työ on liian raskasta käsiparien puutteen ja työnkuvien hajanai-suuden takia. Hoitajien palkkaus on liian matala. Se ei vastaa työn vaa-tivuutta ja vastuuta ihmishengis-tä. Hoiva-ala ei ole veto- eikä pito-

voimainen. Tämä yhtälö hallituksen olisi pitänyt ratkaista. Mutta ei tar-peeksi kiinnostanut. Ongelma siir-rettiin seuraavalle hallitukselle.

Viisikon seikkailut hoiva-kodissa

Ikäihmisten hoivan kuntoon saat-taminen ei ollut hallitukselle kivaa. Nyt ei voi odottaa neljää vuotta, jot-ta seuraava hallitus epäkohdat kor-jaisi. Hallituksen on vastuu kannet-tava. Vuoden 2011 vaalien edellä ko-koomuksen puoluesihteerin Taru Tur-junen lupasi hoitajille 500 euron pal-kankorotuksen. Pari päivää äänes-tyksen jälkeen pääministeri Katai-nen ja eduskuntaryhmän vetäjä Pek-ka Ravi tuomitsivat lupauksen tode-ten, että asia ei ollut kokoomuksen vaaliohjelmassa. Voisiko sen nyt to-teuttaa, kun asia oli hallituspuoluei-den ohjelmissa.

Rinteen bussin kyydissä

Vappuna Rinne houkutteui yhdistel-mäbussiin pieneläkeläisiä. Etuosan minimieläkkeen ”nauttijat” luulivat, että Rinne ajelee moottoritiellä sata lasissa, mutta jäivät kyydistä kun bu-sii mateli viittäkymppiä. Bussin perä-vaunussa alle 1400 € eläkettä saavat ihmettelivät, kun heidän vaununsa jäi pysäkillä. Sitä ei oltu kytketty ve-toautoon.

Juhani Tanski

Huomioita tarkkailijan kynästä

Aktiivimalli

Rinteen hallitusohjelman eräät lu-paukset ovat synnyttäneet varo-vaista toiveikkuutta edistyksellisen kansalaisten piirissä. Yksi täl-lainen on lupaus poistaa Lind-strömin aktiivimalli. Luonnollises-ti se vaatii asian tuomista uudelleen eduskunnan käsittelyyn, jos-sa päätetään lain purkamisesta. Uuden hallituksen ”astuttua rem-miin” oli kuitenkin epäselvää miten ja kuinka aktiivimallin poisto toteutetaan. Lähtökohtana tulee olla aktiivimallin poisto täysi-määräisesti. Laki ehti jo heikentää n. 160000 työttömän toimeentu-loa, koska lain edellyttämää työtä ei ole. Luonnollisesti julkisesti esi-tetyt lupaukset edellyttävät, että työttömälle asetetut sanktiot pois-tetaan ja puretun lain aiheuttamat menetykset palautetaan takaisin.

Oppivelvollisuus

Toinen kiitettävä saavutus hallitus-neuvotteluissa oli oppivelvollisuu-den pidentäminen 18 ikävuoteen ja lähtökohtaisesti niin, että kaik-ki suorittavat toisen asteen oppi-velvollisuuden eli lukio- tai am-mattikoulututkinnon. Jotkut va-littelevat, että tästä tulee pysy-vä menoerä, joka maksaa vuosit-ain lähes 200 milj. euroa. On vaa-dittu, että tulopuolella tulee löy-tää vastaavasti saman verran tu-loja. Tämä on kuitenkin selkeä in-vestointi tulevaisuuteen. Lähtö-kohtana pidämme yhteiskuntame kehitystä lähitulevaisuudessa. Työn tuottavuuden kasvu edellyt-tää voimakasta palveluiden moni-puolistamista. Ilmastomuutoksen torjuminen vaatii hyvinvoinnin ja kulutuksen yhteensovittamista. Mi-kään ei tapahdu ilman kasvavaa osaamista. Oppivelvollisuuden ko-

hottaminen on investointi, joka maksaa edistyksellisen yhteiskunta-kehityksen vallitessa itsensä lähitu-levaisuudessa takaisin.

Pahat ”pullonkaulat”

Rinteen hallituksen taipaleelle aset-tuu kuitenkin isoja ”pullonkauloja”. Hallitusohjelma perustuu 2 % vuo-sittaiseen kasvuun ja työllisyysas-teen nousuun 75 %:ttiin vuoteen 2023 mennessä. Tällä hetkellä ta-louskasvu on n. 1,7 % ja se uhkaa laskea lähivuosina 1 %:ttiin. Työt-ömyysasteen sanotaan olevan n. 73 %.

Kansan äänessä olemme seu-ranneet työllisyyden kehitystä. SOS-hallituksen ”saavutus” 72 % työllisyysaste perustui pitkälti sii-hen, että uudet työpaikat olivat osa-aikaisia ja lyhytkestoisia. Kulu-neen 10 vuoden aikana tuotannon määrä ei ole juurikaan noussut, kun vastaavasti työn tuottavuus on ko-honnut yli 7 %. Näillä parametreilla on lähes mahdotonta työllistää täy-sipäiväisesti tarvittavat 60000 työn-tekijää, että asetetut tavoitteet saa-vutettaisiin.

Edelleen uusliberalismia?

Hallitusohjelmassa ei ole puututtu suurituloisten tuloihin, osinkoihin ja sijoituksiin veroparatiiseissa eikä militaristisiin hävittäjähankintoihin. Ohjelma saa pääomapiirin edusta-jilta jopa varovaista kiitosta. Mark-kinaliberalismin edusmies ja edelli-sen SOS-hallituksen pääministeri Si-pilä sanoo sitä keskustalaiseksi oh-jelmaksi. Kaikki markkinaliberalis-min peruspilarit on Rinteen hallitus-ohjelmassa jätetty paikalleen. Mikä-li näihin kohteisiin uskallettaisiin ka-jota, varoja kyllä löytyisi hallitusoh-jelman toteuttamiseen ja samalla avautuisi mahdollisuuksia irrottau-tua uusliberalistisesta yhteiskunta-

politiikasta. Itse pääomapiirin asiantuntijat uskaltavat nyt Rin-teen hallituksen yhteydessä muis-tuttaa, että hallituksen ohjelma tuskin tulee onnistumaan. Pää-omapiirin edustajat tarjoilevat nyt hallitukselle uusliberalistisia rat-kaisuja mm. uutta kiky-sopimus-ta, halvempaa sote-ratkaisua, leik-kausia eläkkeisiin ja valtion omai-suuden myymistä. Seuraava bud-jetti osoittaa ratkaisujen suunnan.

Mediapooli sekottaa

Tarkkailu osoittaa, miten valheel-linen tiedotus sekoittaa ihmisten ymmärryksen myös näissä halli-tus-kysymyksissä. Kun uusliberalis-milla ei ole vastavoimaa, oma me-diapoolimme ja hybridivaikuttami-nen ohjaavat ihmisten mielipiteitä.

Ei voinut olla huomaamat-ta, miten Trumpin Ranskan vie-railun yhteydessä YLE:n radio-toimittaja useaan otteeseen toisti, että ”Normandian maihinnou-su 6.6.1944 johti Euroopan va-pautukseen ja toisen maailman-sodan päättymiseen.” Toimitta-ja jätti huomioimatta, että Saksan ja Neuvostoliiton rintamalle oli sil-loin keskitetty yli 70 % hitleriläis-ten voimista. Toimittaja ”unohti”, että Puna-armeija oli silloin ajanut saksalaiset Kaukasiasta ja Staling-radista, oli käyty ratkaiseva Kurskin taistelu, purettu Leningradin saar-to ja aloitettu Suomen, Baltian ja Valko-Venäjän operaatiot. Länsi-rintaman luomiseksi Puna-armei-jan sodanjohto sekä liittoutuneet koordinoivat sotatoimiaan yhe-teen. Tämä todellakin osoittaa, mi-ten ihmisille tietoisesti valehdelaan ja miten vähän YLE:n toimit-tajat asioista tietävät.

T.

Jäämeren ratahanke ahdistaa edelleen

Rovaniemen ja Norjan Kirkkoniemen välille ajateltu rautatieyhteys, niin sanottu Jäämeren rata, pomppasi toukokuussa taas keskusteluun, vaikka se on jo monelta taholta torjuttu ja sen kannattamattomuus on todettu laajassa selvityksessä. Lapin liiton tekemässä, toukokuussa julkistetussa, Pohjos-Lapin maakuntakaavassa radalle on kuitenkin tehty varaus. Tämä varaus on alueen kunnissa – Sodankylä, Ivalo, Utsjoki – otettava jatkossa huomioon kaikessa yhdyskuntasuunnittelussa.

Kaavan yleisissä perusteluissa luvataan suunnitelman tuottavan pelkkää hyvää kaikille alueen asukkaille ja minkä tahansa elinkeinon harjoittajille. ”Pohjois-Lapin maakuntakaavan 2040 yleisenä tavoitteena on luoda edellytykset hyvälle elinympäristölle sekä edistää ekologisesti, taloudellisesti, sosiaalisesti ja kulttuurisesti kestävää kehitystä.”

Mitään maakuntakaavan perusteluissa mainituista kehityskuluista ei jäämerenradalla edistetä. Päinvastoin. Jo pelkkä kaavassa oleva varaus ahdistaa kovasti alueen saamelaisasukkaita ja muitakin poronhoidosta ja muista luontaiselinkeloista elantonsa saavia. Se on löysä hirttosilmukka kaikkien alueen asukkaiden kaulalla. Mitään pidemmälle tähtääviä kehittämissuunnitelmia ei kaavaan merkityllä radan vaikutusalueella kannata tehdä.

Pelimies asialla

Ratahankkeen nousun agendalle sai tällä kertaa aikaan helsinkiläinen liikemies **Peter Vesterback**, joka kävi rehvakkaasti esiintymässä Arktisen talousneuvoston foorumissa Rovaniemellä toukokuussa. Vesterback ilmoitti tilaisuudessa rakentavansa koko radan ihan omana työnään – tai siis kansainvälisellä rahoituksella tietenkin, mitä se sitten lieneekään.

Samainen liikemies on rakentamassa Helsinki-Tallinna tunnelia kiinalaisrahoituksella. Vesterback ei kuitenkaan tunnu kytkevän näitä kahta hanketta yhteen, vaan hänen visiossaan Jäämeren rata tulisi pal-

velemaan enemmänkin pohjoisen Suomen matkailua ja Norjasta tulevan tuonnin – lähinnä lohien – kuljetuksia Suomen, Euroopan ja jopa Aasian markkinoille Etelä-Suomen suoria lentoyhteyksiä hyväksi käyttäen.

Videopeleillä rikastuneen Vesterbackan tulevaisuuden visiossa Rovaniemi-Kirkkoniemi -juna viilettäisi tuon 500 kilometrin taipaleen 350 kilometrin tuntinopeudella. Juna kulkisi tarvittaessa paikallisen asujaimiston ja elinkeinonharjoituksen niin vaatiessa pitkiäkin matkoja joko maan alla tai ilmassa. Tämä vaikuttaa äkkiseltään jonkinlaiselta tieteiselo kuva-skenaariolta.

Mistä rahat?

Jäämeren ratahankkeen laittoi alun alkaen liikkeelle Sipilän hallituksen liikenneministeri **Anne Berner**. Ministerin asettama selvitystyöryhmä päätyi radan kustannuksessa 3 miljardiin euroon, ja totesi hankkeen olevan tämän ajan ja näkyvissä olevan ajan tarpeisiin nähden kannattamattoman. Nyt herää tietenkin kysymys, että mihin liikemies Vesterback perustaa laskelmansa, kun hänen kuvittelemansa radan tekniset ratkaisut ovat erittäin kalliita toteuttaa.

Vaikka ilmastonmuutos vaatiikin nopeaa reagointia ja sen mukaisia tekoja, on kuitenkin vaikea nähdä tämän rautatieyhteyden merkitystä ainakaan matkailumieleessä. Lapin matkailu ei ole sen tyyppistä, että tuo ratayhteys toisi siihen min-

Kuva: Heikki Männikkö

On osoitettu, että näihin maisemiin Jäämeren rata ei tuo minkäänlaista lisäarvoa. Sitä eivät halua sinne alueen omat asukkaat eivätkä muutkaan. Asian piti olla jo selvä. Siellä se hanke kuitenkin edelleen on alueen maakuntakaavassa ihmisten todellisena kiusana.

käänlaista lisäarvoa. Ja ne lohetkin saadaan meidän marketteihin kokonaiskustannuksiltaan edullisemmin kumipyörillä.

Pelimies Peter Vesterbackan esiintyminen Arktisen talousfoorumin yhteydessä jätti avoimeksi monia kysymyksiä. Onko tämä pohjoinen ratahanke jotenkin tai mitenkään kytköksissä tämän samaisen liikemiehen toiseen megahankkeeseen, Helsinki-Tallinna -rautatie-tunneliin? Ovatko liikemiehen maininnat pohjoisen radan mahdollisista rahoittajatahoista – Norjan valtio valtaisine öljyrahoinen ja suomalaiset eläkerahastot – vain tämän moniala-aktivistin toiveita ja kuvitelmia, vai ovatko ne todella mukana projektissa? Onko tämä suunnitelma mahdollisesti kytköksissä EU:n TEN-T – Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon? Vesterback ei avaa lausunnoissaan näitä tarkemmin.

Vanhoja suunnitelmia

Jäämerelle ulottuvia rautatiesuunnitelmia on Lapissa ollut vireillä aiem-

minkin. Näissä suunnitelmissa on radan julkilausuttuna perusteena ollut alueen rikkaiden malmivarantojen kuljetuksien varmistaminen kaikissa olosuhteissa.

Ensimmäinen pohjoinen ratasuunnitelma ajoittuu vuoteen 1918. Sen lisäksi, että saksalaiset ratkaisivat Suomen luokkasodan ja luulivat vielä saavansa maahan saksalaisen kuninkaan, he alkoivat isännän lailla suunnitella pohjoisen Suomen malmivarojen hyödyntämistä. Onneksi ensimmäinen maailmansota ehti loppua, ennen kuin saksalaiset pääsivät käytännön toimiin rata-asiaassa.

Seuraavan kerran samaan ratahankkeeseen palattiin 1930-luvulla. Tuolloin radan pohjoinen päätepiste piti oleman Petsamon Liinahamarin satama. Vuoden 1939 syksyllä hallitus teki, muutamien lappilaisten kansanedustajien aloitteesta eduskunnalle esityksen määrärahan myöntämisestä Pohjois-Suo-

men rautatieverkon kehittämiseksi.

Maanpuolustus perusteenä

Eduskunnassa 15. syyskuuta 1939 tehdyn aloitteen perusteluissa sanotaan mm.: ”Vaikka maamme onkin päättänyt säilyttää puolueettomuutensa, niin saattaa tilanne muodostua sellaiseksi, etteivät tarvikeemme ja tuotteemme pääse kulkemaan Suomenlahden ja Itämeren kautta. Kun tällainen mahdollisuus on aina olemassa, on maamme talouden ja erikoisesti maamme puolustusvalmiuden kannalta tärkeää, että rautatie rakennetaan mahdollisimman pian Petsamoon.”

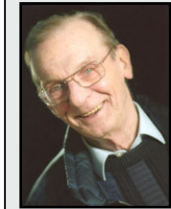
Piti siis rakentaa ratayhteys Rovaniemen ja Petsamon Liinahamarin sataman välille. Tuolloin valmistauduttiin tilanteeseen, jossa Itämeri menisi ”tukkoon” ja tämän johdosta Pohjois-Suomen puunjalostusteollisuuden tuotteet piti saada maailman merille pohjoisen kautta. Mutta kuten alkusyksyn 1939 aloitteessa mainitaan, piti jo varautua johonkin, mikä vaati ”...erikoisesti puolustusvalmiuden tärkeyden...” huomioimista. Saksalaiset elättivät rataidea vielä jatkosodan aikanakin, mutta kun sodassa kävi niin kuin kävi, pohjoinen rautatie jäi silloinkin rakentamatta.

Onkohan ihminen, joka näkee näissä eri aikojen – vanhoissa ja uusissa – Jäämerenrata -suunnitelmissa jonkinlaista analogiaa, paranoidinen, vainoharhainen?

Unto Nikula

-Kansan ääni tulee seuraamaan tilanteiden kehittymistä pohjoisessa. -Historian lähde: **Mikko Uola:** Petsamo 1939-1945

TAAS MEITÄ HÖYNNÄYTETTIIN

Ennen muinoin meillä oli kärkikolmio, Hesari, Aamulehti ja Turun Sanomat. Ne määrittävät, mistä kirjoitetaan ja puhutaan. Niiden vaikutus ei kuitenkaan toiminut tehokkaasti. Niinpä erinomaisen oivalluksen ja pienen ponnistuksen jälkeen on synnytetty Mediapooli.

Siihen kuuluu koko valtamedia. Se sanelee mistä kirjoitetaan ja puhutaan, mutta myös mistä pitää vaiaita. Ilmastomuutos ja vaarallinen Venäjä ovat politiikan ykkösasioita. Niistä on puhuttava. Herrat ovat olleet nauruun tikahtua, kun ovat nähneet kuinka kansa on molemmissa vaaleissa kävellyt kuin lammaslauma tuohon ansaan. Siksi molemmat vaalit ovat muistuttaneet lähes sirkushuivia.

Meillä ilmastomuutos on saanut suorastaan surkuhupaisia piirteitä. Sitra julistaa, että lihan syönti ja maidon juonti ovat kovia ilmansaastuttajia. Siksi liha ja lypsykarja on lopetettava, että maailma pelastuu. Ketään ei häiritse pätkän vertaa, että USA:n armeija ja sen sotilastukikohdat kaikkialla maailmassa ovat ilmansaastuttajia vailla vertaa. Kun jenkit, mui-

den maiden tavoin pysyvät armeijoihin oman maansa rajojen sisäpuolella, sen jälkeen ilmastomuutokseen voi suhtautua jotenkin vakavasti.

Kun elintarviketuotantoa ei voi Sitrasta huolimatta lopettaa, niin silloin ensisijaiset ponnistelut pitää suunnata täydelliseen aserisuntaan.

Valtamedian poliittinen ohjailu ei onnistunut aivan täydellisesti. Soinin mukana perussuomalaiset pettäneet ja sotahulluiksi osoittautuneet siniset hävisivät poliittiselta kartalta. Lähestulkoon saman kohdalla koki myös Paavo Värynen, joka Keskustan kunniapuheenjohtajuudesta huolimatta ryhtyi toivottomaksi poliittiseksi yksityisyrittäjäksi. Pysymällä Keskustassa hän olisi ilmiselvästi nyt paremmassa asemassa Sipilän politiikan karilleajon ansiosta. Mene ja tiedä...

EU vaalit osoittivat jälleen kerran mediapoolin ponnisteluita huolimatta, että äänestäjät eivät oikein usko sen autuuteen. Luultavasti ihmiset tietävät, että EU tulee kalliiksi. Suomi on raskaasti nettomaksaja. Kaikki tietävät tai niin voi toivoa, että jokainen EU:lta tuleva sentti on meidän omaa rahaa, jonka pitää käyttää EU:n määräämällä ta-

valla. Se pelaa raakaa peliä meidän verovoeroilla.

Työllisyys on todella kurjassa jamassa. Tilastokeskuksen mukaan viime vuonna työkäisiä (15–64 v tu Hansina) oli 3.431 ja työvoimaa oli 2.665, heistä työllisiä oli 2.540 joten työttömiä oli 125 tuhatta, 4,7 % ja työllisyysaste 74,0 %. Virallisesti kuitenkin sanotaan, että se oli 71,7 %. Mikä tässä mättää, sen vain piru tietää.

Kun kaikki nämä tekijät oikaistaan, niin todellinen työtunteina ja täysin työvuosina laskettu työttömyysaste on 1,3 mrd.tuntia, 26,6 % ja työllisyysaste on 60,1 %. On sanomattakin selvää, että meillä on pöyristyttävän suuri ongelma. Mutta ei hätää. Kyllä Tilastokeskus sen hoitaa ja ongelma katoaa. Poistetaan työvoimasta 200 tuhatta työkäistä ja työvoimatutkimuksella kuitistetaan normaali 1765 tunnin työvuosi 1434 tuntiin.

Viime vuonna 1,23 miljoonaa, 48,5 % teki töitä keskimäärin 1765 tuntia, 42 tuntia viikossa. Pätkätöitä teki 1,31 miljoonaa, 51,5 %, joten heille kertyi keskimäärin 1122 työtuntia vuodessa, 26,7 tuntia viikossa. Kaikella Tilastokeskuksen julkaisemalla potaskalla, joka on kuin jumalan sanaa, tuetaan vain ja yksinomaan tätä nopeasti lahoavaa talousjärjestelmää. Se luo vankkaa

pohjaa valtamedian valeutisille.

Demarit pettävät aina. Hallitusohjelman perusteella voi päätellä, että sen lopputuloksena kansa kurjistuu. Poliitiikan oikealla laidalla on jo riemuittu siitä, että ohjelmassa näkyy ja tuntuu Sipilän siansorkka.

Lienee varmaakin varmempaa, että seuraavissa valtion budjeteissa ei näy, että hallitus käyttäisi yhteiseksi hyväksi vuosittain kertyvää noin 20 miljardia euroa, jotka jäävät riihikuivana rahana kapitalistien taskuihin. Niihin ei haluta koskea, ei edes älyttömien hävittäjähankintojen vuoksi.

Suurpääoman pienen joukon hallussa on valtava määrä irtonaista rahaa. Sitä tehdään lisää joka herran vuosi. Näyttää siltä, että ne viedään viimeistä euroa myöden paitsi veroparatiiseihin myös valuuttamarkkinoille mielettömien virtuaalipääomien suojaksi.

Ilmastomuutos ja vaarallinen Venäjä ovat tehneet vaaleissa tehtävänsä. Siksi hallitusohjelma rakentuu kuvitteellisen työllisyyden paronemisen varaan. Näköpiirissä sille ei ole minkäänlaisia perusteita. Tulevaisuus on sementoitu hitaaseen talous- ja nopeampaan tuottavuuden kasvuun, joten työtunnit vähenevät. **Siitä huolimatta pätkätyöpaikkojen ansiosta 75 % työllisyys**

aste saavutetaan, kun henkilötyövuosi lyhenee. Poliitiikan karu todellisuus paljastuu heti, kun tehdään valtion vuosibudjetit. Niissä paljastuu se, kuinka meitä taas kerran höyrynäytettiin. Demarit pettävät aina.

Mediapoolin erinomaisen ponnistuksen ansiosta meille on annettu kuva upeasta siirtymisestä vasemmalle. Siksi on synnytetty hallitusohjelma, joka pelastaa hyvinvointivaltion ja ihmiset ovat onnellisia. Ensimmäinen valtion budjetti on niukkasbudjetti, mutta meille vaikutetaan, että kyllä se siitä.

Haluamatta olla ilonpilaa-ja, niin talousennusteet joka tapauksessa viittaavat siihen suuntaan, että Rinteen hallituksen aikana palkkatyöläiset joutuvat kovaan kouluun. Kun talous ei kasva ja kun palkkatyöläisten työtunnit vähenevät silloin myös palkka- ja verotulot vähenevät. Jos tulot eivät riitä, menoja supistetaan.

Tämä kehitysnäkymä oli tiedossa alun alkaen, siitä huolimatta kapitalistien mielettömiin tuloihin ei kosketa. Rinteen hallitus ei ole palkkatyöläisten hallitus. Se on kapitalistisen yhteiskunnan porvarillinen hallitus. Siksi palkkatyöläiset ovat sen maksumiehiä, eivät rikkaat ja suurituloiset kapitalistit.

Kai Kontturi

Vuosi 2018 oli Suomen pahin ulosottovuosi (osat 2-3)

Pekka Tiainen Valtiotieteen tohtori

Kirjoitus on jatkoa edellisessä numerossa (KÄ 3/19) olleeseen artikkeliin.

Velallisten oikeuksien puolesta ja väärin velkomista vastaan.

Vuonna 2018 tuli ulosottoon 5 miljardia euroa. Se on 84 % enemmän kuin kaksi vuotta aiemmin. 577 000 henkilöä oli ulosotossa vuoden aikana ja vuoden lopussa ensimmäisen kerran yli 300 000 henkilöä. Maksuhäiriömerkintöjä oli 430 000 henkilöllä. Luvuissa on yksityishenkilöitä 90 % ja loput yrityksiä tai muita oikeushenkilöitä. Luvut ovat pahentuneet koko 2010-luvun ja kaikkien eniten vuosina 2017-2018 vaikka talous on ollut nousussa ja työllisyys parantunut. Tilanne oli vuonna 2018 näiden lukujen valossa pahempi kuin koskaan Suomen historian aikana.

Tarvitaan työpaikat turvaavia ratkaisuja

Nykyisellään 300 000 yrityksestä 50 000 eli joka kuudes on ulosotossa tai luottohäiriömerkintälistoilla. Tilanne on työpaikkojen kannalta erittäin huolestuttava. Huolestuttavaa on, että rahoituslaitosten ulosotot ovat paisuneet sekä vielä enemmän veroulosotto. Siihen voivat olla syynä verohallinnon tiukentuneet menettelyt, ja monien yritysten tilanteen vaikeutuminen. Verohallinnon tulee korjata linjaansa ulosoton lisäämisen sijasta niin, että etsitään työpaikat turvaavia ja pe-

lastavia ratkaisuja.

Pakkohuutokauppojen määrää lisätään

Omaisuuksia pakkohuutokaupattiin vuonna 2018 3000 kohdetta, koteja, maa- ja metsätiloja, kesämökkejä, muita kiinteistöjä 2000 ja sen lisäksi 1000 ajoneuvoa, autoja, veneitä ja moottoripyöriä. Kun otetaan huomioon ulosoton hallussa oleva ja hallussa olon takia arvoaan menettävä ulosotettu tai takavarikoitu omaisuus, luvut ovat nelinkertaiset. Pakkohuutokauppojen määrä on 2010 luvulla noin 30 000 sen vuoksi, että niiden määrää alettiin kiihdyttää vuoden 2008 ulosottoaaren ja valtakunnanvoudinviraston vuonna 2010 perustamisen aikaan.

Kansanliike varmistaa hallitusohjelman suojaosuuden tasokorotusta

Hallituksen ohjelmaan on kirjattu: "Tavoitteena on korottaa ulosoton suojaosaa vähintään takuueläkkeen tasolle." Ulosoton suojaosuus on nyt 672,40 euroa kuukaudessa ja takuueläke on 784,52 euroa. Ohjelmassa on myös: "Korotetaan pieniä eläkkeitä (takuueläke ja kansaneläke). Korotukseen käytetään 183 Me." Taustana on, että korotetaan 100 eurolla pieniä eläkkeitä. Se tarkoittaisi ulosoton suojaosuuden nousua vielä 100 eurolla ja siten lähelle 900 euroa kuukaudessa. Suojaosuuden korotus taustana tämä 900 euroa kirjattiin valmisteltavaksi edellisen hallituksen budjettiriihessä 2016, mutta tätä ei vielä toteutettu ja indeksikorotusten jäädyttäminen alensi reaali-

Velallisten Tuki ry:n edustajia Eduskuntatalolla "Joukkovoima ei jatkoon" protestin yhteydessä 30.3.2019. Henkilöt edessä vasemmalta: Pekka Tiainen, Liisa Mariapori, Kalevi Partanen ja Jouko Raita.

lista suojaosuutta. Tämän hallituksen kirjausten toteutumista varmistaa kansanliikkeen ja järjestöjen voimakkaalla tuella tavoitteena vähintään 900 euron suojaosuus. Se on tärkeää, että ihmiset saavat tuloa työstään ja se parantaa työllisyyttä siten että se, mitä ulosotossa jää saamatta, tulee takaisin paremman työllisyyden tuomina verotuloina ja työttömyyden kustannusten säästöinä. On tarpeen säätää katto, mitä verot ja ulosotto vievät tulon lisästä kuitenkin enintään 2/3.

Ulosottoaaren muutostarpeet toteutettava

Suhdannepolitiikan kannalta suojaosuuden korottaminen ja pitkäaikaistyöttömyyden vähentäminen järjestämällä työttömille työtä ja palkkatukea käyttämällä ovat kii-reellisyyjärjestyksessä kärkeäsi-

ta, kun taas muita menoja on järkevää ajoittaa vuosiin 2021-2023 talouden elvyttämiseksi kasvun hiipumisen hillitsemiseksi. Tulee samalla varmistaa, että suojaosuutta kiertämällä eduskunnan tahtoa ei oteta ulosoton täytäntöönpanossa pois ja vapaakuukaudet varmistetaan, ettei niitä voida jättää hyväksymättä ulosottomiehen harkinnalla. Lainojen hoitomenoja tulee ottaa huomioon ulosottoa vähentävänä lainojen irtisanomisen ja vakuutusomaisuuden myynnin estämiseksi ulosoton vuoksi.

Ovi on auki samalla muille korjauksille, sillä hallitusohjelmassa myös lukee, että "hallitus selvittää pikaisesti vaalikauden alussa ulosottoaaren muutostarpeet, esimerkiksi velallisen suojaosan kohdalla, ja tekee tarvittavat lainsäädännölliset muutokset. Samalla ly-

hennetään maksuhäiriömerkintöjen kestoaikaa." Kaikki edellä listatut ja muut korjaukset ulosottoaaren soveltamisessa on tarpeen saada aikaan, että nyt tiedostetut korjaustarpeet ja tavoitekirjaukset muuttuvat todellisuudeksi.

Ulosotto lopetettava henkilöiltä jatkuttuaan yli 15 vuotta tai pidempäänkin

Tärkeä ja välttämätön korjaus on vanhenemisen nopeuttaminen. Nykyisellään 15 vuoden vanheneminen on velkakohtainen. Kun ulosotto aiheuttaa uusia ulosottoja, joissa alkaa uusi 15 vuoden vanheneminen, ulosotosta tulee ikuinen ketju, jossa yhden 15 vuoden jälkeen vanhentuneen ulosoton tilalle tulee uusi loputtomasti. Siksi Suomessa on henkilöitä, joilla ulosottokierre on voinut jatkua 30 vuotta tai pidempäänkin. 15 vuotta on perusteltua muuttaa niin, että kenenkään ulosotto ei kestä pidempään. Lakisääteisen rajan lyhentäminen alle 10 vuoteen tulee selvittää. Epäkohdan korjaamista on perusteltua nopeuttaa säätämällä erillinen laki siitä, että kaikkien kohdalla, joilla ulosotto on kestänyt yli 15 vuotta, ulosotto lopetetaan kokonaan. Ulosotosta vähintään osa tulee aina kohdistaa velkaan eikä vain viivästyskorkoon. Kun velkaa ei ole, ei pelkkää viivästyskorkoa varten tule enää ulosottaa. Viivästyskoron käyttö tulee muutenkin korvata tavanomaisilla korkoilla ja tulee sopia lainoille riittävän pitkät maksuajat.

Jatkuu sivulla 6

MARX OPISTO

Kesän 2019 Marx-opiston kesätapaaminen järjestetään 9.-11.8. Hauhon Vähäjärvellä.

Marx-opisto on DSL:n opintokeskuksen viikonloppukurssi, jossa opiskellaan marxilaista teoriaa ja käytännön toimintaa. Kurssi järjestetään kaksi kertaa vuodessa, talvella ja kesällä. Kurssille ovat tervetulleita kaikki, jotka haluavat opiskella taitoja toimia luokkatietoisessa työväenliikkeessä. Viikonlopun aikana pureudutaan marxilaisuuden peruskäsitteisiin ennakkomateriaalin, asiantuntevien alustusten sekä ryhmätöiden avulla.

Tämänkertaisessa tapaamisessa keskitytään vallitsevaan ympäristökriisiin. Ympäristö- ja varsinkin ilmastotietoisuus, on ollut kasvussa, mutta toistaiseksi ympäristökriisin analysoinnissa ei ole riittävässä määrin otettu huomioon kapitalistisen yhteiskuntajärjestelmän luonnetta. Ympäristökriisin voidaan pitkälti katsoa olevan tulosta kapitalistisesta tuotantajärjestelmästä. Siksi marxilainen lähestymistapa tarjoaa parhaat keinot ympäristökriisin tulkitsemiseen ja ratkaisemiseen.

Asiantuntija-alustukset avaavat eri näkökulmia ympäristökriisiin. Energia- ja ympäristökysymyksiin perehtynyt tutkija **Janne M. Korhonen** käsittelee alustuksessaan kapitalismin ja ympäristökriisin välistä suhdetta. Tampereen yliopistolla väitöskirjaa valmisteleva **Miika Salo** analysoi kuinka kapitalistinen hegemonia asettaa esteitä ympäristökriisin ratkaisemiselle. SKP:n pääsihteeri **Tiina Sandberg** pureutuu käytännön kamppailuun tämän hegemonian haastamiseksi sekä esittelee sosialistista ympäristöperspektiiviä.

Kapitalistisen hegemonian ehdottamat ratkaisut ympäristökriisiin ovat osaltaan olleet luomassa uusia sorron rakenteita. Kehitysapua ja uuskolonialismia väitöskirjassaan tutkiva **Jari Karttunen** esittelee "vihreän imperialismia" piileviä uhkia. Karttunen toimii tällä hetkellä myös DSL:n pääsihteerinä. Helsingin yliopistossa sukupuolitutkimusta opiskeleva **Anna-Mili Tölkö** esittelee social reproduction -teoriaa, joka marxilaisen teorian pohjalta analysoi muitakin kuin luokkasuhteisiin (kuten sukupuoleen, ihonväriin tai kyvykkyyteen) perustuvia sorron suhteita.

Ilmoittautumiset DSL:n verkkosivulla: desili.fi

DSL:n liittokokous 26.5.2018

Osanottajamaksu on 80 € (sis. ohjelma, ruokailu ja majoitus). Maahanmuuttajat, työttömät, eläkeläiset sekä muut opintotukelaisten oikeudet voivat kuitata osallistumismaksun opintotukelaisten ilmoittautumisen yhteydessä. Lisäksi DSL:n opintokeskus korvaa matkakulut halvimman julkisen kulkuneuvon hinnan mukaisesti.

Takaraja ilmoittautumisille on 25. kesäkuuta. Kursilla on paikkoja rajatusti, ilmoittaudu siis mukaan pikaisesti! Ensimmäisellä kurssin osanottajia valittaessa ovat ensikertalaiset ja nuoret. Kurssille hyväksytyt vastaanottavat heinäkuun aikana ennakkomateriaalit kurssia varten. Marx-opisto järjestetään yhteistyössä Suomen kommunistisen puolueen kanssa.

Vievätkö maakuntamalli ja hornetit Suomen perikatoon?

EU:n Vastaisen kansanrintaman vuosikokous pidettiin 30.5.2019. Poliittisen ja järjestöllisen tilannekatsauksen yhteydessä käydyssä keskustelussa käsiteltiin hyvin laajasti käynnissä olevia hallitusneuvotteluja. Todettiin Sote-uudistuksen polkeneen vuosia paikallaan. Kataisen kuntauudistus, Kepun maakuntamalli ja Kokoomuksen vallinnanvapaus ovat kaikki kaatuneet perustuslakiin. Kokoukseen mennessä julkisuuteen tihkuneiden tietojen mukaan hallitusneuvotteluja vetävä Antti Rinne ei hyväksy sellaisenaan Sipilän 18 maakunnan mallia, koska se kaventaa kuntien itsehallintoa ja niiden taloudellista päättäväisyyttä. Opintovelvollisuusiän nostaminen on Rinteelle tärkeä asia samoin kuin vanhushuolteen järjestämisen nostaminen ja vanhempainvapaiden kehittäminen. Keskustelussa kuitenkin todettiin, että SOS-hallituksen pitkään harjoittaman uusliberalistisen talouspolitiikan vinoutumia tulee jatkossa uudistuspolitiikan rahoituksen turvaamiseksi selkeästi korjata. Siksi ”maksumiehiksi” ei pidä enää asettaa tavallista palkansaajaa. Tulee käydä käsiksi suuriin palkka-, pääoma- ja osinkotuloihin sekä veroparatiisikeinotteluun ym. Keskustelussa katsottiin, että on kaksi keskeistä yli muiden olevaa kysymystä. (1) Tulee säilyttää kunnallisen itsehallinto, peruspalveluiden tulee olla kuntien vastuulla ja maakuntamalli on torjuttava. (2) Tulee luopua tähtitieteellisen kalliista ja ulkopoliittisesta kannalta vaarallisista hyökkäyshävittäjien hankinnoista. Näistä kahdesta jälkimmäisestä kysymyksestä päätettiin laatia vuosikokouksen kannanotto, joka levitetään julkisuuteen.

Työ sote-kaappausta vastaan ei selvästikään ole ohi. Lamaantumisen käy meille todennäköisesti kalliiksi

Soten 18 maakunnan tolkuton malli

Hallitusneuvotteluissa on haikailtu sote-palvelujen työntäminen Sipilän-Stubbin lehmänkaupassa 2015 sovittuun 18 maakunnan malliin. Sipilän maakuntamallia kannatti vain muutama keskustan edustaja ja murto-osa äänestäjistä. Hallituksen eron jälkeen puolueet suitsuttivat sote-uudistuksen parlamentaarista valmistelua. Nyt tavoite onkin maakunnat, maakuntaverotus ja -vaalit. Jos sote-tointo halutaan kehittää, pitää ensin kartoittaa ongelmat ja miettiä parannuskeinot.

Maailman paras järjestelmä

Suomen sote on ollut taloudellinen ja toiminnallinen menestystarina. Menomme ovat maailmanmittassa alhaiset ja tutkimusten mukaan 90 % kansalaisista on tyytyväisiä kuntien sote-palveluihin - lienee maailmanennätys. Kansainvälisten selvitysten mukaan terveydenhoitomme on korkeatasoista ja kustannustehokkainta maailmassa. Perussairaanhoito pitää säilyttää kunnissa ja erikoissairaanhoito yliopistosairaalaapiireissä.

Henkilöstövajaus ongelma

Viime vuosina terveystointia ja varsinkin vanhustenhoitoa on yksityistetty rajusti ja kunnat ovat laimin-

lyöneet valvonnan. Liiketoimintamalli ei sovi sote-palveluihin. 20 viime vuoden aikana erikoissairaanhoidon on perustettu 3 000 virkaa, terveyskeskuksiin niitä on tullut vain runsaat 300. Soten möyhentämistä perustellaan, että ”ihmiset eivät pääse lääkäriin”. Yleensä lääkäriin pääsee kiireellisissä tapauksissa tai jonnottamalla samana päivänä. Ongelma johtuu kuntien valtionapujen leikkauksista sekä lääkäri- ja hoitajapulasta. Toimivaa järjestelmää ei tule romuttaa, vaan keskittää voimavarat ongelmien ratkaisuun. Sote-ongelmat ratkeavat kouluttamalla 1000 lääkärinä perusterveydenhoitoon.

Isot yksiköt eivät ole soten viisasten kivi

Suomessa sote-menot ovat pienimmät 20–40 000 asukkaan kunnissa, joissa palvelut ja niiden saatavuus on hyvät. Vuoden 2009 alussa toteutettiin 32 kuntaliitosta. VATT tutki, miten kuntien menot kehittyivät liitoksen jälkeen. Vertailussa ei ollut yhtään liitosta, joka olisi tehostanut palveluja tai hidastanut kustannusten kasvua. Palvelut heikkenivät varsinkin liitoskunnissa. Sote-menot ovat 55-60 % kuntien menoista. Myös pelastustoimen, ensihoidon ym. palveluiden siirtoa harkitaan.

kuunottamatta, halua olla Halla-aholaisten kanssa missään tekemisissä. Veljeily äärioikeiston kanssa toisi hallaa myös omalle kannatukselle.

Osa äänestäjistä haluaa vain jotain vastustaa. Jos persujen kannatus olisi haluttu pikaisesti romahduttaa, olisi heidät pitänyt ottaa uuteen hallitukseen. Se olisi kylläkin tuottanut Suomelle imagotappion, äärioikeisto hallituksessa olisi kumastuttanut Euroopassa.

Lisäksi maailma on hieman erilainen kuin SMP:n ja Urpo Leppäsen aikakaudella. Lienee edelleen Suomen oloissa ennätys tämä

Leveiden hartioiden harha

Olisi syytä arvioida myös muiden maiden kokemuksia. Maailmalla ollaan pienentämässä sote-alueita, koska suuret yksiköt ovat kalliita ja tehottomia. Mm. Tanskassa ja Virossa tehty maakuntauudistus perutaan ja palvelut siirretään takaisin kuntiin ja kuntayhtymiin.

Perustuslain 19 § turvaa jokaiselle oikeuden riittäviin sote-palveluihin, joten sote ei tämän vuoksi voi koskaan olla keskeinen julkistalouden säästökohde. ”Bruttokateosuus pitäisi nostaa nykyisestä 9,5 %:sta pohjoismaiselle 10,5 % tasolle, jotta väestömme vanhetessa ja palvelutarpeiden kasvaessa voimme turvata jokaiselle perustuslain turvaamat riittävät palvelut. Siirtyminen suuriin sote-yksiköihin lisäisi kokonaiskustannuksia. Se nostaisi asiakasmaksut pilviin.

Maakuntamalli ajaisi sote-toimen kriisiin

Ongelma maakuntaverossa olisi, että turha välitaso - kolmas verottaja kuntien ja valtion lisäksi - voisi johtaa veroasteen nousuun ja tekisi talouspolitiikan entistä vaikeammaksi ohjattavaksi. 18 maakunnan malli aiheuttaisi kaaoksen, koska osa ”itsehallinto”-alueista ei pärjäisi maakuntaveroiltaan.

Jo edellisen lakipaketin osalta useat tutkijat katsoivat, että aluevaaleista pitäisi olla kirjaus perustuslaissa. Kuntien itsehallinnon romutus, vallan keskitys ja maakuntien verotusoikeus noussee ongelmaksi. Jotkut viime kauden valiokuntien jäsenet arvostelevat Rinteen-Sipilän ratkaisua: he eivät halua romuttaa 150 vuotta toiminutta kunnallista itsehallintoa.

EU:n vastainen kansanrintama Vuosikokous 30.5.2019

Hoivaa vai hornetteja

Hävittäjähankintoja pitää arvioida ennen muuta ulko- ja turvallisuuspolitiikan kannalta. Koska Suomi on sotilaallisesti liittoutumaton maa, hävittäjäkaupoilla voidaan murentaa liittoutumattomuutta. Se taitaa olla mielessä monella, jotka puuhaavat uusia hankintoja? Merkittävä osa sotilaita ja poliitikoista päätynee suositteluun kalliita amerikkalaisia F-35-hävittäjiä. Yhteinen nimittäjä on tahto kytkeä Suomi tiiviimmin Natoon ja peesata Yhdysvaltoja. F-35:sta on versio, joka on suorituskyvyltään myös strateginen pommittaja ja kykenee kantamaan ydinaseita. Tällaista konettako Suomi tarvitsee?

Hävittäjiä vai ohjuksia?

Israel aloitti 1967 Kuuden päivän sodan ja lamaannutti yllätyshyökkäyksellä Egyptin, Syyrian ja Jordanian ilmavoimat nopeasti ja valloitti Siinain niemimaan, Golanin ja Länsirannan. Jos Suomi joutuisi sotaan, hyökkäyksen kohteina olisivat lentokenttämme ja hävittäjämme. Olisi viisaampaa käyttää torjuntaohjuksia hyökkäävien hävittäjien torjuntaan, jotta koneita, kenttiä ja varalaskupaikkoja ei tuhottaisi kuten kuuden päivän sodassa?

Hävittäjät ovat hyökkäysaseita

Ja mitä Horneteilla on saatu aikaan? Se on vain valokuva ilmatilaamme loukanneesta lentokoneesta. Sama tieto saatiin myös tutkilla. Kantakosken mielestä Suomelle riittäisi 13 hävittäjää tunnistustehtäviin. Varsinainen ilmavalvonta tulisi hoitaa tutkailustolla ja ilmapuolustus-ohjuksilla.

Hävittäjien hintalappu on pöyristytävä

Valtionvarainministeriön virkamiesjohto vaatii puolen miljardin € supistuksia Suomen vuosibudjettiin. Puolustuslaskelmat edellyttävät kahden tai kolmen miljardin menolisäyksiä. Presidentti-ylipäällikkö on ilmoittanut, ettei asiassa enää käytetä poliittista harkintaa. Kahden Super-Hornetin hinnalla Suomi pystyisi hankkimaan korkeakantamaiset ilmatorjuntaohjukset koko maan puolustamiseksi. Yhden hävittäjän hinnalla

la varustettaisiin kokonainen jääkäriprikaati. Valtiojohto kopioi supervallan doktriinin Suomelle. Yhden asejärjestelmän hinta on yhtä suuri kuin summa, jolla Sipilän hallitus sanoi leikkaavansa sote-kustannuksia. Hävittäjiä ja laivaston laivahankintoja kannattaa alke puolel kansalaisista. Poliittisen eliitin mielestä Suomessa ei pidä käydä keskustelua poliittisesta hankkeesta, johon lapioidaan kymmeniä miljardeja yhteistä rahaa. ”Poliittista harkintaa ei tehty viime kerrallakaan, eikä tehdä nytäkään”, totesi ministeri Jussi Niinistö.

Ilmatilaa on helpompi puolustaa kuin ilmakehää

Suomen on helpompi käyttää 30 miljardia € oman ilmatilan puolustamiseen kuin miljardi € yhteisen ilmakehän suojelemiseen. Poliitikot ovat huolestuneita ilmaston lämpenemisestä. Kellossa on tyystin toinen ääni, kun puhe on ilmatilan suojelusta. Jos ilmastomuutos olisi edes kuvitteellinen sotilaallinen uhka, olisivat puolueet siirtyneet puheista tekoihin. Nyt kaikki eduskuntapuolueet hyväksyvät monitorimihävittäjien hankinnan

Suomi - ilmasodan jättiläinen

Kun Suomessa pantiin sotaopit uusiksi ja siirryttiin puolustamaan ilmatilaa, siitä tuli Euroopan johtavia ilmasotavaltioita. Meillä on torjuntahävittäjiä ja hävittäjäpommittajia yksi kone 86 000 asukasta kohti. Torjuntahävittäjiä valmistavassa Ruotsissa on kone jokaista 74 000 asukasta kohti. Venäjän asevoimissa luku on 1:230 000 ja Saksassa 1:400 000. Yhdysvallat on vertailussa Suomen tasoa. Siellä on yksi taistelulentokone 84 000 asukasta kohti. Tiedot perustuvat evers-tiluutnantti evp. Pekka Kantakosken laskelmiin. Hän pitää Suomen ilmavoimia ylimitoitettuna, sekä kustannusten että käyttöarvon puolesta. Hornetien jättämää velkaa ei ole vielä maksettu, kun jo uutta lainaa ollaan ottamassa.

EU:n vastainen kansanrintama Vuosikokous 30.5.2019

Vaalimietteitä

Kaksien vaalien jälkeen joihinkin asioihin on tullut ratkaisuja, osin selventäviä, osin uusia kysymyksiä herättäen. Eniten eduskuntavaaliin liittyvää ihmetystä herättää suomalaisen äänestäjän sielunelämä. Persujen äänimäärä taisi olla lähemmäs puoli miljoonaa.

Olisi mielenkiintoista suorittaa kysely puoluetta äänestäneitten kesken, miksi he antoivat äänensä juuri kyseiselle puolueelle. Kovin moni ei varmasti usko perusuilla olevan viisasten kiviä hallussaan. Oli myös tiedossa, etteivät muut puolueet, toista äärioikeistopuoluetta eli kristillisiä lu-

kuunottamatta, halua olla Halla-aholaisten kanssa missään tekemisissä. Veljeily äärioikeiston kanssa toisi hallaa myös omalle kannatukselle.

Osa äänestäjistä haluaa vain jotain vastustaa. Jos persujen kannatus olisi haluttu pikaisesti romahduttaa, olisi heidät pitänyt ottaa uuteen hallitukseen. Se olisi kylläkin tuottanut Suomelle imagotappion, äärioikeisto hallituksessa olisi kumastuttanut Euroopassa.

Lisäksi maailma on hieman erilainen kuin SMP:n ja Urpo Leppäsen aikakaudella. Lienee edelleen Suomen oloissa ennätys tämä

Urpon lupaus työttömyyden poistamisesta 6 kuukauden kuluessa. Vaalilupauksista ei ole pulaa, mutta ne ovat muuttuneet hieman järkevimmiksi. Kukaan ei tainnut esittää esimerkiksi vaatimusta verot valtion varoista. Lisäksi kiinnittivät huomiota kysymykset, joita ei esitetty, mutta olisi pitänyt kysyä. Uuden hallituksen mukaan säästävyys tarvitaan. Miksi ei säästetä militaristien ajamista hankkeista? Useilla miljardeilla aiotaan hankkia uusia aseita, vaikka kukaan ei ulkopuolelta Suomea uhkaa.

Uudet Hornetit eivät poista syrjäytymistä, eivät kansalaisten eriarvostumista, nuorison tulevaisuuden synkkyyttä jne. Uudet aseet

vain hyödyttävät jenkkiä asevoimilla. Uudet aseet tarvitaan, kun Suomen kautta halutaan hyökätä ryöstämään Venäjän luonnon rikkauksia. Uuden eduskunnan ja hallituksen pitää tutkia, mitä ja minkälaisia sopimuksia sininen puolustusministeri ehti tekemään ja peruutetaan kaikki sopimukset. Suomen armeijan tehtävänä olkoon vain Suomen etujen puolustaminen, ei Yhdysvaltain etujen nöyrä kunnioitus. Siksi suomalaiset sotilaat tulevat kotiuttaa eri puolilta maailmaa. Esimerkiksi Afganistan on tullut Suomelle maksamaan jo miljardi euroa. Onko Suomi sen turvallisempi paikka asua?

Eu-vaaleja en suuremmin kä

sittele, koska en ole niissä koskaan äänestänyt. EU-vaalien paras tapahtuma lienee Teuvo Hakkaraisen valinta, lienee Brysselsissä huvittavia tapahtumia tulossa. Ei kannattaisi ihmetellä, miksi EU-vaalit eivät äänestäjiä kiinnosta.

Loppukaneettina toteaisin Suomen olleen aina suurissa vaikeuksissa, kun äärioikeisto on ollut vahvoilla. Muistetaan Lapuan liikkeen ja IKL:n aika. Toivottavasti nykyinen uhoaminen itään ei pääty yhtä surkeasti kuin -30 luvun aikana, ennusmerkit ovat samoja.

Reino Welling, eläkeläinen Jämsänkoskelta

Vuosi 2018 oli Suomen pahin ulosottovuosi (osa 2-3)...

Jatkoa sivulta 4

Virheelliset velkomiset korvattava

1990-luvun pankkikriisistä alkaen 30 vuoden ajan on vaadittu korjauksia virheelliseen velkomiseen. Korjauksen sijaan on valittu väärä suunta, joka on johtanut tilanteen pahenemiseen erityisesti 2010-luvulla ja kaikkein eniten kahtena viime vuotena. Virheellinen velkominen on vaiettu epäkohta. Virheiden korjaamiseksi valtion talouden tarkastusvirastossa ja muulla valtion hallinnossa on käynnistettävä selvitykset niistä asioista, joissa tästä on epäily ja samalla ulosottojärjestelmä epäkohdista laajemmin. Tärkeä lain soveltamisen muutos tarvitaan siihen, että ulosoton tulee esittää velkakirjat tai muut saamisasiakirjat ja jos näitä ei ole, ulosotto tulee keskeyttää ja jos niitä ei sittenkään saada, ulosotto tulee lopettaa. Ulosotossa on siirryttävä nykyaikaan siinä, että tilityksistä velkojille on esitettävä tositteet ulosotossa olevalle.

Korvaamiset virheellisestä velkomisesta tulee ottaa huomioon samalla, kun hallitusohjelman mukaisesti ”uudistetaan vahingonkorvauslain julkisyhteisön korvausvastuuta koskeva sääntely”. Tulee varmistaa konkreettisia tuloksia, kun hallitusohjelman mukaisesti ”selvitetään maksuaikoja ja maksukyvyyttömyyttä koskevan lainsäädännön uudistamista, tavoitteina etenkin pienten ja keskisuurten yritysten toimintaedellytysten vahvistaminen”.

Luottorekisteri vain oikeusturvaa varten

Kun hallitusohjelmaan on kirjattu, että ”positiivinen luottorekisteri otetaan käyttöön hallituskauden aikana”, tulee varmistaa, että tämä on vain viranomaisrekisteri eikä ihmisten lainatietoja jossain pankissa anneta toisille pankeille tai rahoitusyhtiöille, ettei rekisteriä käytetä pankkien velkomiskartellin rakentamiseen. Tulee myös varmistaa, etteivät tiedot ole ulosoton käytössä, vaan ovat kuluttajasuojan käytössä. Rekisterin pitää palvella oikeusturvaa ja ihmisen asioita voidaan järjestää eikä käyttää välineenä ulosoton lisäämiseen niin, että lainat irtisanoetaan ja vakuusomaisuus pakkohuutokaupataan.

On välttämätöntä lopettaa ulosoton virheelliset pakkomyynnit

Sen sijaan, että lainojen hoito tehtäisiin mahdolliseksi maksujärjestelyillä, ulosotto estää lainojen hoidot ja aiheuttaa pakkomyynnit käyttäen useita pakkokeinoja:

1. Ulosotetaan tuloja eikä oteta huomioon ulosoton ulkopuoliseksi kutsuttujen lainojen hoitomenoja edes korkojen osalta. Elinkeinotulot estetään, kun ulosotto ottaa määräysvalan elinkeinotoi-

minnan kiinteistöihin.

2. Ulosotto teettää luottohäiriömerkinnät ja kiinteistörekisterimerkinnät ulosotosta ilman oikeuden päätöstä. Tällä ulosotto estää maksujärjestelyt ja luotot irtisanoetaan ja ulosotto pakkomyy vakuutena olevan omaisuuden, vaikka lainat olisivat hoidettavissa.

3. Luottojen irtisanomisella aiheutetaan viivästyskorot.

4. Pakkomyyntiin myyntitulot luovutetaan velkojalle vähentämättä luovutusvoiton veroja. Ne peritään ulosotossa olevalta, joka ei saa myyntituloa eikä ole myynyt. Velkojapankki tai perintäyhtiö saa myyntitulon ilman että luovutusvoiton veroa on siitä vähennetty. Ulosoton tällä tavoin ylläpitämä veronkiertomenettely on sama kuin pankin pakkomyydessä kielletyllä oman käden oikeudella asiakkaan omaisuutta. Kun pankki myy tällä tavoin, oikeudessa päätös tehdään pankin edustajien kuulemisen perusteella, eikä laittomuuksia tutkita. Oikaisu tulee mahdottomaksi, vaikka kyseessä on väärä

Velallisten Tuki ry:n toinen kampanja-auto

Esko Luukkonen in memoriam

Suruviestit tulevat aina yllättäen. Tällä kerralla saimme kuulla, että keskuudestamme 31.5.2019 poistui Esko Luukkonen. Hän syntyi Ruokolahdella työläisperheeseen 7.5.1949. Eskon Isä työskenteli Enso Gutzeitilla metsurina ja myöhemmin sähkömiehenä. Molemmat vanhemmat olivat aktiivisia järjestöihmisiä ja isä oli kommunistisen liikkeen aktivisti jo ennen puolueen julkiseksi tuloa. Täältä saakka Esko peri voimakkaan suuntautumisensa työväenliikkeeseen.

Perhe muutti myöhemmin työn perässä Imatralle. Siellä Esko organisoii Imatralle mm. SKP:n Vuoksenniskan osastoa. Samoihin aikoihin 60-luvun alussa Esko alkoi käydä pioneeritoiminnassa ja silloin tapahtui myös TUL:n hajaannus. Paikallinen TUL:n urheiluseura Vuoksenniskan Vesa liittyi TUK:n alaisuuteen. Tässä yhteydessä mm. Eskon isän toimesta perustettiin paikkakunnalle uusi urheiluseura Vuoksenniskan Ryhti, joka harrasti painia. Siellä myös Esko toimi aktiivisesti. Eskon toiminta ay-liikkeesä alkoi, kun hän 18-vuotiaana siirtyi työelämään Kaukopään paperitehtaalte ja liittyi Paperiliittoon. Pian tämän jälkeen sieltä kuitenkin vähennettiin iso määrä työn-

tekijöitä ja nuorena työläisenä Eskokin joutui ”kilometritehtaalle”.

Silloin v. 1970 Esko muutti Turkuun, jossa pääsi työhön Ovakon rautatehtaalle. Siellä Esko liittyi Metallityöväen liiton (osasto 49) jäseneksi ja toimi pitkään työosastonsa luottamusmiehenä. Täällä v. 1976 hän myös liittyi SKP:n jäseneksi. Rautatehdas lopetettiin v. 1979 ja jälleen oli vuorossa siirtyminen kilometritehtaalle. Valmetin telakalla Esko aloitti työt v. -80 tammikuussa. Täällä hän toimi edelleen ammatihdistyksessä sekä Valmetin puolueosastossa. Valmetilla töitä riitti siihen saakka kun se v. 1992 lopetettiin. Silloin kaikki työntekijät Valmetilta siirrettiin Laivateollisuus AB:lle (LATE). Siihen aikaan valmistettiin paljon laivoja Neuvostoliittoon. Töitä täällä kesti jälleen siihen saakka kun LATE myytiin Värsilälle v. 1995. Värsilään Eskoa ei otettu, koska hän oli käynyt ”liian paljon pöntössä puhumassa”. Sen jälkeen Esko teki paljon erilaisia patkätöitä.

Eskon elämää on koko ajan kiinteästi kuulunut toiminta työväenliikkeessä ja taistelu palkan-saajien etujen puolesta. Asukas-toimintaan hän osallistui aktiivisesti toimien 15 vuoden ajan v. 75-90 Aunelan asukasyhdistyksen puheenjohtajana. Useissa lakoi-

sa Esko on ollut mukana. Puolue-elämässä Esko taisteli alusta saakka luokkakantaisen linjan puolesta ja teki töitä Tiedonantajan hyväksi. Kun sitten SKP lopetettiin ja Tiedonantajaliike valitsi gorbatshovilaisen linjan, siirtyi Eskokin 1987 perustetun KTP:n jäsenyyteen ja teki paljon töitä mm. Työkansan Sanomien hyväksi. 2000-luvun alkupuolelta saakka Esko teki töitä Kansan ääntä julkaisevien järjestöjen hyväksi. Aktiivisena järjestöihmisenä Esko ei jäännyt koskaan lepäämään paikalleen.

Hän organisoii STP:n Turun seudun osaston, joka järjesti toimintaa Turun ja Varsinais-Suomen alueella. Merkittävän panoksen Esko antoi kehittäessään erilaisten työkansaa edustavien järjestöjen yhteistoimintaa mm. kunnallisissa ja valtiollisissa vaaleissa. Kunnallisissa ja valtiollisissa vaaleissa Esko onkin ollut säännöllisesti ehdokkaana. Esko oli loppuun saakka työväenliikkeessä mukana ja osallistui myös perinteiseen vapunpäivän viettoon. Loppuun saakka hän osallistui yhteiskunnalliseen toimintaan työväenliikkeen hyväksi.

Lepää rauhassa Esko Järjestötoverit ja ystävät

Velallisten Tuki ry:n kampanja-auto kiertää toreilla ja tapahtumissa. Tässä ollaan kansalaistorilla joukkovoiman ”Ei jatsoon”-tapahtumassa.

velkominen.

5. Pakkomyyntit ovat lahjoitusmyyntejä alhaiseen hintaan tai ainakin alihintaisia. Kun myynti ja siten täytäntöönpano tehdään ennen oikeuden lainvoimaisia päätöksiä, tätä ei oikaista.

Kiinteistöjä mukaan lukien asuntoja ulosmitataan vuosittain monin kertainen määrä verrattuna siihen, mitä myydään. Tämä merkitsee, että ulosottomiehellä on ulosmitattuna huomattavan suuri omaisuus useita satoja miljoonia euroja koko ajan. Kun on ulosmittaus, niiden hoito kärsii, koska rahan laittamista omaisuuden huoltoon rajoittaa pelko varojensa menettämisestä, eikä ulosottomies kiinteistöjä hoida eikä myöskään irtaimistoa.

Edellä on käsite pakkomyynnit. Ennen puhuttiin julkisista pakkohuutokaupoista ja että ”vasarat paukkuvat”. Nykyisin pakkohuutokaupat tehdään Mezzoforte Oy-nimisen yksityisen yhtiön nettimyyntisivustoilla. Ne eivät ole julkisia huutokauppoja entiseen tapaan. Laissa on sana vapaa myynti, joka on erehdyttävä nimitys. Kyse on pakkomyynneistä.

Ulosoton rakenneuudistuksen eduskuntakäsittely ei korjannut epäkohtia

Niin sanotussa ulosoton rakenneuudistuksessa yhdistetään erilliset ulosottovirastot yhdeksi valtakunnalliseksi ulosottolaitokseksi. Nykyisellään virastot ovat erillään ja lisäksi on vuonna 2010 perustettu valtakunnanvoudinvirasto.

Ulosottolaitokseen sisällytetään perusperintä sekä ns. erikoisperintä, jolla on ollut oma organisaationsa, jota ei ole ollut laissa. Erikoisperintään on siirretty asiat, joissa on käytetty kovennettuja toimenpiteitä.

Ennen olivat erikseen ulosottomiehet ja ulosottoapulaiset. Sit-

ten näistä kaikista tehtiin kihlakunnanulosottomiehiä. Ulosoton rakenneuudistuksessa palautetaan kah-tiajako siten, että enää ei ole kihlakunnanulosottomiehiä vaan ulosoton ylitarkastajat ja tarkastajat.

Ulosottomiehet ovat saaneet palkastaan keskimäärin 30 % ulosoton perusteella, mikä on lisännyt oikeusturvan syrjäyttämistä, koska ulosottomies menettää palkanlisäänsä, jos vähentää ulosottoa. Voudit saavat myyntiprovisiot pakkomyynneistä ja tilityksistä. Kansanedustajat ovat muiden mukana kritisoineet vääränlaista palkitsemista, mutta ulosottolaitos on niin vahva, ettei eduskunta ole kyennyt tähän eikä muutenkaan sen toimiiin puuttumaan.

Lain muutos sisältää uuden kantelukanavan. Kun kannellaan valtakunnanvoudinvirastolle ja tämä hylkää kantelun, tästä voi kannella suoraan oikeusministeriöön, jolla on velvollisuus päättää asia. Päätöksestä voi yrittää valittaa valtioneuvostoon ja hallinto-oikeuteen, kun nyt ulosottoasioista valitetaan käräjäoikeuteen. Se on reitti joka ei nykyisellään toimi oikeusturvakeinona. Aiemmin oikeusministeriö on kääntänyt sinne tehdyt valitukset valtakunnanvoudin virastoon, vaikka juuri valtakunnanvoudinviraston ulosottovirastoihin kohdistuvat ohjauksen ja valvonnan pettäminen on johtanut kanteluihin oikeusministeriöön. Lain muutoksen jälkeen oikeusministeriöllä on päätösvelvollisuus. Uusi kantelukanava ei kuitenkaan korjaa ulosoton ongelmia, vaan ne vaativat linjamuutoksen.

Perintäyhtiöt ovat ongelma. Kritiikin rajaaminen vain niihin peittävät sen, että ulosottojärjestelmä on kriisissä ja on peruskorjauksen tarpeessa.

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori

Iloitse vasemmisto

Tulevasta hallituksesta karsituivat perussuomalaiset ja Kokoomus. Se on suuri onni vasemmistolle. Edelliseltä, nykyiseltä toimitusneuvostohallitukselta jäi perinnöksi oikeistoideologia. Demarivetoisen vasemmistoliitto vahvisteisen hallituksen ei tarvitse itse keksiä uudelleen ikiliikkujaa. Valtionomaisuutta voidaan myydä juoksevien menojen rahoittamiseen.

Eduskuntavaalikampanjoissa muistettiin lapsia ja vanhuksia. Se ei maksanut mitään paitsi näille muistetuille, jotka joutuvat muiden köyhien kanssa maksajan paikalle.

Valtion pankin pääjohta-

ja Mauno Henrik Koivisto valitsi kannattajiaan muodostaessaan ensimmäistä hallitustaan; jos silloinen vasemmisto SKDL ei ole hallituksessa on noudatettava vasemmistolaisista politiikkaa. Jos SKDL on hallituksessa, silloin on noudatettava yrityksiä tukevaa politiikkaa.

Perintönä nykyiseltä toimitusneuvostolta jäi vielä uskotava puolustus Naton isäntämaan USA:n sotaharjoitukset Suomen alueella ja hyökkäysaseiden ostaminen isäntämaalta.

Valjo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti, 29.5.2019

Lisäarvon kohottaminen, kapitalistisen tuotannon käyttövoima

Lisäarvon tuotanto on kapitalismin liikelaki ja taloudellinen peruslaki. Lisäarvon tuotanto perustuu Marxin mukaan työläisen kykyyn luoda työpäivänsä aikana enemmän arvoa kuin mitä häneltä kuluu oman työvoimansa uusintamiseen eli välttämättömien elinhyödykkeiden tuottamiseen. Palkatessaan työläisiä kapitalisti ostaa heidän työkykynsä. Lisäarvon alkuperän salaisuus on siis siinä, että työvoiman kuluttaminen on samalla uuden arvon luomista.

Työvoimatavaran arvo

Kapitalismin oloissa työvoima on tavara. Työvoiman arvon määrää se yhteiskunnallisesti välttämätön työaika, joka tarvitaan työvoiman uusintamiseen kuuluvien toimeentulovälineiden aikaansaamiseen. Työvoimaa ei voida irrottaa työntekijästä ja hänen kyvystään saada liikkeelle tuotantoprosessissa fyysisiä ja psyykkisiä voimiaan. Tätä kykyä täytyy uusintaa, myös silloinkin kun sitä ei käytetä, esimerkiksi työttömyysaikoina. Työvoimatavaran arvoon vaikuttaa niiden toimeentulon välineiden määrä ja laatu, jotka tarvitaan työläisen ja hänen perheensä toimeentuloon, kouluttamiseen, terveydenhoitoon, itsensä kehittämiseen ja niin edelleen.

Historialliset ja yhteiskunnalliset olot määräävät, miten paljon ja millaisia toimeentulon välineitä sisältyy työvoiman arvoon. Yhteiskunnan tuotantovoimien kehityksessä muuttuvat työvoimalle asetettavat vaatimukset kuin myös toimeentulonvälineiden määrä ja laatu. Työvoiman arvo on siis muuttuva suure ja se riippuu paljolti myös kapitalistisen yhteiskunnan perusluokkien voimasuhteista. Työväenluokan järjestyneisyys, taistelutahto, luokkatietoisuus ja vastarinta sen elintason ja oikeuksien heiken-

Marx totesi, että työväenluokan työllistetyin osan ylityö paisuttaa sen varajoukon rivejä, kun taas päinvastoin se lisääntynyt painostus, mitä viimeksi mainittu kilpailullaan harjoittaa edelliseen, pakottaa sen ylityöhön ja alistumaan pääoman käskyihin. Se, että työväenluokan toinen osa tuomitsee ylityönsä kautta toisen osan pakotettuun joutilaaisuuteen ja päinvastoin, tulee rikastumisen välineeksi yksityiselle kapitalistille ja jouduttaa teollisuuden vara-armeijan tuotantoa yhteiskunnallisen kasautumisen edistymistä vastaavasti. (Pääoma I, s. 571 – 572, Vaasa, 2013)

Ay-järjestöjen 2.2.2018 aktiivimallia vastaan organisoidussa protestissa vaadittiin aktiivimallin purkamisen ohella mm. työtä, palveluita, leipää ja toimeentuloa kepin sijaan. Kaikki nämä kytkeytyvät lisäarvoon.

tämistä vastaan ovat ratkaisevia tekijöitä työvoiman arvon määräytymisessä.

Työn tuottavuuden kohottaminen kärjistää riistoa

Työn tuottavuuden parantuessa työläisten tarvitsemien hyödykkeiden arvo laskee, koska niiden tuottamiseen menee vähemmän aikaa. Näin ollen työpäivän pysyessä samana, välttämättömän työajan (siis sen joka menee työvoiman arvon uusintamiseen) lyhentyessä ja lisätyöajan pidentyessä lisäarvo kasvaa ja työläisten riisto voimistuu. Työpäivän pidentämisellä tuotettua lisäarvoa Marx nimittää absoluuttiseksi lisäarvoksi.

Työläisille maksettu palkka on pienempi kuin heidän omistaman-

sa työvoiman kyky luoda työpäivän aikana uutta arvoa. Lisäarvo edustaa sitä lisätyöaikaa, sitä osaa työpäivästä, jonka työläinen työskentelee kapitalistille ilmaiseksi ja jonka aikana luodun arvon se anastaa korvauksetta itselleen.

Ylityöt ja kiky-sopimus absoluuttisen lisäarvon tuotannon menetelmiä

Ylityöt ovat eräs absoluuttisen lisäarvon tuotannon menetelmä ja ne eivät lopu edes lama-aikoina. Työnantajat käyttävät häikäilemättä hyväkseen työntekijöiden kasvavaa epävarmuutta työpaikan säilymisestä. Pääoma ei ole huolissaan uusista työpaikoista ja työläisten toimeentulosta. Se huolehtii ainoastaan pääoman arvonnäilyksestä. Täs-

tä on kyse sekä ylityöissä että työttömyydessä. Työttömyys on nyrkki jota pääoma käyttää saadakseen työläiset pelkäämään työpaikkansa tai vaikkapa velkarahalla rakennetun talonsa puolesta. Pelokas ihminen on nöyrä ja valmis tekemään vaikka ylityötä ja suostumaan työehtojen huononnuksiin.

Työ- ja elinkeinoministeriön helmikuussa julkaiseman vuoden 2018 työolobarometrin mukaan joustavat työajat ovat lisääntyneet työpaikoilla viime vuosina. Viime vuonna noin 10 prosenttia palkan saajista oli tehnyt töitä työajan ulkopuolella ja yli 40 tuntisia työviikko-

ja. Työntekijöistä 14 prosenttia teki töitä korvauksetta työajan ulkopuolella, jotta olisi suoriutunut työtehtävistään. Teollisuuden työntekijöistä 17 prosenttia teki kuukausittain korvauksetta ylityötä ja yksityisten palvelujen työntekijöistä 27 prosenttia. Työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilaston mukaan te-toimistoissa oli tämän vuoden helmikuun lopussa 245 800 työtöntä työnhakijaa.

Absoluuttisen lisäarvon tuotantoa lisättiin myös Sipilän porvarihallituksen ja ay-liikkeen sopimalla kiky-sopimuksella. Työaikaa pidentettiin 24 tunnilla vuodessa palkkatasoa nostamatta. Palkatonta työtä perusteltiin porvareiden toimesta sillä, että sillä lisätään työpaikkoja. Totuus on kuitenkin se, ettei työajan pidentäminen luonut varmaan yhtään uutta työpaikkaa. Palkattoman työn luoma lisäarvo lihotti ainoastaan kapitalistien karkaroita.

Kokonaan oma lukunsa ovat aktiivimalliin liittyvät pakkotyöt 9 euron päiväkorvauksella.

Työajan lyhentäminen on välttämätöntä

Tuottavuuden nopea kohoaminen ja tuotannon kasvu antavat täydet mahdollisuudet työväenluokan elinolojen parantamiselle ja työajan radikaalille lyhentämiselle. Automatisaatio ja robotiikka ovat johtaneet työvoiman tarpeen voimakkaaseen vähentymiseen. Työajan lyhentäminen ansiotasoa alentamatta ei ole vain mahdollista vaan välttämätöntä, jotta työläisille voidaan turvata työpaikkoja ja toimeentuloa, joka riippuu heidän mahdollisuuksistaan myydä työvoimaansa.

Asko Julkunen

VAKAUS ON VALHE VÄHEMPIOSAISALLE

Kun monetaristinen oppi vakauden merkityksestä ja inflaation vastaisesta taistelusta oli saatu ympättyä yhteiskuntaan ja sen taloudellisiin toimijoihin, oli suunta eriarvoistavaan yhteiskuntaan silattu eli rikkaiden rikastua ja köyhien köyhtyä. Vakauden vyörytys alkoi Suomessa 1980-luvun puolivälistä, kun hyväksyttiin tuloerojen kasvu, vakauttava raha- ja finanssipolitiikka. Euroalue ja EKP synnyttiin tämän "valtavirtaisen" talousteorian vallitessa Eurooppaa ja maailmaa. Tämä ei ole markkinataloutta, jossa talouden keskeisten toimijoiden tehtäväksi on tullut säädellä arvonmitan (rahan) arvoa, ei tuottaa hyvinvoinnin edellyttämiä tavaroita ja palveluja.

Erilaisia talouksia

Poliitikot ja kyvyttömiksi saatetut instituutiot eivät kykene muuttamaan "vakautettua" taloutta hyvinvoinniksi, koska se ei pysty "paperitaloutta" muuttamaan reaalitaloudeksi "vakauden vaatimusten vallitessa". Keynes jo aikanaan mainitsi, että reaalitalouden kasvu edellyttää inflaatiota. Se on monetarismin opeissa nollattu, keskuspankit kuohittu ja yksityiselle rahoitussektorille säädetty "rahanluontioikeus". Kiistatta on käynyt niin, että funktionaalinen tulonjako on pahasti kieroutunut. Kun markkinatalous ei toimi,

köyhät eivät saa lakkoilla tulojensa nostamiseksi, vanhusten eläketurvaa leikataan, päivähöitoa ja koulutusta supistetaan sekä SOTE-palvelut ajetaan alas. Tämä kaikki ns. "sisäinen inflaatio", jotta "ulkoinen inflaatio" ei heikentäisi "paperitalouden" arvoja ja omistuksia.

Asiassa on tärkeä kysymys, voivatko vallan käyttäjät sijoittaa inflaation minne haluavat, ulos (valuuttojen arvon lasku), sisään (leikkaukset, "työmarkkinaohjeistus") vai arvopapereihin ("kupla", papereiden nimellisarvo ei vastaa reaaliarvoa). Tämän mekanismin säätelyä eivät enää poliitikot hallitse, ehkä pahantahtoisuuttaan, ehkä ymmärtämättömyyttään. Loppuun "lobattuina" he joutuvat taipumaan "vakauden vaatimuksiin", jotka he ovat itse luoneet ja hyväksyneet, ehkä teorian merkitystä vähemmän arvioiden?

Inflaation sijoittaminen

Inflaatiota on pumpattu nyt arvopapereihin ja sieltä se voi "inflaatioksi" realisoitua romahduksen tai kuplan puhkeamisen kautta, jolloin se tuhoaa rahoitusrakenteita, tuo hetkellisen investointilaman, kurjuuden köyhyyteen ja tarpeen tarkastella uudelleen, minne inflaatio on syytä sijoittaa markkinataloudessa, reaalitalouteen vai "rahoituskuplan" sisään. "Kuplan sisässä" finanssimaailma rakentelee rauhai-

sia "syväsatamia" veroparatiiseihin, kun valuuttojen numeerisina arvoina mitattujen omaisuuksien arvoja ei mikään uhkaa.

Maaialmantalouden kasvu alkoi 1980-luvun puolivälistä hidastua, kun monetarismi valtasi paikkansa maailmantaloudessa. "Vakauden" aika alkoi, rahan ei tarvinnut paeta inflaatiota, nyt vain verottajaa. Teollistuneiden maiden keskituloiset alkoivat valua kohti köyhyyttä ja pääomatulot alkoivat kasvaa työtuloihin nähden, jolloin "veroparatiisien" merkitys alkoi nousta. Tänäpä "perinteisen" inflaation hyväksyminen olisi yksinkertainen ratkaisu yhteiskunnallisiin ongelmiin, joita yritetään nyt yksittäisinä/erillisinä ongelmina ratkoa. **Päällimmäisenä roikkuu "vakautettu kuplaomaisuuksien arvo" veroparatiiseissa** ja Suomessa "pienen askelten politiikalla" köyhyyden, vähäosaisuuden kasvu. Inflaatio on suhteellisesti progressiivinen, se "verottaa" suurempia valuuttoihin sidottuja, numeerisia arvoja enemmän kuin reaalitalouden omistuksia. Tarvitaan todellisia rakenteellisia uudistuksia suhteessamme euroon, Eurooppaan ja maailmaan. Inflaatio on oikeudenmukainen "hyvä renki, mutta huono isäntä".

Hannu Ikonen
Liekasa sd

Muovin kirous

Ylellä on menossa muovi kampanja I love Muovi. Kansalaisia yllytetään kierrättämään muovia. Ei siinä mitään, muovi on pahaksi luonnolle. Kuitenkin kysymyksen kuuluu: Miksi ihmeessä kaikki pitää ylipäättään sulloa kirottuun muoviiin. Kuluttajat taistelevat hampaat irvessä saadakseen muoviiin pakatut leikkeleet irti paketista.

Keittiön nurkassa täytyy olla vähintään saha ja kirves jos aiot päästä käsiiksi tiukasti liimattuun keittokinkusiivuun. Toista oli ennen. Lihatiskillä siivutettiin lauantaimekkaraa joka käärittiin paperiin. Ja leipähyllyt, voi herranen aika sentään mitkä määrät muovipusseihin pakattuja leipiä. Kysyn vaan, onko ihan pakko olla? Tämä hygieniayhteiskunta, jossa kaikki täytyy muka hyvin suojata ja pakata, on, sanonko mistä?

Menepä ostamaan elektro-niikkaa, vaikka akun puhelimeen, voi sitä tuskan hien määrää, kun yrität sormet täristen, savu korvista nousten, päästä akkuun käsiksi. Kohta kait työkalutkin vasarasta lähtien pitää pakata, ettei vaan naarmuunnu hyllyssä. Kaiken maailman muoviset tuotteet pakataan muoveihin. Muoveja siellä, muoveja täällä, yhteiskunta peittyy muoveihin. Kauppakeskusten avajaisissa jaetaan muoviampeireitä tuhansittain, joita ihmiset jonottavat jo aamuyöstä lähtien.

Kotona vihataan maitotölkin muovista korkkia, jonka avaamiseen täytyy olla tongit. Tongit, jotka aikanaan ostettiin muoviiin pakattu-

na, ja jotka esille saatiin muovipakkauksesta rumien sanojen saattelemana. Ja sitten nämä muovipakkausten kiroajat jonottavat muoviampeireitä, niitä muovisia.

Mistä tässä lopulta on kyse? Tolkuttomasta markkinataloudesta. Muovi – ja pakkausteollisuus suoltaa muovia joka paikkaan mihin vain mielikuvitus riittää. Muovisia tuotteita tyrkytetään siihen malliin, että vain kieltäytymällä ostamasta mitään, voit välttyä muovilta. Kaiken huippuna muovien tuottajat jättävät vaurioiden korjaamiset kansalaisten harteille.

Ja yhteiskunta syyllistää hienovaraisesti, osoittaa juuri sinua. Oletko sinä, muovin kuluttaja vastuullinen, vai vastuuton luuseri ja luontomme pilaaaja? Minuakin, joka vihaan muovia ja haluaisin lasten leikkivän puisilla leluilla, ihmisten keräävän marjat sinkkiämpäreihin. Minua, joka iltaisin laitan käden Marxin Pääoman päälle esittäen toivomuksena saada juustoisien grillimakkaran metrilenkkinä, ilman muovipakkausta.

Markkinatalous on tehnyt meistä muovin orjia. Meidät muoviiin pakotetut orjat laitetaan lajittelemaan muovimme, niihin muovisiin jäteastioihin ja tietysti kumihansikkaat kädessä. Ja kaiken muovisen lystin maksamme tietysti, arvataa millä? Muovisella kortilla tietenkin – milläs muulla.

Hannu Tiainen
24.4.2019

Ranskan oikeisto kaksilla rateilla voittoon EU:n vaaleissa 2019 (1)

Ranskan oikeisto ajoi kaksilla raiteilla voittoon Euroopan unionin parlamentin vaaleissa 2019. Pyrin tässä kolmiosaisessa kirjoituksessa osoittamaan keskeisimmät syyt, joiden avulla finanssipääoma ja sitä tukeva valtamedia pelasivat ulos vähänkin merkittävät Ranskan Eurooppa kriittiset oppositiopuolueet. Tässä 1. osassa käsittelen, miten EU-vaaleja voidaan pitää yhtenä maailman epädemokraattisimpina, suurpääoman kassakaappi-sopimuksiin perustuvana näytösluontoisena spehtaakkelinä. Annetaan ymmärtää, että ”viiden vuoden välein jokainen eurooppalainen pääsee vaikuttamaan demokraattisissa vaaleissa maanosansa tulevaisuuteen”. Tällä hetkellä näyttää siltä, että EU:n keskeisimmäksi liittovaltiokehityksen ajajaksi on 2020-luvulla nousemassa Ranska, jonka taustalla hääri vaalien manipulointiin keskittynyt valtamedian tietoinen vaalipetos. Vasemmiston perinteiset kysymykset yhteiskunnan taloudellisista perusrakenteista, sosiaaliturvasta, sekä työn ja pääoman sovittamattomasta ristiriidasta hämärrettiin identiteetti-poliittisten kysymysten viedessä koko vaali-shown huomion. Pääosan esittäjiksi eurovaali-valheen toteuttamiseen oli valjastettu presidentti Emmanuel Macronin johtama liittovaltiofanaattinen ja uusliberalistinen ”vapaata Eurooppaa” edustava liike. Hänen vastapuolenaan, konnan osan sai ottaa Marine Le Penin johtama hyvin maltillisen ”euroskeptinen” kansallinen liittoutuma. Le Pen voittikin vaalit, mutta asian ydin piilee siinä, että niin talouspolitiikassa kuin politiikan muilla isoilla lohkoilla näillä ”vastapelu-reilla” ei ollut mitään eroa.

Kansan äänen järjestöt osallistuivat 2009 EU-vaaliin STP:n organisaatiossa. Silloin esiinnyimme mm. paikallistalouden puolesta, vaadimme toteutettavaksi kaikille yhtäläisiä sähkötariffeja, vastustimme julkisen sektorin yksityistämistä ja vaadimme puolueetonta ulkopoliittikkaa ja hyviä naapurisuhteita Venäjän kanssa. Nämä ovat edelleen keskeisiä tavoitteitamme. Niiden runkona meillä on yhteiskuntapolitiikan demokratisoiminen ja vaihtoehdon rakentaminen EU:n uusliberalistiselle yhteiskuntapolitiikalle. Yhteiskuntapolitiikan muuttamiseksi pyrimme rakentamaan laajan kansanrintaman.

Presidentti Emmanuel Macronin yläluokkaisen ylimielistä käyttäytymistä lähes yksimielisesti myötäilevä liittovaltiomielinen valtamedia yritti kaikin tavoin luoda ennen EU-vaaleja hyvin voimakasta vastakkainasettelua Euroopan unioniin avoimen myötämielisesti suhtautuvan nuorison, kansainvälisten, korkeasti koulutettujen ja ”avoimin mielin” tulevaisuuteen tähtäävien urbaanien ja kielitaitoisten ”oikeiden eurooppalaisten” yläluokan, sekä vastavasti umpimielisten, nationalistien, tyhmien, kielitaidottomien, ymmärtämättömien ja jopa rasisteiksi leimattavien, vähänkoulutettujen, Euroopan unionia vastustavien keltaliivien välille. Omistusrakenteeltaan poikkeuksellisen harvalukuisen mediaimperiumin käsiin keskittyneen valtamedian näkökulmasta ranskalaiset eivät kuitenkaan äänestäneet aivan ennalta toivotulla tavalla.

Suomessa vastaavanlaisesta propagandasta pitivät huolen koko valtamedia, Helsingin Sanomat etunenässä, mutta myös YLE ja erityisesti Ylen ”nuorille katsoja- ja kuuntelijasegmenteille” suunnatut niin sanotut interaktiiviset palvelut. Tämä ei tietenkään koskenut ainoastaan EU-vaaleja, vaan samanlainen valevaalipropaganda täytti valtamedian myös huhtikuussa käyttyjen eduskuntavaalien yhteydessä. YLE:n ”vaalikoneissa” karkisijoille nousikin feministinen puolue. Tätä uutta kahtiajakoa euromyönteisiin liberaaleihin ja eurovastaisiin konservatiiveihin on kyllästymiseen asti toistettu valtamediassa käydyissä keskusteluissa. Tämä kahtiajako on ymmärrettävä ensisijaisesti identitaarisena kysymyksenä, ei niinkään

talouden omistussuhteita, tulojakoja tai sosiaalipoliittikkaa koskevana.

Ranskasta on sanottu, että se on Euroopan poliittinen sydän, josta yhteiskunnalliset muutokset lähtevät liikkeelle. Ranskan Vallankumous 1789 käynnisti sen yhteiskunnallis-historiallisen muroksen, joka johti sittemmin monien vaiheiden kautta Ranskan tasavallan periaatteiden laajempaan leviämiseen ja katkaisi sittemmin erilaisten ruhtinaiden päitä siellä täällä, ainakin hyvin monissa tasavaltalaisen hallitusmuodon omaksuneissa valtioissa.

Yritän vastata tässä artikkelisessa erityisesti siihen kysymykseen, miksi näissä vuoden 2019 Euroopan unionin vaaleissa olisi syytä kiinnittää erityistä huomiota juuri Ranskan vaalitulokseen? Samalla pyrin perustelemaan otsikossa esittämäni väitteen, että Ranskan oikeisto ajoi kaksilla raiteilla vaalivoittoon vuoden 2019 eurovaaleissa valtamedian pakottaessa koko kysymyksenasettelun politiikan sisällöistä juuri tuolle mainitsemalleni identiteettipoliitiikan ulottuvuudelle jättämällä tietoisesti käsittelemättä yhteiskunnan taloudellisia perusrakenteita, muun muassa työn ja pääoman välistä perustavaa ristiriitaa koskevat kysymykset.

Ymmärtääksemme jotain syvällisempää 2000 - luvun Eurooppaa koettelevasta muutoksesta ja politiikkaan luoduista uusista jakolinjoista, marxilaisen vasemmiston lähes täydellisestä poisppyhkiytymisestä poliittiselta kartalta, sekä erityisesti jatkuvasta valtamedian rummuttamasta äärioikeiston

voittokulusta, erityinen huomiomme on kohdistettava siihen, miten Ranskassa tapahtui valtaeliitin ja sitä tukevan valtamedian lähes yksimielisellä valehtelulla 1980- ja 1990-luvuilla läpiviety Euroopan unionin pakkovaltaan siirtyminen ja sen kylkiäisenä toteutettu uusliberalistinen talouspolitiikka. Tässä on keskeisin syy oikeistopopulisteiksi tai äärioikeistoksi kutsutun aivan tavanomaista oikeistolaista talouspolitiikkaa ajavien puolueiden materiaalis-yhteiskunnallisen nousun tausta. EU-vaaleissa tämä näkyi erinomaisella tavalla juuri edellä kuvattun valtamedian ruokkiman polarisaation kautta.

Erityisen tärkeää tämän lähihistoriallisen kehityksen ymmärtäminen on kaikille niille ajatteleville ihmiselle, jotka pyrkivät ymmärtämään Ranskan vasemmiston käsittämättömän heikkoa vaalitulosta. Eräät pessimisti-

set pariisilaiset vasemmistointellektuellit ovat kommentoissaan jopa nostaneet näköpiiriin sen uhan, että Ranskan työväenliikkeen alkuaikojen vallankumousten, taisteluiden, Pariisin kommuunin, 1936 fasismin vastaisen Kansanrintaman, toisen maailmansodan sankarillisen vastarintaliikkeen, lukemattomien ammattiyhdistysliikkeen ja joukkotaisteluiden historian, Pariisin kevään 1968 ja vieläpä 1980-luvun alun Ranskan Sosialistisen puolueen ja Ranskan kommunistisen puolueen tekemien ”viimeisten radikaalien sosialististen uudistusten aikakausi” olisi lopullisesti päättänyt viimeisen mahdollisuuden tehdä aidosti vasemmistolaista yhteiskuntapolitiikkaa läntisessä Euroopassa.

Eurovaalipetos 2019

Ranskassa EU-vaalien voittajaksi nousi yksiselitteisesti äärioikeistolainen Kansallinen liittoutuma (Le Rassemblement national), joka sai Ranskalle varatuista 79 paikasta 23 (tulokset perustuvat: www.francesoir/politique). Toiseksi nousi Presidentti Macronin keskustaoikeistolaista ja uusliberaalia talouspolitiikka ajava, sisäisesti hajanainen La République en Marche-liike, joka ilman liittoutumista liittovaltiofanaattisen oikeistoliberaalin Modem -puolueen kanssa olisi jäänyt paikkamäärässä kauas äärioikeistosta. Jonkinasteiseen yllätykseen ylsi kevään ilmastomarskien siivittämänä Ranskan liittovaltiomyönteinen, lähinnä keskustaoikeistolaista talouspolitiikka ajava vihreät EE-LV kolmella toisella europarlamenttipaikalla.

Ranskan, ennen niin mahtavan, vasemmiston tilanne on tänään vähintäänkin surkea. Ranskan toiseksi suurin vasemmistopuolue, hyvin pitkälle karismaattisen johtajansa Jean-Luc Mélanchonin ympärille rakentunut Lan-nistumaton Ranska (La France insoumise), luonteeltaan hieman Espanjan Podemosia ja Kreikan Syriza muistuttava poliittiselta ohjelmaltaan jossain määrin epäjohdonmukainen, populismiin taipuvainen enemminkin liike kuin puolue ei ole omiaan rakentamaan pitkäjänteisempää ja uskottavampaa vasemmistoliikettä esimerkiksi niille sadoilletuhansille, elinolosuhteisiinsa pettyneille periurbaanien alueiden tavallisille ranskalaisille, jotka ovat olleet kerta toisensa jälkeen valmiita pukemaan keltaiset liivit päälle ja lähtemään mielenosoituksiin erityisesti Presidentti Macronia vastaan ja vaatineet suoraan presidentin eroa. Lähinnä henkilökohtaisen karisman-

sa avulla entisen sosialidemokraatti Mélanchonin LFI sai EU-vaaleissa 6 paikkaa

Jean- Luc Mélanchon sai vielä kevään 2017 presidentinvaalien ensimmäisellä kierroksella noin 16 miljoonaa ääntä, mutta tästä hän ei kyennyt pienehkön tuki-puolueensa vasemmistorintaman, Front de Gauche’n tuella rakentamaan LFI:sta mitään järjestäytyntä poliittista liikettä vastustamaan Emmanuel Macronia.

Täydellisen mahalaskun ja oikeastaan koko Ranskan sosialistisen puolueen lopunalku tapahtui kevään 2017 presidentinvaalien jälkeen, jolloin sosialistit esiintyivät neljällä eri listalla. Perinteinen sosialistinen puolue sai reilusti alle 10 % äänistä! Ottaen huomioon, että 2012- 2017 Ranskaa hallitsi tuolloin vielä sosialistipresidentti François Holland ja hallituskin oli siis sosialistien käsissä. Nyt kevään 2019 EU- vaaleissa Ranskan sosialistinen puolue menetti 1.402.128 ääntä ja sai vain kuusi parlamenttipaikkaa. Tämä siitäkkin huolimatta, että entisen 60-luvun maolaisaktivistin poika Raphaël Glucksmann, jonkinlainen ranskalaisversio Mikael Jungnerista, yritti syksyllä 2018 epätoivoisesti perustaa Place Public -nimistä pariisilaisseurapiireissä shamppanjan parissa viihtyvää poliittista julkiskeskustelukerhoa viihdetähtineen ja megatilauskuksineen.

Ilmeisimmän tarkoituksena oli sosialistien peiteoperaatio ja pelastaa se, mitä sosialistisesta puolueesta olisi vielä pelastettavissa ennen EU-vaaleja. Toisin sanoen sen piti onnistua tuomalla mukaan aimo annos markkinaliberalismia, nuorekkuutta, naisasiaa, intersektionalismia, homoasiaa, transasiaa, lisää liittovaltiomyönteisyyttä ja politiikan linjaus piirun verran Macronista vasemmalle. Tällä reseptillä EU- parlamenttipaikkoja irtosi kuusi kappaletta. Siitä voi jokainen päätellä Ranskan sosialistien neuvotteluasetelmia EU:n virkaeliitin paikkoja jaettaessa. EU-parlamentin ulkopuolelle 5 %:n äänikynnyksen alle jäi Ranskan sosialisten vuoden 2017 presidentinvaalien pääehdokas Benoît Hamon, jonka perustama ekososialistinen Génération.s. liike sai 3,3 % äänistä ja Ranskan kommunistinen puolue (PCF), joka keräsi 2,4 % äänistä.

Kalevi Hämäläinen
Tutkija

Jatkuu seuraavassa numerossa

Posti ulkoistaa suomalaiset Viroon Ay-liike raivoissaan paikallisesta palkkatasosta

Posti lopettaa vähentyneen postin takia työpaikkoja Suomessa, mutta luo uusia työpaikkoja Tallinnaan. Irtisanoituille suomalaisille tarjotaan nyt töitä Tallinnassa virolaisella palkalla.

Posti irtisanoi kevään yt-neuvottelujen päätteeksi 59 työpaikkaa Helsingissä, Tampereella ja Jyväskylässä. Kauppalehden (21.03.2019) mukaan irtisanomiset luovat Tallinnaan 14 uutta työpaikkaa. Postilla on jo Tallinnassa Palvelukeskus, jossa on 70 työntekijää. Irtisanoituille työntekijöil-

le tarjotaan mahdollisuutta siirtyä lahden taakse Tallinnaan töihin virolaisella palkalla. Työn siirtoa Tallinnaan on valmisteltu hiljaisuudessa jo tovin.

”Onko tämä suomalaisten työntekijöiden tulevaisuus? Meidät lähetetään Suomen rajojen ulkopuolelle tekemään työtä ties millä työsuhteen ehdoilla, kunhan yritykset saavat kustannuksiaan laskemaan”, kysyy Postin toimihenkilöiden valtakunnallinen pääluottamusmies Mirja Sandberg Kauppa-

lehdessä.

Posti- ja logistiikka-alan unioni PAU ptää törkeänä sitä, että valtion yhtiö siirtää työtä ulkomaille. PAU vaatii Suomen valtiolta toimia. Valtio omistaa Postista 50,1 prosenttia. Postin on pelätty siirtävän yli 300 työpaikkaa Viroon vuoteen 2020 mennessä. Posti on kiistänyt, että se olisi siirtämässä enemmänkin hallintoalan työtehtäviä Tallinnaan.

Leena Hietanen

VALEUUTISTEN VANKKA PERUSTA

Jokainen kirjanpitäjä tietää, että tilien pitää aina mennä tasan. Jos niin ei käy, silloin kirjanpidossa on virhe tai virheitä. Yhden sentin ero voi johtaa suuriinkin virheisiin. Siksi kaikki sellainen tilinpito, joka ei mene tasan tai jopa vaatii kirjattavan tilastoeron, sisältää vilppiä. Näin ovat asiat kansantalouden tilinpidossa, jossa on peräti tili tilastoerolle.

Aiemmin vain vähän aikaa sitten Tilastokeskus julkaisi kansantalouden tilinpidon taulukot painotuotteena. Nykyajassa ne ovat pelkästään digitaalisessa muodossa. Niiden käsittely on työlästä ja tulee todella kalliiksi. Palvelu on siis heikentynyt radikaalisti. Niille, jotka tyytyvät Tilastokeskuksen selvityksiin, asia on reilassa, mutta niille, jotka riippumattomina tutkijoina haluavat selvittää missä mennään, tilanne on lähestulkoon mahdoton. Siksi media suoltaa jatkuvasti taloudesta valeutisia. Totuus ei kuulu sinulle eikä minulle.

BKT

Olen jo useasti todennut, että nykyinen laskentajärjestelmä pimittää totuuden ja on harhaanjohtava. Sen muokkaamiseen ovat osallistuneet maailman taloustieteen huiput, jo-

pa monet Nobel-palkitut. Brutto-kansantuotteen (BKT) puolustajat sanovat, että se on hyvän tavan mukaan kaksipuolinen. Sillä annetaan kuva, että se on hyvän kirjanpitotavan mukainen, vaikka se ei ole sitä. Sen kaksi puolta eivät korreloi keskenään ja siksi siinä on tilastoeron tili. Tilit eivät täsmää.

Ensimmäinen ongelma BKT-laskelmissa on perustuotos. Maailman etevimmät tiedemiehet ovat sen keksineet. Samalla he ovat selvittäneet minkälaisia tilastoja pitää ottaa, että perustuotoksen ja BKT:n väliin jää sopiva rako. Se täytetään välituotteella. Jostain syystä siitä vähennetään tuoteverot ja lisätään tuotetukipalkkiot, vaikka tuotannon verot ja tukipalkkiot ovat jo BKT:ssä.

Tämä temppuilu on valtava jallitus. Kekseliäät tiedemiehet ovat antaneet kokonaistuotannolle nimen ”perustuotos”. Se hämää niitä, jotka eivät usko BKT:n olevan kokonaistuotannon, vaikka niin sanotaan. Nyt utelias ihmettelee, mitä kummaa ovat nuo mielettömän suuret summat (yli puolet kokonaistuotannosta), jotka kylmästi heitetään roskiin. Kun alkaa kysellä asian perään, niin kukaan ei tiedä, mitä ja mistä ne tulevat. Niihin ei ole käytetty ainuttakaan työtuntia, ei työkaluja eikä mitään muutakaan. Nyt ne näyttävät pelkältä taivaan lahjalta.

Kunnon tuloslaskelma

Kokonaistuotannosta lähtien kansantaloudesta voi varsin helposti tehdä hyvää kirjanpitotapaa noudattavan ja korreloivan tuloslaskelman. Sillä selviää, että välituotekoelma onkin talouden energian, raaka-aineiden, puolivalmisteiden ja lopputuotteiden varastojen arvo. Kansantaloustieteilijät eivät ymmärrä tai uskovat, ettei kukaan ym-

KANSANTALouden PÄÄMIEN KASAANTUMINEN 2011-2018									
Miljardia euroa	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2011-18
Kansantulo									
Palkat	37,9	39,3	37,9	38,0	38,6	39,7	40,1	41,9	
Sotu	23,4	25,2	26,2	27,4	27,8	27,8	29,5	30,5	
Julkinen	84,8	84,2	82,3	85,5	89,9	63,8	65,9	69,4	
Yksit.voitot	67,3	69,1	71,5	70,6	69,9	103,0	107,2	112,3	
Kansantulo	213,4	217,8	217,9	221,5	226,2	234,3	242,7	254,1	1 396,7
Kulutus	151,2	156,8	161,3	163,7	166,6	170,8	173,1	177,9	1 321,4
Pääoma	62,2	61,0	56,6	57,8	59,6	63,5	69,6	76,2	506,5
Kiinteä pääoma1	8,6	13,5	23,9	27,5	26,8	17,7	14,1	14,1	
Varastot	15,7	5,9	1,0	0,6	-6,9	-0,8	11,2	9,9	
Kiinteä pääoma2	20,7	18,4	13,7	13,7	16,6	23,9	23,9	30,5	
Vapaa pääoma	17,2	23,2	18,0	16,0	23,1	22,7	20,4	21,7	162,3
Pääoma	62,2	61,0	56,55	57,8	59,6	63,5	69,6	76,2	
Kulutusvaranto	70,9 %	72,0 %	74,0 %	73,9 %	73,7 %	72,9 %	71,3 %	70,0 %	94,6 %
Pääomavaranto	29,1 %	28,0 %	26,0 %	26,1 %	26,3 %	27,1 %	28,7 %	30,0 %	36,3 %
Summa	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	130,9 %
1 Tuotantovälineet									
2 Muu kiinteä									
Huom.! Lisäarvosta on osa käytetty kulutukseen ja osa tuotantovälineiden kulumisen korvaamiseen.									
Lähteet: Lähdeaineisto Tilastokeskus, lask									

märrä, että kaikki tavarat alusta loppuun tehdään aina varastoon. Niistä ne toimitetaan edelleen jatkokäsittelyyn tai loppukäyttäjille.

Tästä olen tehnyt laajan tutkimuksen. Siinä olen korvannut BKT:n korreloivalla tuloslaskelmalla. Tutkimus on julkaistu joulukuussa 2018 nimellä UUTEEN AIKAAN. Se on julkaistu myös netissä, johon on linkki: <https://1drv.ms/b/s!Aj6yIfNAF9s0hVc4gOTsQpt0GE7c>

Varastot

Tuloslaskelman mukaan varastot vaihtuvat periaatteessa lähes kaksi kertaa vuodessa. Sen seurauksena varastoissa on työtä suhteessa yhtä paljon kuin sitä on koko vuosituotannossa. Kun varastojen arvosta vähennetään niihin käytetyn työn osuus, jäännös on se pääoma, jonka yrittäjät ovat tavaroihin sijoittaneet. Se on heidän ikiomaa pääomaansa. Sitä sanotaan pysyväksi pääomaksi.

Viime vuonna 2018 varastojen arvo oli 225,5 mrd.e. Siinä oli työtä 47,0 mrd.e ja sijoitettua pysyvää pääomaa 178,5 mrd.e. Kun pysyvä pääoma vähennetään kokonaistuotannosta, jäännös 254,1 mrd.e on kansantulo. Samaan aikaan BKT oli 233,6 mrd. siis 20,5 mrd.e. pienempi. Kun kulutus ja muut tekijät ovat suunnilleen samat, niin vähintään se

BKT salaa kapitalistien voittoa			
Kansantulo	254,1	178,5	Pysyvä po
BKT	233,6	197,3	Välituote
Erotus	20,5	-18,8	Erotus
Tilastoero	1,2	2,9	

on meiltä jäänyt piiloon. Kun kansantulosta vähennetään kulutukseen käytetty 177,9 mrd.e, niin jäännös 76,2 mrd.e oli pääoman kasaantumista. Sitä ennen pääoman muodostuksesta oli jo vähennetty tuotannon välineiden kulumisen korvaaminen.

Kasaantunut pääoma

Pääomia kasaantumisessa oli erilaista uutta kiinteää ja pysyvää pääomaa yhteensä 54,5 mrd. Loput 21,7 mrd. oli vapaata pääomaa, joka aiemmin on jäänyt näkymättömiin. Mitä sille on tehty, on selvittämättä. Tässä kyse ei ole sattumasta eikä pikkuasiasta, sillä 2011–18 näitä vapaita pääomia kertyi peräti 162,3 mrd.e. Ne ovat teillä tietämättömillä.

On yksiselitteisen selvää, että BKT on rakennettu ja sitä on kehitetty palvelemaan kapitalistien ja sen talousjärjestelmän etuja. Samaa tarkoitusta palvelee taloustietojen tietojenkäsittely, joka on

tehty todella työlääksi. Ne helpottavat harhaanjohtavien tietojen tuottamista.

”Kestävyyssvaje”

Bruttokansantuotteesta ja vääristä tiedoista on vahinkoa koko kansantaloudelle. Sitä osoittaa mm. kestävyysvaje, jonka sanotaan olevan jopa 10 mrd.e. Sen perustana ovat tietoisesti tehdyt väärät väestöennusteet. Koko kestävyysvaje on pelkkää pötyä. Se muodostaa merkittävän perustan niille keinoille, joilla sosiaaliturvaa heikennetään. Se on koko väestöön kohdistuvaa riistoa.

Kaikki sellainen tilinpito, jossa on kirjattava tilastoero, sisältää vilppiä. Tilastokeskus tuottaa maan viralliset mm. muokatut verotiedot, väestöennuste- ja kansantalouden tilinpidon tilastot. Ne muodostavat vankan perustan maata hallitseville valeutisille.

Kai Kontturi

Hyvinvointimalli hallintouudistusten aallokossa

Hyvinvointivaltion tai laajemmin hyvinvointimallin kehityksessä on nähtävissä ainakin kaksi vaihetta: yhtäältä julkisen vallan ensisijaisuuden vaihe ja toisaalta uuden julkisen johtamisen (NPM) vaihe. Varhaisvaiheessa työväenliikkeen asema oli vahva ja hyvinvointimalli kehittyi pääosin valtiolaisena ja kunnallisena toimijana. Julkisten palvelujen tuotanto oli julkishallintovetoista eli kunnat tuottivat ne pääosin itse. 1990-luvun kuluessa vasemmiston voimien hiipuessa markkinahenkinen yhteiskuntapolitiikan linja löi itsensä läpi. Tällöin uusi julkinen johtaminen ja tilaajatuottaja -malli nousivat toisen vaiheen keskeiseksi ajattelu- ja toimintatavoiksi julkishallinnossa. Näin tapahtui myös Tampereella.

Valinnanvapaus vastaan ”julkiset monopolit”

Joidenkin hallintotieteilijöiden mielestä hallintouudistusten toinen vaihe ei ole kuitenkaan eden

nyt riittävän pitkälle, siksi heidän mielestään tarvitaan vielä uudistuksen kolmas vaihe. Hyvinvointivaltio on ottanut tällaisen tulkinnan mukaan liikaa tilaa yksilöiden vapaudelta, rajoitetulla hallitusvallalla ja oikeusvaltiolla.

Siksi julkisen vallan on murrettava julkiset monopolit ”generoimalla yrittäjyyttä” ja sallimalla yrittäjille mahdollisimman vapaa pääsy palvelujen tuottamisen alueelle. Vielä kerran hallintoa uudistamalla olisi tämän tulkinnan mukaan edettävä uuteen vaiheeseen hyvinvointimallin muuttamisessa. Juuri tästä sote-uudistuksen valinnanvapaudessa oli kysymys.

Hakarin valinnanvapaus

Hallintouudistusten kolmannesta vaiheesta puhuu myös tuttu tamperelainen virkamies Kari Hakari. Hänen retorinen sanomansa on pehmeämpi ja sulavampi kuin edellä esittelemäni suoraviivaisen markkinahenkinen näkemys. Hakari puhuu

julkisesta hallinnasta (NPG) kolmantena aaltona, joka hänen mielestään täydentää toista aaltoa. Se ei korvaa sitä. Hän sanoo väitöskirjassaan, että ”yksityisen palvelutuotannon osuus on laajentunut viime vuosina merkittävästi. Tämän kehityssuunnan voi uskoa edelleen vahvistuvan kuntalaisten valinnanvapauden kasvaessa”. Perinteisen markkinahenkisen uusliberalismin päälle Hakari liimaa muutamia uusia asioita: kuntademokratian, osallisuuden, verkostomaisuuden ja avoimuuden.

Hakari sanoo, että hänen esittämänsä julkisen hallinnan kolmas aalto on lähellä Ison-Britannian konservatiivien ”Big Society” -ajattelua. Siinä pyrittiin ensinnäkin siirtämään julkisia palveluita voimakkaasti keskushallinnolta paikallishallinnolle, yhteisöille, julkisen sektorin työntekijöille ja kansalaisille. Toisaalta siinä keskityttiin kansalaisyhteiskunnan aktivoimiseen ja yhteisöllisyyden rakentamiseen. Hankkeen tausta-ajatus on Ha-

karin mielestä siinä, että valta ”palautetaan kansalle”, ”koska julkinen valta on liian etäinen ja byrokraattinen voidakseen vastata ihmisten arkiongelmiin. Parhaiden ideoiden uskotaan tulevan ruohonjuuritasolta ja kun kansalaisille annetaan mahdollisuus ottaa vastuuta omasta hyvinvoinnistaan, he kykenevät tekemään sen tehokkaammin ja tuloksellisemmin kuin hallitus tai julkinen valta kykenisi tekemään”.

Valta kansalle vaiko yksityisille palveluntuottajille

Hakari haluaa elvyttää moraalista vastuuta, vastavuoroisuutta ja velvollisuutta omaan apuun, mutta on samalla hukkaamassa pohjoismaisen hyvinvointimallin universaalien ytimen. Voi kysyä, miten tämä toteutuessaan vaikuttaisi julkisiin palveluihin? Jos pohjoismainen hyvinvointimalli markkinoistetaan kohti liberaalia hyvinvointimallia, valta ei suinkaan palaudu kansalle, pikemminkin se siirtyy yksityisten palveluntuottajien osakkeenomistajil-

le. Kansalaisten väliset erot kasvavat ja monille tulee pakko turvautua omaan apuun, kuten Suomessa oli tapana pienviljelijäprojektin kaudella.

Sen sijaan jos Hakarin suoran demokratian ja osallisuuden teemat, paikallistalouden korostaminen sekä kansalaisyhteiskunnan laaja elvyttäminen liitetään universaalien pohjoismaisen hyvinvointimallin kehittämisen yhteyteen, ne voivat tällöin tulla monella tapaa uudistaviksi ja hyvinvointimallia parantaviksi tärkeitä ja oikeansuuntaisiksi linjauksiksi.

Jari Heinonen

-Kirjoitus perustuu tekijän äskettäin ilmestyneeseen kirjaan ”20-luvun hyvinvointimalli. Sosiaalinen kysymys, liike & politiikka”. Into 2019.

-Toimituksen väliotsikot

Luokkakantaisuuden airueet

SKP:n joukko toi esiin ikuisen tunnuksen

Hermannin kerhon juhlan päätteeksi laulettiin Kansainvälinen

Vappua vietettiin eri puolilla Suomea perikyleillä kuolleita punakaartilaisia. Helsin kaartilaiden muistomerkillä. SFT:n edustajien paikallisjärjestön organisoimalle yhteyden ja kaupungilla liikkuva väki seurasi positiivista määän helsinkiläisyleisölle keskeisimmät tulkinnat kaappaus torjuttava". Nämä ovat edelleen pumarssin jälkeen kokoontuttui juhlaan osallistuneet lausui Heikki Männikkö. Tilaisuudessa ohjelmaa ja Trubaduuri Mikko Perkoila esitti laulettuun Kansainväliseen.

MITÄ EUROOPAN UNIONIN TILALLE?

(Matti Laitinen vappupuhe) Kommunistisen Manifestin esipuheessa v. 1883 saksalaiseen painokseen Friedrich Engels esittää Manifestin perusajatuksena sen, että "kunkin historiallisen ajanjakson taloudellinen tuotanto ja siitä välttämättömästi johtuva yhteiskuntarakenteen muodostavat perustan tämän ajanjakson poliittiselle ja älylliselle historialle; että tämän mukaisesti koko historia on ollut (maan ikivanhan yhteisomistuksen hajoamisen jälkeen) luokkataistelujen historiaa, riistettyjen ja riistävien, hallittujen ja hallitsevien luokkien välisen taistelujen historiaa yhteiskunnallisen kehityksen eri asteilla ja että tämä taistelu on nyt saavuttanut asteen, jossa riistetty ja sorrettu luokka (proletariaatti) ei voi enää vapauttaa itseään sitä riistävästä ja sortavasta luokasta (porvaristo) vapauttamatta samalla ainiaksi koko yhteiskuntaa riistosta, sorrosta ja luokkataistelusta – tämä perusajatus on lähtöisin ainoastaan ja yksinomaan Marxilta."

Neuvostoliiton hajottua v. 1991 Euroopan unionista on kasvanut 28 jäsenvaltion suuruinen valtioliitto. Sen jäsenistä 22 kuuluu lisäksi Yhdysvaltain johtamaan sotilasliitto Natoon. Presidentti Tarja Halosen mukaan "yhteistyö Naton kanssa on ollut tarpeellista unionin toimintavalmiuden aikaansaamiseksi ja ylläpitämiseksi." Euroopan unionista on muodostettu Euroopan kapitalistien vankka yhteistyöjärjestö, jonka kautta nämä toteuttavat pääomien, työvoiman, palveluiden ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta eli vapaata markkinataloutta Euroopassa. Kunkin jäsenvaltioiden eliitti on luovuttanut käytännössä kansallisen lainsäädäntövaltansa sekä talous- ja ulkopoliittikkansa tämän kapitalistien etujärjestön haltuun. Eurooppalaisten pankkien pelastaminen Kreikan tapauksessa verovarjoilla ei ollut humanismia, vaan se oli eurokapitalismin. Puheet vihertävästä ja sosiaalisesta markkinataloudesta ovat läpinäkyviä valheita.

Sotilasliiton reijittämä valtioliitto

Euroopan unioni on ominut itselleen useita imperialistisen valtion piirteitä, vaikka se ei olekaan mi-

kään valtio. Unionille on keskeistä mm. tuotannon ja pääomien keskittyminen, pankkipääoman sulautuminen yhteen teollisuuspääoman kanssa, pääomien vienti jäsenmaista halpatuotantomaihin sekä niiden siirtäminen veroparatiiseihin ja osallistuminen maailman raaka-ainevarojen uusjakoon. Se on myös maailman suurin aseiden viejä. Eurooppalaiset kapitalistit jakavat keskenään unionin sisäiset markkinat. Suomessa tämä ilmenee mm. kunnallisten palveluiden siirtymisenä kilpailutuksen myötä yksityisen palvelusektorin ja ulkomaisten yhtiöiden käsiin sekä pörssiin vietyjen valtionyhtiöiden joutumisena ulkomaisten sijoittajien haltuun. Euroopan unioni sekaantuu mielellään siihen kuuluttamattomien maiden sisäisiin asioihin. Se on osallistunut aseellisiin konflikteihin Afrikassa, Euroopassa ja Aasiassa. EU ei kykene myöskään pitämään näppejään irti Venezuelan sisäisistä asioista. Lisäksi sen Nato-jäsenet ovat ottaneet osaa aktiivisesti USA:n johtamiin sotilaallisiin hallitustenkaatajaisiin.

Kritiikitön vasemmisto

Useissa jäsenmaissa parlamentaarinen vasemmisto suhtautuu häm-

mästyttävän myönteisesti tähän kapitalistiseen valtiosopimukseen. He pitävät EU:ta demokraattisena, ihmisoikeuksia kunnioittavana ja oikeusvaltioperiaatteen sitoutuvana arvoyhteisönä. Lähes 120 miljoonan köyhän ihmisen olemassaolo EU:n alueella ei hätkähdytä markkinatalousvasemmistoa. Vuonna 2015 yhteensä 23,5 % Euroopan unionin 28 jäsenmaan kansalaisista eli köyhyys- tai syrjäytymisuhan alla.

Yhteiskunnan demokraattisuus ilmenee siitä, kuinka paljon valtaa ja vastuuta kansalaisilla on päättää omasta elämästään ja elinympäristöstään koskien myös taloutta. Demokraattisuuden perusehtoina ovat vallanpitäjien ja kansalaisten tasa-arvoisuus ja kansalaisten osallisuus yhteiskunnassa sekä heidän tasavertainen kohtelunsa lain edessä. Demokration laajuus toimii kaikissa valtioissa yhteiskuntaluokkien valtasuhdemittarina. Sama asia pätee myös valtioiden keskuudessa koko maailman mittakaavassa. Kansanvallan pitäisi olla kansan enemmistön tietoisien tahdon mukaan toimimista ja sen tekemien päätösten noudattamista. EU on kaukana demokraattisuudesta ja oikeusvaltioperiaatteista.

Unionin jäsenvaltioiden työväenluokkaa yhdistää yhteinen vihollinen kapitalismi, joka ilmenee unionin jäsenmailtaan edellyttämänä uusliberalistisena talouspolitiikkana. Sille on ominaista julkisten palveluiden supistaminen ja ulkoistaminen sekä yhteiskunnan omistaman tuotantotoiminnan yksityistäminen, sosiaali- ja terveydenhuollon menojen ankara karsiminen, pysyvä suurtyöttömyys ja köyhyys sekä kansalaisten lisääntyvä syrjäytyminen yhteiskunnasta.

Suuryhtiöt eivät ole työläisen parhaimpia ystäviä

Kapitalistien hallinnoimalle Euroopan unionille on luotava proletaarinen vastavoima. Euroopan unionin jäsenvaltioiden työväenluokan tehtävä on liittyä yhteen ja perustaa kansainvälinen kapitalismin vastainen liitto, joka vapauttaa itsensä siitä riistävästä ja sortavasta kapitalistiluokasta sekä vapauttaa samalla ainiaksi koko unionin alueen riistosta, sorrosta ja luokkataistelusta.

Euroopan unioni ei puutu veroparatiisien toimintaan

Veroparatiisien keskeinen piirre on tarjota pakotie niistä velvoitteista, jotka kuuluvat jokaiselle yhteiskunnan jäsenelle ja sen suomista etuisuuksista nauttivalle: veroista, vastuullisesta finanssisäätelystä, rikosoikeudellisesta vastuusta ja säännöistä perinnönjaossa. Veroparatiisit suosivat ulkomaisia sijoittajia ja firmoja, sekä suovat näille etuja, jotka ovat omien kansalaisten ulottumattomissa. Tämä kaikki ilmentää tekopyhien pyrkyrien pohjatonta ahneutta.

Maailmasta löytyy lähes 60 nämä kriteerit täyttävää aluetta. Lontoon City on yksi maailman veroparatiisitilouden keskeisimmistä runsaudensarvista. Veroparatiisit voidaan jakaa neljään ryhmään. 1) Eurooppalaiset veroparatiisit, 2) globaali brittiläinen veroparatiisi, 3) USA:n vaikutuspiirissä olevat turvasatamat ja 4) oudommat tapaukset kuten Somalia ja Uruguay.

Veroparatiisijärjestelmä on maailman taloudellisen ja poliittisen eliitin hanke, jota hyödyntäen nämä voivat napata yhteiskunnan tarjoamat edut maksamatta niistä.

Tämä sama ylimielinen joukko on valmis alentamaan työläisten palkkoja, heikentämään ihmisten perusturvaa ja yksityistämään itselleen verovarjoilla hankitun yhteiskunnan kansallissomaisuuden. Lurjukset laativat lakeja, joita he eivät välitä itse noudattaa.

Toisenlaiseen Eurooppaan

Eurooppaa on muutettava siten, että se muuttuu kansainvälisten suuryhtiöiden etuja ajavan Euroopan unionin Euroopasta ihmisten enemmistön etuja ajavaksi ja ylläpitäväksi Euroopaksi, joka katkaisee suhteen sa sotilasliitto Natoon.

Uusliberalistinen valtioliitto (EU) tai päätyminen uusliberalistiseen kansallisvaltiooon ovat kummatkin yhtä huonoja ratkaisuja, koska ne synnyttävät vain kasvavaa köyhyyttä, yhteisöllistä osattomuutta, voimistuvaa luokkajakoa ja valan keskittymistä yhä pienemmän poliittisen ja taloudellisen eliitin käsiin. EU:n voisi korvata täysivaltaisten hyvinvointivaltioiden yhteisöllä.

Kaikkien maiden proletaarit liittykää yhteen!

Matti Laitinen
Vappuna 2019

Poliittisia ääniä puustellinmetsästä

Viime vuonna pelkäsin, kuinka irtisanomissuojan heikennyksen suhteen AY tulisi hyväksymään nuokin heikennykset vain pienellä rutinalla, vähän samalla tavalla kuin AY oli hyväksynyt (paria poikkeusta lukuun ottamatta) hallituksen työläisten kurittamistalkoot Kiky:n ja aktivointiohjelman muodossa. Noh, rutina ei ollutkaan ihan pieni ja nähtäväksi jääpi, miten sipiläläiset lisäykset tulevat loppujen lopuksi sotkemaan irtisanomissuojaa. Alkuvuonna sitten oli SEL alkanut viestittää, kuinka tulevat vaalit tulisivat olemaan hyvinkin tärkeät sen suhteen jatkuuko sipilöinti seuraavat neljä vuotta ja miten pitkälle AY pystyy vastustamaan sitä noina tulevina vuosina, jos niin kurjasti kävisi. Toisin sanoen AY rupesi tuolloin

patistamaan niitä noin 1/3 äänestäjistä muodostuvaa nukkuvien puoluetta luopumaan nukkuvaisuuden statuksesta...

Noh, vaalit menivät niin, kuin ne menivät. Perussuomalaisilla olisi ollut tuhannen taalan paikka nousta punaniskaisten kapakka-fasistien temmellyskentästä todelliseksi kansanpuolueeksi, mikäli ne onnistuivat pistämään hyntteet yhteen demarien kanssa. Yhteistyöstä kookoomuksen ja keskustan kanssa on jo kokemusta. Sen mukaan ei perussuomalaisilla ole noiden vejireiden kanssa mahdollisuuksia parantaa työväen asemaa, kuten Lindströmesimerkki SSS hallituksen alkutalpoleelta osoitti.

Mutta hallitusyhteistyö de-

marien kanssa ja höystettynä vasliitolla/viheriläläisillä olisi tarjonnut mahdollisuuden Perussuomalaisille ruveta lisäämään kansansuosiotaan mm. purkamalla sipiläläistä työväen kurjistamislainsäädäntöä. Halla-ahon hallituskiimahan paljastui siinä vaiheessa, kun puolueen puheenjohtajan pallista käytävä kädenvääntö kääntyi Soinin suosikin tappioksi. Ennen kuin Sipilä ja Soini onnistuivat tekemään koirantemppunsa, joka esti Halla-aho ottamasta "soinilaisen" ministeripaikat, niin Halla-aho keuhkosi, kuinka heikäläiset olivat valmiit hyväksymään kaiken viiden virka-Audin takapenkeistä. Siis miksi ei Halla-aho voisi hylätä äänestäjensä myös työväenkin eduksi?

Sattuneesta syystä demarilla olisi ollut vastaavasti mahdollisuus ruveta korjaamaan menettämänsä kansansuosiotaan purkamalla sitä työväenoloja heikentänyttä lainsäädäntöä, joiden luomiseen demarit itsekin olivat vuosikymmenten aikana osallistuneet. Mutta päästäkseen tuohon olisi demarien itse päästävä tannerilaisen "valtionhoitajapuolue" mentaliteetin yli, sillä tuo mentaliteetti ei ole muuta kuin valtion, ja tässä tapauksessa kapitalistien edun ajaminen työväen edelle. Ja toisekseen Perussuomalaisten johdon tulisi kyetä pitämään "halmelaiset" kurissa ja järjestyksessä, nuo kun tuskin sulattavat helpolla ajatusta yhteistyöstä muiden kuin itsensä kaltaisten kans-

sa.

Tilanne näyttää kuitenkin ajautuvan sellaiseksi, että demarit mieluummin jatkavat tannerilaista "valtionhoitaja-puolue" mentaliteettiaan, vaikka vaaleissa rökäletappion ottaneen keskustan kanssa kuin tunnustaisi virheensä aikaisemmilta vuosikymmeniltä. Myönnettäköön, että Keskustassa piti käydä muutamia kosmeettisia korjauksia. Nähtäväksi jääpi, kuinka paljon Keskusta nöyrytyi vaalitappionsa edessä... Ja Perussuomalaiset näyttäisivät Halla-ahon vappupuheen mukaan mieluummin kaitautuvan maahanmuuttovastaisuuden juoksuhaudaan.

Ville Rahikainen
Puustellinmetsä 11.5.2019

nousivat esiin Vapun puheissa

rinteiseen tapaan. Työväenjärjestöt muistivat kaatuneita-, teloitettuja- ja vangingsissä kokoonnuttiin vappuaamuna Eläintarhassa valtakunnallisella puna-ajana puheenvuoron muistomerkillä käytti Kalevi Hölttä. Helsingin ammatilliselle vappumarssille osallistui n. 2000 osanottajaa. Helsingissä oli kaunis sää ivisesti vappumielenosoitusta. Kansan äänen järjestöjen blokki kykeni näyttä- unnuksensa: ”Torju nato aina”, ”Voittoisa työkanasa nojaa sosialismiin” ja ”Sote- n ne tunnukset, joiden välityksellä välitämme tavoitteemme työkansalle. Vap- Hermannin kerholle, jossa vappupuheen esitti Matti Laitinen ja tervehdyssaa toistui edelleen perinteisen työväen juhlan tunnelma. Oli järjestöväen omaa sitti omia balladejaan sekä tunnettuja ”Biisejään”. Tilaisuus päättyi yhteises-

Kuva: Heikki Männikkö

Kuva: Heikki Männikkö

Mikko Perkoila esiintyy

Kuva: Heikki Männikkö

Helsingin vappumarssi järjestäytyy Hakaniemen torilla

Toverit, Hyvää vappua

(Kalevi Hölttä Kansallisella punaisten muistomerkillä Vappuna 2019) Aloitamme työväen kansainvälisen juhlapäivän vieton perinteiseen tapaan kunnioittamalla punakaartilaisia ja sisällissodan sekä valkoi- sen terrorin uhreja. Muistan kouluajoitani punakaartilaiden ker- tomuksia vapunvietosta Hennalan keskitysleirillä. Sielläkin kaiken kurjuuden keskellä vietettiin vappua. Vangit saivat keittää juhlaruo- kaansa, jossa oli maasta nyhdettyjä ruohoja ja jopa matelijoita. Va- semmistolainen työväenliike alistettiin luokkasodan jälkeen monik- si vuosiksi. Pääomapiirin ja valtion johtajien menetelmät olivat raa- koja ja Suomi vaipui suoranaiseen fasismiin. Köyhyyden keskellä val- misteltiin sota. Äänioikeus ja vaalikelpoisuus riistettiin vasemmis- tolaisilta ja ns. kansalaisoikeuskin.

Nykyään työväenluokan vaikeu- det ovat erilaisia, mutta samalla pahimmillaan 2. maailmansodan jälkeen. En tarkoita aineellista toi- meentuloa, vaan otan tässä esille yhden toisenlaisen suuren ongel- man.

Työväenluokka ja vasemmis- toliikekin ovat suurilta osin me- nettäneet luokkatietoisuuten- sa – ja sen mukana lähes kaiken. Suomen työväenluokkaan kuuluu arviolta 80 % koko väestöstä. Työ- väenluokka on kasvamassa edel- leen samalla kun maatalousväes- tö vähenee. Lähes kaikki hankki- vat toimeentulonsa omalla työl- lään. Tähän lukuun sisältyvät myös työttömät, jotka hekin ovat työ- voimaansa tarjoamassa työmark- kinoilla ja saavat elantonsa työn- tekijäasemansa perusteella. Suur- pääoman luokkaan kuuluu vain muutama prosentti, ja siinäkin on mukana ylin virkamieskunta, jon- ka edut samastuvat kapitalismiin.

Luokkatietoisuutta, käsi- tystä omasta asemastaan yhe- teiskunnan valtajärjestel- mässä, ovat vähentäneet mo- net ilmiöt, kuten opetuksen si- sältö ja vallitseva propagan- da. Lisäksi on tietoista hämää- mistä, kuten puheet jostain epä-

määräisestä ”keskiluokasta”, johon väitetään kuuluvan suuren osan palkkatyöläisistä kohtuullisen tai hyvän tulotasonsa perusteella. Tu- loluokat ovat eri asia kuin yhteis- kuntaluokat. Yhteiskuntaluokat tar- koittavat suhdetta tuotantovälinei- siin. Kysymys on yhtiöiden, kaivos- ten, vakuutusyhtiöiden ja pankkien omistuksesta ja hallinnasta.

Luokkatietoisuuden katoami- nen ilmeni karmealla tavalla ay- liikkeen johdon hyväksymässä kilpailukykysovimuksessa (Kiky), jolla sovittiin palkkojen alentamises- ta ja työajan pidentämisestä. Perus- teluna oli koko kansakunnan väitet- ty etu. Työehtojen huonontaminen olisi voitu estää työtaistelu-uhalla. Kolme ammattiliittoa toimi ryhdik- käästi sääntöjensä mukaan eli jäsen- tensä etujen ajamiseksi. Rakennus-, elintarvike- ja kuljetusalan työnteki- jöiden liitot eivät hyväksyneet palk- kojen alentamista.

Tietoisuus on kaventunut myös yhteiskunnan arvioinnissa. Jopa eduskuntavasemmisto on hy- väksynyt tiedustelulait, jotka anta- vat poliisille ja armeijan johdolle oi- keuden urkkia kenen tahansa tieto- liikennettä, kirjoja, puheluja ja säh- köpostia. Edes rikosepäily ei tarvi- ta, kuten normaalissa poliisitoimin-

Kuva: Heikki Männikkö

Kalevi Hölttä

nassa. Pahalta näyttää myös mene- minen mukaan sotavarusteluun ja jatkuvien ympäristöä tuhoavien sotaharjoitusten lisäämiseen. Jul- kista tilaa militarisoidaan voimalla sekä mediassa että julkisissa tiloi- sa. Epädemokraattinen suuntaus kehittyä valtiokoneiston sisällä sa- maan aikaan, kun näennäisvasem- misto askartelee pintailmiöiden kimpussa kauhistelemalla joita- kin mielenosoituksia ja nimittele- mällä jopa työvoiman dumpkauk- sen vastustajia rasisteiksi. Todellis- ta äärioikeistoa edustavat Kokoo- mus ja Rkp, joilla on suora yhteys suurpääomaan.

Mitä sitten on tehtävä? Ainoa keinomme on jo perustuslaissakin taattu vaikuttaminen yhteiskun- nan asioihin. Se tarkoittaa poliittis- ten perusoikeuksien, kuten sanan- vapauden, kokoontumisvapauden ja yhdistymisoikeuden – ja tiedon sekä poliittisen koulutuksen - käyt- töä entistä tehokkaammin.

Kalevi Hölttä
vappuna 2019

Me tuemme Venezuelan kansaa

Kansan äänen järjestöt (Kom- munistien liitto, STP, EU:n vastai- nen kansanrintama) haluavat il- maista horjumattoman tukensa ja lämpimän solidaarisuutensa Nicolas Maduroille Venezuelan laillisena johtajana, hänen joh- tamalleen hallinnolle sekä Ve- nezuelan bolivaariselle vallan- kumoukselle.

Tuomitsemme USA:n johdolla järjestetyt rikolliset vallankaap- pausyritykset, joiden avulla on pyritty nostamaan valtaan Vene- zuelan ns. opposition johtohah- mo, USA:n sätkynukke Juan Guai- do. USA:n ja Guaidon vallankaap- pausyritykset eivät ole tuottaneet

tulosta, sillä ns. oppositiolla ei ole kansanjoukkojen keskuudessa juu- ri minkäänlaista kannatusta. Guai- do saattoi itsensä häpeään, kun hän USA:n kehotuksesta julisti itsensä Venezuelan virkaatekeväksi presi- dentiksi, vastoin Venezuelan perus- tuslakia ja demokratian alkeellisim- pia periaatteita.

Kansan äänen järjestöt ih- mettelevät, miksi Suomesta ei löy- dy vuonna 2019 ensimmäistään valtalpoliitikkoa, joka uskaltaisi ot- ta kantaa laittomia vallankaap- pausyrityksiä vastaan, ja joka uskal- taisi ilmaista tukensa Venezuelan kansalle tässä vaikeassa tilantees-

sa. Tämä kuvastaa sitä jyrkkää muu- tosta, mikä on viime vuosien aikana tapahtunut Suomen ulkopoliitikas- sa. Suomesta on tullut USA:n ja län- nen uskollinen alamainen.

USA:n on lopetettava sekaantumisensa Venezuelan sisäisiin asioihin. USA:n on lo- petettava jatkuvat provokaatiot, sanktiot ja sabotaasitoimet, joil- la se pyrkii horjuttamaan Vene- zuelan laillista hallintoa. Eläköön Venezuelan bolivaarinen vallan- kumous!

Vappuna 2019,
Hermannin kerho, Helsinki

Toverit! Taisteluhenkistä Vappua

(Heikki Männikkö, tervehdyspuheessa Hermannin kerholla vappu- na 2019) Työväenliike ja poliittinen vasemmisto ovat tänään pahim- massa aallonpohjassa sitten Marxin ja Engelsin. Ajallemme löytyy hyvä vertailukohta siitä yhteiskuntakehityksen vaiheesta vähän en- nen, kuin Marx ja Engels löysivät työväenluokan tieteellisen yhteis- kunta-analyysin. Silloin niiden väestöryhmien piirissä, jotka edelsi- vät työväenluokkaa, etsittiin subjektiivisin perustein ratkaisua yhe- teiskunnan kärjistyviin ongelmiin. Tuloksena olivat anarkistiset ja utopistisocialistiset näkemykset, jotka eivät kestäneet ajan koetta.

Marx lähestyi taloustiedettä kri- tisoimalla anarkisti Proudhonia. Marx halusi työväenliikkeen va- pautuvan luokkataistelua hämär- tävistä harhaluuloista. Viisi vuotta sitten **Vesa Oittinen** selvitti Marx- seminaarissa, ettei Marxin Proudhonin vastainen kritiikki ollut sel- laista, joka kuuluu vain 1800-lu- vulle. Hän mainitsi kanadalaisen Marx-tutkijan Marcello Muston to- denneen, että olemme tänään ti- lanteessa kuin 1800-luvulla, jolloin heräävä työväenliike tuotti epätie- teellisiä ideoita, jotka eivät perus- tuneet yhteiskunnan tieteelliseen ymmärtämiseen.

Kuten ennen Marxia tänään- kin yhteiskunnan tila on hyvin epävakaa ja kriisialtis. Työväen- liikkeen heikkouden vuoksi Marxi- laista yhteiskunta-analyysia ei ole 40 vuoteen kehitetty ja päivitetty. Siksi tänäänkin nousee pienryh- miä, jotka pyrkivät epätieteellisiin perustein kehrittelemään subjek- tiivisia yhteiskuntamalleja. Vaaral- lisella tavalla tätä edesauttaa mm. SKP:n johto kuljettaessaan erilai- sissa tilaisuuksissaan sosialidemo- kraatti **Hannu Taanilaa**, joka pu- heenvuoroissaan kieltää marxilai- sen maailmankatsomuksen. Taa- nilan yksi teesi kuuluu: ”Neuvosto- liittolaisten politrukien kehittämä vulgäärimarxilaisuus on syynä sii- hen, että tänään ei tunneta oikeaa Marxia, koska kaikki ymmärtävät neuvosto-marxismiin todellisen Marxina.” Näillä puheillaan Taani- la puolustaa toisen internationaa- lin Bernsteinilaista linjaa ja haluaa kieltää Lokakuun vallankumouk- sen merkityksen.

DSL:n piirissä nostettiin äs-

ken esiin ajatus kehittää tyydyttä- västi toimiva sosialismin malli, jo- ta voidaan markkinoida työkansal- le. Taustalla miellettiin ajatus neu- vostomallista, jonka katsottiin joh- taneen sosialismin umpikujaan.

Tällainen ajatus liikkuu hy- vin lähellä utopistisocialistien ja anarkistien näkemyksiä. Siinä jätetään huomiotta, että so- sialismin mallia on vaikea kehittää ennakkoon, koska vallankumouk- sen kehityksen tilanne vasta mää- rittelee toimivat sosialistiset ratkai- sut. Meillä on ollut toimivia sosia- listisia yhteiskuntia. Eivät ne kaatu- neet pelkästään niiden rakenteen puutteisiin vaan luokkataistelut- tilanteen globaaliin kehitykseen. Tänäinkin sosialismia rakentavat valtiot joutuvat torjumaan anka- raan vastustusta. Jos etsitään toimi- vaa sosialismin mallia, tulee ensin- nä selvittää ne yhteiskunnalliset il- miöt ja syyt, jotka johtivat sosialis- min hajoamiseen. Yhtä tärkeää on tutkia sosialismin teoria sekä päi- vittää marxilainen tiede, luokka- taistelukokemus ja luokkataistelun strategia ja taktiikka nykypäivään.

Miksi noston nämä kysymyk- set esiin tänään vappuna? Työ- väenliikkeen aallonpohja johtuu siitä, että työväenluokan maail- mankatsomus ja kapitalisminvas- tainen luokkataistelutaktiikka on tänään hukassa. Työkansan järjes- töissä tulisi keskittyä marxilai- sen tieteen opiskeluun ja kehittä- miseen. Vasta tieteellisesti oikea ja ajankohtaan päivitetty sosialis- tinen maailmankatsomus luo työ- kansan yhtenäisyydelle kestävän arvopohjan.

Heikki Männikkö

Viron työväenluokan historiaa, osa 3

(Juha Kieksi) Viron historiaan liittyy paljon tahallista vääristelyä niin meillä kuin muualla lännessä. Porvarillinen historiankirjoitus yrittää osoittaa, ettei Viron työväenliikkeellä ollut merkittävää roolia vallankumouksen voitossa Virossa vuonna 1940, vaan se olisi ollut tuontitavaraa idästä. Samalla Viron sosialistisen neuvostotasavalan aika esitetään yksinomaan kielteisessä valossa. Kansantasavalan taloudellisen kasvun, hyvinvoinnin ja demokratian lisääntymisen verrattuna porvarilliseen Viroon ohitetaan. Tämän juttusarjan tarkoitus on valottaa Viron historiaa työväenluokan näkökulmasta. Aloitimme kirjoitussarjan (Kä1/19) kertomalla Viron varhaisista vaiheista, feodaalisesta kartanovaiheesta sekä teollistumisen alkuvaiheesta. Osassa 2 käsiteltiin työväenliikkeen nousua ja osallistumista vallankumouskehitykseen Venäjän työväenliikkeen kanssa. Tässä osassa 3 käsitellään lokakuun vallankumouksen, viron kansalaisodan ja porvarillisen tasavallan alkamisen aikaa.

Lokakuun vallankumous, kansalaissota ja porvarillisen tasavalta

Helmikuun vallankumouksen jälkeen Viroon perustettiin useita poliittisia puolueita. Myös menshevikit ja esserit perustivat omat puolueensa. Sosiaalidemokraattisista nimistään huolimatta puolueiden ohjelma ei tähdännyt vallankumoukseen vaan oli luonteeltaan pikkuporvarillinen. Bolshevikit jatkoivat työtä porvaristoa ja porvarillisia puolueita vastaan. Menshevikkien ja esserrien mentyä huhtikuun kokoomushallitukseen heidän kannatuksensa alkoi kansan keskuudessa nopeasti laskea hallituksen taantumuksellisen toiminnan johdosta. Bolshevikit alkoivat vahvistaa asemiaan neuvostoissa sekä julkaista lehtiä entistä voimakkaammin.

Kuvernementin komissaari Jaan Poska ilmoitti maapäivävaalit pidettäväksi 23.5.1917. Vaalivalmisteluihin ei jäänyt aikaa ja työläiset ennättivät asettaa ehdokkaita vain 47 kunnassa. Näissä kunnissa maattomat saivat enemmistön, mutta muuten maapäivien paikat jakaantuivat porvaristolle. Jos valmistautumisaikaa olisi annettu enemmän, vaalien tulos olisi ollut toisenlainen. Äänestysaktiivisuus jäi alle 30 prosentin. Maapäivät vaakuutti uskollisuuttaan Venäjän välikaiselle hallitukselle.

Sodan vastaiset mielenosoitukset jatkuivat ja voimistuivat, mikä kärjisti tilannetta niin Venäjällä kuin Virossakin. Bolshevikkien lehdet lakkautettiin. Valta siirtyi väliaikaiselle hallitukselle ja tuli selväksi, että vallankumous voisi voittaa vain aseellisen taistelun myötä.

Bolshevikille tukea kansalta

Bolshevikit ryhtyivät valmistele-

maan kapinaa niin Pietarissa kuin Vironkin kaupungeissa. Heinäkuun lopun Tallinnan neuvoston vaaleissa bolshevikit saivat eniten ääniä, mutta eivät kuitenkaan ehdotonta enemmistöä. Vuoden 1917 kesän kaupunginvaltuustojen vaaleissa bolshevikit voittivat myös. Tallinnan ja Narvan kaupunginhallitukset siirtyivät bolshevikkien käsiin. Tallinnan kaupunginhallituksen puheenjohtaja **Voldemar Võõlman** määräsi heti viron kielen virkakieleksi ja Tallinnan alkeiskoulun opetuskieleksi viron. Tämä lisäsi entisestään bolshevikkien kannatusta.

Syyskuun alussa Tallinnan neuvosto hyväksyi julkilausuman, jossa vaadittiin kaiken vallan keskitämistä neuvostojen käsiin. Lokakuussa kaikkein tärkeimmät neuvostot olivat muuttuneet aseellista kapinaa valmisteleviksi keskuksiksi. Samoihin aikoihin syyskuun 29. päivänä saksalaisia sotajoukkoja nousi maihin Länsi-Viron saarille ja valloitti Saaremaan, Muhunmaan ja Hiidenmaan.

Lokakuun 10. päivänä VSDTP hyväksyi Leninin aloitteesta kapinaa koskevan historiallisen päätöslauselman. Viron vallankumouksellisilla oli tässä merkittävä rooli, sillä heidän piti estää vastavallankumouksellisten joukkojen pääsy Pietariin. Vallankumous alkoi Pietarissa 24.11 ja seuraavan päivänä Virossa. Lokakuun 26. päivänä väliaikaisen hallituksen kuvernementin komissaari Poska erotettiin ja kuvernööriin viraston johtoon tuli **Viktor Kingissepp.** Marraskuun 12. päivänä Viron neuvostojen toimeenpaneva komitea päätti hajottaa Vironmaan kuvernementin maaneuvoston ja määräsi Viron perustavan kokouksen uudet vaalit.

Järjestöjä ryhdyttiin entisestään lujittamaan. Pankit, kirjapai-

not ja rautatiet kansallistettiin. Kartanoiden maita ei jaettu yksityisomistukseen. Sen sijaan päätettiin perustaa yhteistalouksia eli kommuuneja. Tätä eivät maattomat talonpojat täysin ymmärtäneet ja se antoikin mahdollisuuden porvaristolle levittää bolshevismin vastaista propagandaa. Kaikissa virastoissa otettiin käyttöön viron kieli ja koulumaksut lopetettiin. Lenin kehotti Viron bolshevikkeja luomaan itsenäisen Viron neuvostotasavallan. Vironlaiset eivät käsittäneet Leninin kaukonäköisyyttä, vaan pitivät itsenäisyysjulistusta epätarkoituksenmukaisena.

Saksalainen miehitys

Viron porvaristo ei luopunut taistelusta neuvostojen valtaa vastaan. He ryhtyivät perustamaan valkokaartien joukkoja, joissa ytimenä olivat virolaiset nationalistiset upseerit. Samaan aikaan Viron porvaristo lähetti edustajiaan Suomen ja Ruotsin kautta pyytämään apua. Brest-Litovskin rauhaneuvotteluissa vuoden 1917 lopulla neuvostovaltuuskuntaa johtanut Lev Trotski oli kieltänyt Leninin ohjeiden vastaisesti allekirjoittamasta saksalaisten laatimaa rauhansopimusluonnosta. Tätä tekosyynä käyttäen saksalaiset aloittivat helmikuun 18. päivänä hyökkäyksen Viroon.

Ennen saksalaisten saapumista Tallinnaan 24.2.1918 porvaristo julisti Viron itsenäisyysmanifestin ja nimitti Viron väliaikaisen hallituksen johtajanaan **Konstantin Päts.** Maahan tunkeutuneet saksalaiset eivät kuitenkaan tunnustaneet Viroa itsenäiseksi valtioksi. Tästä huolimatta porvaristo lupasi auttaa miehittäjiä "rauhan ja järjestyksen" aikaansaamisessa. Seuranneessa terrorisuurmattiin satoja vallankumouksellisia. Saksalaisten kartanonomistajien oikeudet palautettiin ja hallinto palautettiin samaksi kuin se oli ollut tsaarin Venäjällä.

Saksalaiset miehittäjät ryhtyivät ryöstämään maan taloutta. Karjaa otettiin väkivallalla Saksaan kuljetettavaksi, samoin teollisuuslaitosten laitteita vietiin Saksaan. Teollisuustyöläisten lukumäärä laski 51 000 henkilöstä 10 000 henkilöön. Saksan kielestä tuli virkakieli samoin kuin koulujen opetuskieli.

Työväenluokka jatkoi taisteluaan miehittäjiä vastaan neuvostojen puolesta. Järjestöjä vahvistettiin ja ryhdyttiin julkaisemaan maanalaista lehteä. Vuoden 1918 syksyllä Saksa ajautui sotilaalliseen katastrofiin ja miehitysvalta hajosi. Viron porvaristo käytti tilaisuutta hyväkseen ja pystytti uudelleen Viron väliaikaisen hallituksen. Viron työväenluokka järjesti lakkoja ja vaati neuvostovalan palauttamista.

Kansalaissota alkaa

Marraskuun 20. päivänä maapäivien kokoontuessa Tallinnan neuvosto järjesti protestilakon. Valkokaartilaiden Kaitseliit hyökkäsi mielenosoittajia vastaan. Kansalaissota alkoi. Punakaartilaiset pystyivät vapauttamaan Pihkovan ja Narvan. Vapautetussa Narvassa julistettiin 29.11. syntyneeksi Viron neuvostotasavalta (Viron työkansan kommuuni). Joulukuun 7. päivänä Neuvosto-Venäjän hallitus hyväksyi asetuksen Viron neuvostotasavallan itsenäisyyden tunnustamisesta.

Vaikeinakin aikoina Viron työväenliike toimi. Kuvassa vappumielenosoitus Tallinnassa v. 1921. (Suuri Lokakuu ja Eesti-kirjan kuvitusta)

Kansa ei tukenut Viron porvarillista hallitusta ja sen asema horjui. Vapaaehtoinen liikekannallepaho epäonnistui 16.11. Kuun lopulla julistettu pakollinen liikekannallepaho keräsi vain puolet kutsutuisista, vaikka laiminlyönnistä oli seurauksena kuolemanrangaistus. Asetetuista sotilastakin karkasi lopulta suurin osa.

Punakaartilaiset etenivät nopeasti ja saivat vapautettua lähes koko Viron. Pätsin hallitus pyysi Britanniaa miehittämään Viron, mutta Britannia ei uskaltanut lähettää alueelle maajoukkojaan peläten niiden bolshevisoitumista. Viron työkansan kommuunin alueella kansallistettiin tuotantolaitokset, palkkoja korotettiin ja julistettiin 8 tunnin työpäivä. Maatalouden saralla kartanoiden maita ei edelleenkaan jaettu, vaan niistä muodostettiin kommuuneja. Tämä aiheutti edelleen tyytymättömyyttä maatomassa väestössä. Se heikensi työväenluokan ja talonpoikien liittoa.

Vuoden 1919 alussa tilanne muuttui. Porvarilliset voimat pystyivät mobilisoimaan joukkoja talonpoikien ja kartanonherrojen joukoista. Lisäksi Viroon saapui palkkasotilaita Suomesta, Ruotsista ja Tanskasta. Englannin laivasto tuki valkokaartilaisia mereltä käsin. Rاجusta vastarinnasta huolimatta punakaartien oli peräännyttävä.

Valkoisen terrorin kausi

Virossa alkoi valkoisen terrorin kausi. Tammi-helmikuussa tapettiin noin 2000 punaista. Tämä herätti vastustusta maltillisissa porvareissa, sillä neuvostovalan aikaan minikäänlaista terroria ei ollut esiintynyt. Valkoisessa terrorissa kunnostautuivat erityisesti suomalaiset palkkasotilaat. Konstantin Päts joutui lähettämään Suomeen sähkeen, jonka mukaan "Suomalaiset joukot ovat alkaneet käyttäytyä kuin voitetuissa maassa, sattuu jopa ryöstöjä, kansa vaikeroi heidän raakuuden ja väkivaltaisuuden vuoksi".

Sotatoimet jatkuivat Neuvosto-Venäjää vastaan, vaikka työväenluokka yrittikin sitä estää. Elokuun lopussa Tallinnassa pidettiin Vironmaan ammattiliittojen 1. edustajakokous, joka vaati sodan pikaisista lopettamisista ja rauhan solmimisesta Neuvosto-Venäjän kanssa. Kokous hajotettiin, 25 johtohenkilöä ammuttiin ja 102 osallistujaa kuljetettiin rintamalle ja pakotettiin siirtymään Neuvosto-Venäjälle.

Terrorista huolimatta työväenluokka jatkoi taistelua

sotaa vastaan. Porvarillinen hallitus alkoi epäillä, että sodan jatkaminen uhkaa porvarillisen tasavallan olemassaoloa. Niinpä Viron porvarillinen hallitus aloitti rauhaneuvottelut (Ranskan ja USA:n vastustuksesta huolimatta) ja 2.2.1920 allekirjoitettiin Tarton rauhansopimus. Neuvosto-Venäjä oli ensimmäinen maa, joka tunnusti Viron tasavallan.

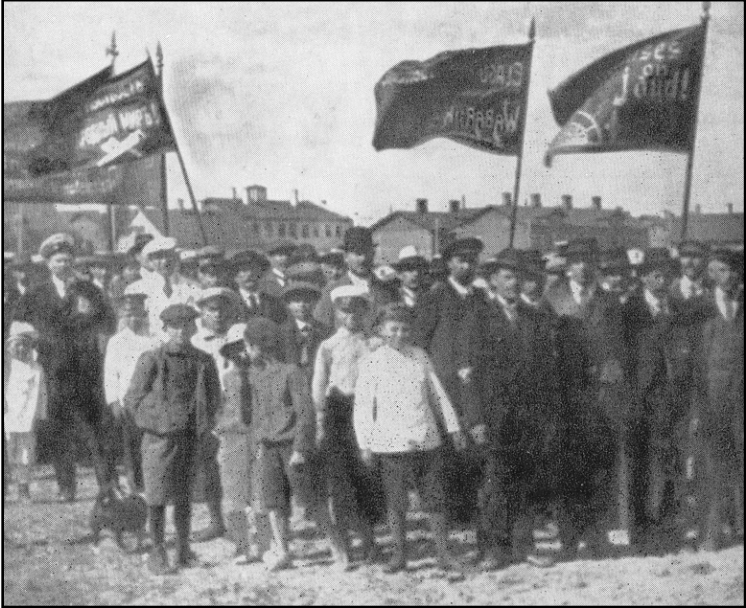
Itsenäisyyden ikeen alla

Tarton rauhan jälkeen Virossa tuli porvarillinen tasavalta. Viro oli heti riippuvainen ulkomaista. Valtion velka oli 1,5 miljardia Viron markkaa ja jo vuodesta 1924 alkaen yli puolet Viron teollisuuspääomasta oli siirtynyt ulkomaiseen omistukseen.

Ulkomaiset porvarit eivät olleet kiinnostuneita teollisuuden kehittämisestä Virossa, sillä siitä ja muista Itä-Euroopan maista suunniteltiin markkina-alueita omille teollisuustuotteille. Uusi tasavalta myönsi edullista luottoa teollisuuden kehittämiseksi, mutta luotot valuivat porvarien taskuun ilman, että tuotantoa kehitettiin. Lukuisat perinteikkäät yritykset ajatettiin konkurssiin. Porvarien taskuun siirtyi osa valtion kultavaroista ja suuri osa entisten Venäjän osakeyhtiöiden varoista. Näin syntyi Viron suurporvaristo.

Varallisuus keskittyi harvojen käsiin ja teollisuus elpyi hitaasti. Vuonna 1916 teollisuus työllisti 51 000 henkeä, kun vuonna 1923 luku oli enää 28 000 henkeä. Vuonna 1923 alkanut talouspula hellitti Virossa vasta 1925, kun kapitalismin stabilisaation vaihe alkoi. Kevyt teollisuus alkoi kasvaa, samoin palavan kiven tuotanto. Raskaan teollisuuden rapautuminen sen sijaan jatkui. Hallitus otti tilannetta helpottamaan vuonna 1927 Englannin pankeilta suuren lainan, mikä sitoi Viron ulkoisen pääoman talutusnuoraan.

Vuoden 1919 maareformi ei tuonut helpotusta maatyöläisille. Uudistus eteni hitaasti. Ensimmäisenä maata jaettiin sotaan osallistuneille valkokaartilaisille. He saivat parhaat viljelysmaat. Seuraavaksi maata jaettiin kartanotyöläisille ja rengeille, mutta vuoteen 1923 mennessä vain neljännes kartanotyöläisistä oli saanut maata. Epäoikeudenmukainen maanjako oli syynä tilanteen kiristymiseen maaseudulla. Maatyöläisille jaettiin ensi sijassa pientiloja, jolloin 45 %:lla oli maata alle 10 hehtaaria. Tällä ei tullut toimeen, mikä sitoi pientilat edelleen palkkatyöorjuuteen suurtiloille.

Työläisten mielenosoitus Tallinnassa 18.6.1917. (Suuri Lokakuu ja Eesti-kirjan kuvitusta)

Ei maata, ei kotia - Alkuperäiskansojen kohtelu Meksikossa

Triqui-heimon tilanteesta kertovat plakaatit reunustavat Oaxaca Cityn valtionpalatsia.

(KÄ/ Cilla Heiskanen) Tämä teksti on jatkoa edellisessä numerossa alkaneeseen Meksikon tilanetta käsittelevään tekstikokoonaisuuteen, jonka kirjoitin ollessani reppureissulla Keski-Amerikassa. Chiapasista matkustin toiseen etelämeksilaiseen osavaltioon, Oaxacaan, jossa tutustuin tarkemmin alkuperäiskansojen kohtaamiin ongelmiin. Teksti on kirjoitettu alunperin 22.3.2019 Oaxaca de Juarezissa.

OAXACA

Chiapasista matka jatkui Oaxacan osavaltioon. Eräänä päivänä kuljeskelin Zocalolla ja katselin käsiyökojuja. Huomasin niiden päällä roikummassa erilaisia plakaatteja, joissa kerrottiin San Juan Copalan ihmisten kurjista oloista ja hallituksen/puolisotilaallisten joukkojen tekemistä pakkosiirroista. Yhtäkkiä näin parissa banderollissa Jyri Jaakkolan kuvan ja nimen. Jäin seisomaan keskelle katua ja kyyneleet nousivat silmiini. Jyrin kuolemasta tulee huhtikuun lopulla 9 vuotta ja silti nämä ihmiset muistavat hänet edelleen ja vaalivat hänen muistoaan.

Pakkosiirrot

Huomasin kadun toisella puolella teltoja, missä ihmiset majoittuvat. Heillä oli siellä myös katukeittiö, joten asumus näytti pysyvältä. Illalla menimme mallorcalaisen kaverini kanssa uudelleen paikan päälle ja kysyin voimmeko mennä juttelemaan telttakansalle. Ystäväni toimi tulkkina ja pääsin juttelemaan Adánin, erään leirin edustajan kanssa. Adán ja muut teltoissa majaan-pitävät ihmiset kuuluvat UACOL-järjestöön ja edustavat työläisiä, joilla ei ole mahdollisuutta tehdä töitä kotiseudullaan. Leirissä olleet naiset olivat myös joutuneet lähtemään maaseudun kylistä kaupunkiin, sillä jos he olisivat jääneet sinne, olisi edessä ollut pakkonaittäminen vieraan kylän miehen kanssa. Köyhissä

heimoissa vaihtokauppaan perustava naimisiinmeno on edelleen yleistä ja perheen tytär saatetaan vaihtaa esimerkiksi viiteen härkään. Vastaväitteille ei ole sijaa.

Jossain vaiheessa Adán kysyi, tunsinko Jyri Jaakkolan ja aloimme puhumaan San Juan Copalan tilanteesta. Paramilitaristiset joukot hallituksen antamalla käskyillä aloittivat kylän ihmisten pakkosiirron vuonna 2010, ja moni kylän asukkaista on edelleen ilman kotia tai pysyvää asuinsijaa. Myöskään mahdollisuutta työntekoon ei enää ole, sillä maan viemisen myötä meni myös elinkeinona toiminut maanviljelys. Osa San Juan Copalan asukkaista on joutunut muuttamaan kaupunkeihin, kuten Oaxaca Cityyn ja päätenyt pakon edessä myymään tekstiilejä ja silkkaa krääsää turisteille. Olen tavannut heitä myös México Cityn Zocalolla. Mitenkään ylpeitä he eivät ole tästä elämäntilanteestaan tai uudesta "ammatistaan". Näitä ihmisiä Jyri oli puolustamassa, kun joutui ammutuksi Ubisort-joukkojen toimesta.

Monimutkainen maanomistus

Miksi ihmiset sitten pakotettiin lähtemään? Yksiselitteinen vastaus on kaivostoiminta. Meksikossa on tällä hetkellä 242 käynnissä olevaa kaivosprojektia, joista suurinta osaa johtaa kanadalaiset yritykset. Hallituksella ei ole mitään intressiä ajaa köyhien maanviljelijöiden asiaa, jos toisessa vaakakupissa painaa rikkaat ulkomaiset yhtiöt. Kuten myös Talvivaaran tapauksesta tiedämme, ei kaivostoiminta vie pelkästään ihmisten maita ja elantoa, vaan se tuhoaa myös ympäristöä ja alueen vesistöä. Etelä-Meksiko kärsii muutenkin kuivuudesta, joten vesivarantojen pilaaminen ja luovuttaminen kaivosyhtiöiden käyttöön on käsittämättömän julmaa alueen ihmisiä kohtaan.

Olin eilen päiväretkellä Monte Albánin intiaaniraunioidella ja vie-

Banderolleissa muistetaan myös Jyri Jaakkolaa ja muita ihmisoikeusaktivisteja.

railimme myös muutamassa muussa kohteessa. Matkan aikana juttelin oppaamme Jordanin kanssa ja kyselin maanomistuksesta ja alkuperäiskansojen oikeuksista. Mies kertoi, että 10 x 15 metrin kokoinen maa-alue maksaa Oaxacassa 150 000 pesoa eli noin 7 000 euroa. Ei kenelläkään tavallisella ihmisellä ole varaa ostaa maata itselleen. Lisäksi omistussuhteet ovat monimutkaisia ja harmaan rajamailla. Yleensä maa-alueen omistaa kunta, ja jos haluaa ostaa maata, joudut neuvottelemaan kunnan kanssa. Mutta se että ostat maatilun, ei välttämättä merkitsekään mitään. Maa-alue pitää merkata erilliseksi omaisuudeksi (en tiedä miten tämä käytännössä tapahtuu), sillä jos tontti tai maa-ala ei ole varsinaista omaisuutta, voi kunta viedä alueen mitään kyselemättä. Tämä on toinen syy sille, miksi ihmisiä pakkosiirretään ja pakotetaan jättämään kotinsa.

AMLO, Meksikon toivo?

Vuosi sitten Andres Manuel Lopez Obradorin puolesta kampanjoitiin ympäri Meksikoa iskulausein "Juntos haremos historia" – Yhdessä teemme historiaa, ja "La esperanza de México" – Meksikon toivo. Näitä iskulauseita on edelleen näkyvillä katujen varsilla ja seiniin maalatuissa kannanotoissa. Kysyin sekä telttakylän Adánilta että eiliseltä oppaalta heidän mielipidettään uudesta presidentistä. Esitin molemmille saman kysymyksen; uskovatko he AMLO:n todella tuovan muutosta köyhien tilanteeseen. Vaikka he molemmat olivatkin rikkaiden ylivaltaa vastaan ja lähtökohtaisesti tiedostivat samat ongelmat, huomasin vastauksista, että miehet elävät kuitenkin täysin erilaisista elämästä.

Maanomistuksesta puhuttaessa Jordan sanoi olevansa köyhä, eikä hänellä olisi koskaan varaa ostaa maata tai omaa asuntoa. Hän kuitenkin puhui presidentin tuoneen jo nyt paljon muutoksia

Poliisi vartioimassa Oaxaca Cityn valtionpalatsin sisäänkäyntiä.

UACOL-järjestön telttakylä Oaxaca Cityn keskustassa.

maan tilanteeseen ja kertoi, että yksi iso edistys on ollut valtion myöntämien lainojen antaminen kyläyhteisöille. Lainoissa ei käsittääkseni ole mitään korkoa ja ne maksetaan takaisin väljän aikataulun mukaan sitten kun yhteisöllä on varaa. Kun laina on maksettu, antaa valtio tarvittaessa uuden. Lainojen avulla yhteisöt voivat kohentaa ihmisten elämää mm. panostamalla terveydenhuoltoon, koulutukseen ja työllisyysmahdollisuuksiin. Vaikka ajatus saattaakin kuulostaa jalolta verrattuna siihen, mitä se lienee ollut PRI-puolueen aikana, tuntuu silti oudolta, että kylät joutuvat lainan avulla rahoittamaan tuollaisia perustointoja, joiden kuuluisi olla turvattuina kaikille kansalaisille automaattisesti valtion toimesta. Mutta toisaalta parempi sekin on, että lainan antaa valtio, kuin joku monikansallinen yksityinen pankki. Jordan sanoi AMLO:n myös vierailleen kaikissa osavaltioissa ja tutustuneen tavallisen ihmisen elämään, mistä annan itekin isot pisteet. Presidentillä on yhteensä kuusivuotinen kausi, ja hän on ollut vasta muutaman kuukauden vallassa, joten olen kyllä varovaisen optimistinen asioiden suhteen. Tietenkään yksi ihminen ei voi muuttaa yksin koko maata ja vuosikymmenien saatossa syvään juurtunutta korruptiota.

Epätasa-arvoiset lähtökohdat elämään

Teltassa asuva Adán taas näki asian paljon synkemmin, mikä on sinällään ihan ymmärrettävää. Hän sanoi, että alkuperäiskansoihin kuuluvat ihmiset ovat aina joutuneet kärsimään ja taistelemaan olemassaolonsa puolesta, joten on vaikea asettaa toivoa erityisen korkealle. Myöskään odotettua koulutusudistusta ei ole tullut. En tiedä uudistuksesta tarkemmin, mutta sen pi-

ti tulla voimaan viime syksynä ja ilmeisesti siihen kuuluisi ainakin englannin pakollinen opiskelu, oppikirjojen sisällön päivittäminen ja elämänhallinnan lisääminen opetussuunnitelmaan. Suunnitelman oli tarkoitus muuttua ns. osaamislähtöiseksi nykyisen ulkoa opettelemisen sijaan. Maaseuduilla vanhemmilla olisi suurempi sanansija, mitä oppiaineita he haluavat kouluissa opettettavan lapsilleen.

Tällä hetkellä maalla asuvilla lapsilla ei millään mittapuulla mitattuna ole samanlaisia mahdollisuuksia opintielä, kuin kaupunkien lapsilla. Opetusmateriaalia ei ole saatavilla alkuperäiskielillä ja lukutaidottomia lapsia näissä ryhmissä on melkein 30%, kun vastaava luku valtaväestön osalta on hieman päälle 10%. Oppimisessa on huomattavia eroja, jonka lisäksi opettajien tilanne on heikko. Hallitus on tähän asti sortanut opettajia, sillä aina kun joku suurempi mielenosoitus tai kansannousu on tapahtunut, ovat organisoijina olleet yleensä yliopistojen opettajat. He ovat valvettuneita ja tietoisia kansan kohtelusta, mikä ei tietenkään ole sopinut valtion agendaan. Tämä on taustassaan myös muutaman vuoden takaiseen "Los 43"-n tapaukseen, missä 43 opettajaopiskelijaa siepattiin ja tapettiin Ayotzinapassa. Kirjoitin viime vuonna Kansan Ääneen Mexico Cityn yliopiston tilanteesta, ja artikkelissa kerroin, miten oikeistolaiset tahot aiheuttavat sekasortoa kampuksilla.

Rasismi, globaali vitsaus

Adán kysyi, huomasimmeko rasismia ollessamme San Cristóbalissa, ja lisäsi, ettei rikkaammat ihmiset edes puhu tummalle alkuperäisväestölle. Itse en siellä ollut kiinnittänyt asiaan huomiota, mutta näin saman ilmiön México Cityssä. Viime vuonna Jalisco:n osavaltion maanviljelijät pitivät telttakylää Meksikon hallinnollisessa keskustassa valtion virastojen edessä, ja siellä pukuherat ja parempiosaiset meksikolaiset kävelivät köyhien ihmisten ohi aivan kuin kadun asukkaat olisivat ilmaa. Surulista, että ihmisten jaottelu pelkän ulkonäön perusteella on globaali ilmiö, eikä edes köyhät maat vältty tältä syrjinnältä. Vaikka olisit kehittyneemmän maan mielestä köyhä, on maassasi joku sinuakin köyhempi ja huono-osaisempi, ja voit näin ollen tuntea ylemmyydentunnetta omasta asemastasi. Ja jälleen kerran huomasi myös sen, että juuri ne heikoimmissa tilanteessa olevat ihmiset ovat niitä, jotka ovat valmiita auttamaan muita.

Oaxacan osavaltioista lähtöisin olevia alkuperäisasukkaita Mexico Cityn kadulla. Monet ovat joutuneet jättämään kotinsa ja siirtymään pääkaupunkiin myymään käsitöitä ja turistikrääsää. Sama ilmiö toistuu ympäri Meksikoa.

Jenkki go home!

Venezuelan oikeisto-opposition johtaja, Yhdysvaltojen tukema teeseitse-presidentti, Juan Guaidó myönsi Washington Postille oikeisto-opposition yliarvioineen maansa armeijan mahdollisen tuen tuoreen vallankaappaushankkeen aikana. Venezuelan bolivaarisessa tasavallassa on vallinnut viimeisen 20 vuoden aikana jatkuva vallankaappausten uhka. Maan oikeisto-oppositio on yrittänyt kuusi kertaa USA:n tukemana väkivaltaista vallankaappausta v. 2002-2019. Tähän asti tilanne on pysynyt hallinnassa, koska kansan enemmistö ja maan armeija ovat kyenneet liittoutumaan yhteen puolustamaan bolivaarisen vallankumouksen saavutuksia. Presidentti Maduro kehoitti 4.5.2019 maansa armeijaa varautumaan Yhdysvaltain mahdollisiin sotilastoimiin Venezuelaa vastaan.

Liittolaismaat Kuuba, Bolivia, Meksiko, Venäjä ja Kiina ovat kyenneet takaamaan olemassaolollaan toistaiseksi Venezuelan koskemattomuuden. Venäjä on ilmoittanut puolustavansa Venezuelan itsenäisyyttä. Kiinan ulkoministeriön tiedottajan mukaan maa vastustaa ulkopuolisten sekaantumista Venezuelan tilanteeseen.

USA on merkillinen valtio. Sen demokraatit tekevät kaikkensa kammetakseen arvaamattoman presidentti Trumpin vallasta, mutta eivät tee elelläkään vastustaakseen oman hallituksensa sekaantumista Venezuelan sisäisiin asioihin ja sen invaasiopyrkimyksiin. Yhdysvaltain ulkoministeri Mike Pompeon ala-arvoinen vetoisuus syöstä Venezuelan laillinen presidentti Maduro vallasta, on moraalisesti, laillisesti ja

poliittisesti tuomittava teko. Kuinka USA:n Venezuelaan kohdistama ja pitkään jatkunut taloudellinen sota ja poliittinen painostus liittyvät vapauteen ja demokratiaan? Miksi USA ei välitä huolehtia oman maansa 140 miljoonasta köyhästä ihmisestä ja omaan maahansa pyrkivistä maahanmuuttajista?

Venezuela aloitti Latinalaisen Amerikan muutosajanjakson v. 1999. Toivo paremmasta syntyi uudelleen. Uusi hallintomalli keskittyi kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ihmisten sosiaalisten ongelmien ratkaisemiseen. Ymmärrettiin, että köyhyyden ongelma voidaan ratkaista vain suomalaisla köyhille yhteiskunnallista valtaa. Tätä yhteiskunnallista - uusliberalismin vastaista - vaihtoehtoa on toteutettu parlamentaarisin keinoin

maan perustuslain suomissa puitteissa. Kuljettu tie ei ole ollut helppo ja häiriötön.

Venezuelassa helmikuussa 2019 pidetyn laajan kansainvälisen kansojen kokouksen hyväksymässä Caracasin manifestissa todettiin mm.: "Yhdysvaltojen imperialismi, oman maansa yritysten, rahoituksen, sotilaallisten ja ylikansallisten etujen vartija, on päättänyt lopettaa bolivaarisen vallankumousprosessin ottaakseen Venezuelan luonnonvarat omaan hallintaansa. USA on ottanut käyttöönsä kaikki hybridi- ja pysyvät sotastrategiat lakkauttaakseen Venezuelan suvereniteetin ja itsemääräämisoikeuden. Se on kokeillut tässä kaikkia mahdollisia taktiikoita: vallankaappauksia, terrorismia, taloudellista keinottelua ja saartoa sekä inflaation kiihdyttämistä."

Venezuelan bolivaarisen tasavallan presidentti Nicolas Maduro on valittu demokraattisesti vaaleilla virkaansa. Hän ei ole astumassa syrjään valtiojohtajan tehtävästään. Hän nauttii edelleen Venezuelan kansan enemmistön ja maansa bolivaarisen armeijan luottamusta ja tukea. Rauhanomaisiksi nimetyt, mutta luonteeltaan väkivaltaiset, vallankaappausyritykset ovat jokaisessa oikeusvaltiossa perustuslain vastaisia ja tuomittavia tekoja, joista seuraa sanktioita. Venezuelan perustuslaki ei muodosta tässä asiassa poikkeusta.

Hands Off Venezuela - Finland tuomitsee ehdottomasti Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten sekaantumisen itsenäisen Venezuelan bolivaarisen tasavallan sisäisiin asioihin ja sen oikeuteen valita itse oma yhteiskunnallinen kehitystiensä. Jenkki go home!

Hands Off Venezuela – Finland
Matti Laitinen 5.5.2019

Ei maata, ei kotia - Alkuperäiskansojen kohtelu Meksikossa..

Meksikon alkuperäisväestöä kuuntelemassa, miten Israelin sotilaallinen apu vaikuttaa Latinalaiseen Amerikkaan.

Jatkoa sivulta 13

Adán sanoi, että seuraavan kerran kun tulen Oaxacaan, hän voi järjestää minulle tapaamisen alkuperäisyhteisössä tai jos haluan myöhemmin tulla teltalle juttelemaan ja haastattelemaan esimerkiksi naisia, se sopii myös. Yritinkin käydä siellä vielä ennen lähtöäni, mutta mies ei ollut paikalla eivätkä naiset puhuneet lainkaan englantia. Oma espanjani on vielä sen verran hataraa, etten pysty käymään kovin syväluotaavia keskusteluja paikallisten kanssa.

Valtio vs. osavaltio

Kysyin Adánilta, ovatko valtion

edustajat noteeranneet heidän leiriään millään tavalla sinä 8 kuukauden aikana, kun he ovat majaansa Zocalolla pitäneet. Vastaus oli puhdas ei. Sain kuulla, että itse asiassa telttakylä on suoraan valtion palatsia vastapäätä, ja kaikki aiemmin mainitsemani San Juan Copan banderollit on ripustettu palatsin seiniin. Joka päivä Oaxacan osavaltion kuvernööri Alejandro Murat Hinojosa kävelee banderollien ja telttojen ohi työpaikalleen, mutta ei ole koskaan vaivautunut vaihtamaan sanaakaan kadulla asuvien ihmisten kanssa. Tätä en ihmetellyt enää sen jälkeen, kun kuulin kuvernöörin edustavan PRI-poluutta. Murat Hinojosa astui virkaan vuoden

Meksikolla ja Palestiinalla on enemmän yhteistä, mitä ensisilmäyksellä voisi kuvitella.

na 2016 ja hänen kautensa päättyi 2022. Ei ole varmaa, muuttuuko siis mikään tuona aikana. Adán kertoi myös Zocalolla sijaitsevien ravintoloiden rikkaiden omistajien ja työntekijöiden olevan ärtyneitä telttakylään ja alkuperäisheimojen myyntikojuihin. Niin, kukapa nyt haluaisi omalle tontilleen köyhälistöä muistuttamaan todellisista ongelmista..

Mitä Meksikon tilanteeseen tulee, näemme vasta muutaman vuoden päästä, onko muutosta todella tapahtunut. Siihen asti sopii vain toivoa parasta. Vähintä mitä yksittäinen ihminen voi tehdä, on levittää asiaa maailman tietoisuuteen. Kollektiivisen painostuksen avulla

Ilmastomuutos ja KDKT

Koreassa kärsittiin viime vuonna kovasta lämpöaallostasta, joka heikensi merkittävästi satotasoa. Kaivatut sateet tulivat rankkasateina, jotka huuhtovat mukanaan ravinteikasta viljelysmaata. Viime talvena ei satanut myöskään lunta, joten olosuhteet kevätkylvöille ovat huonot, koska maa on poikkeuksellisesti talven jäljiltä kuivaa.

Puuntaimien kasvatusta KDKT:ssä

Tutkimukset osoittavat, että sademäärä KDKT:n alueella tulisi ilmastomuuttumisen myötä kasvamaan ja kasvu keskittyisi nimenomaan syksyyn ja talveen. Näyttäisi siltä, että kesäsateet olisivat vähemmän Pohjois-Korean alueella, kun taas Etelä-Koreassa suuntaus olisi päinvastainen.

KDKT:ssä keskilämpötila on noussut 1,9 oC viimeisen 100 vuoden aikana, mikä on toiseksi suurin kasvu maailmassa. Pjongjangissa lämpötila on noussut 1,6 astetta. Chunggang maakunnassa, joka tunnetaan KDKT:n kylmimpänä alueena, kasvu on ollut samalla tasolla.

Vuonna 2013 on laadittu kansainvälinen arvio siitä, mitkä maat kärsivät eniten ilmastomuutoksen mukanaan tuomista säätilan muutoksista (The Global Climate Risk Index 2013). Aineisto perustuu vuosien 1992-2011 toteumaan. Kolme riskialtointa maata ovat Honduras, Myanmar ja Nicaragua. KDKT on sijalla seitsemän. Tuolla ajanjaksolla KDKT:aa kohtasi 37 luonnonkatastrofia. Näiden vaikutus bruttokansantuotteeseen oli -7,64 %.

Kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi KDKT ratifioi Pariisin ilmastopöytäkirjan elokuussa 2016 ja ryhtyi toimenpiteisiin päästöjen vähentämiseksi. Se lupasi vähentää hiilidioksidipäästöjä 37,4 % vuoteen 2020 mennessä. KDKT:n omilla toimilla on kuitenkin rajallinen vaikutus alueen ilmastoon. Merkittävämpi vaikutus on sillä, mitä Japani, Etelä-Korea ja Kiina tekevät.

KDKT:n alueesta on vuoristoa 80 %. Olennainen kysymys on, miten pystytään varautumaan rankkasateiden mukanaan tuomaan eroosioon. Sateet vievät mennessään yläkyläalueiden pintamaata, mikä tukkii jokiuomia ja aiheuttaa tulvia jokien alajuoksulla. Koreassa onkin panostettu yläkyläalueiden metsitykseen vuosikymmenet.

KDKT on asettanut tavoitteeksi metsittää 1,67 miljoonaa hehtaaria vuoristoalueita vuoteen 2024 mennessä. Tämä merkitsee samalla hiilidioksidin sidontakapasiteetin (hiilinielujen) lisääntymistä 10 miljoonalla tonnilla.

Juha Kiekki

Meksikon alkuperäisväestöä kuuntelemassa, miten Israelin sotilaallinen apu vaikuttaa Latinalaiseen Amerikkaan.

olemme saaneet muutoksia aikaan pieni pala kerrallaan. Kokonaisuutta emme voi silmänräpäyksessä muuttaa, mutta voimme vaikuttaa päätäjiin, ja myös kansalaisjärjestöjen avulla osa räikeimmistä ihmisoikeusrikkomuksista on saatu kumottua. Naisten ja lasten asema monessa maassa on parantunut viimeisten vuosien aikana esimerkiksi World Visionin ja Solidaarisuusjärjestön avulla. Näilläkin kuitenkin on rajalliset toimintamahdollisuudet, joten alkuperäisheimojen asioista puhuttaessa suurin vaikutusvalta on yhteisön omalla panostuksella ja tavallisten ihmisten protesteilla. Nämä ihmiset ovat taistelleet koko elämänsä, joten he eivät luovuta kuukauden, ei vuoden eikä vuosikymmenenkään päästä. Siinä on korruptoituneille virkamiehille kova pala purtavaksi.

Jälkikirjoitus:

Kun vietin huhtikuussa reppureisuni viimeistä päivää, olin jälleen Mexico Cityssä, josta olin matkani aloittanutkin. Menin kiertelemään

vielä kaupungille ja näin Zocalolla suuren teltan, jonka seinustoilla kiersi kanta-aottavia tietoisuuskuvia, Israelin vastaisia julisteita ja Palestiinan lippuja.

Yleisö oli täynnä Meksikon alkuperäiskansoihin kuuluvia ihmisiä, jotka olivat tulleet kuuntelemaan II Juicio Popular al papel de Israel en la militarización de México y América Latina -konferenssia. Sain kuulla, että Israelin armeija kouluttaa ja varustaa Latinalaisen Amerikan sotilas- ja poliisikoneistoa, mikä nivoo yhteen meksikolaisten ja palestiinalaisten kohtalon. Vaikka näiden molempien ihmisryhmien tarina onkin surullinen, olin ilahtunut nähdessäni, että kaikesta sorrosta ja alistamisesta huolimatta poljettu kansanosa jaksaa silti pitää yhtä ja osoittaa solidaarisuutta maapallon toisella puolella eläviä ihmisiä kohtaan.

Cilla Maria (Blogi: rantapallo.fi/cillamaria)

Muuttuva ilmasto ihmiskunnan huolena (4)

Ennen vaaleja puhuttiin puhtaasta eli päästöttömästä sähköstä, mutta mikään energiantuotanto ei ole päästötöntä. Kaikki energiantuotanto kuluttaa energiaa. Tuotantovälineiden valmistus ja käyttäminen vaatii energiaa. Pelkkä uusiutuvuus ei siis takaa täyttä ilmastohyötyä. Sitä ei takaa myöskään sana päästöttömyys /1/.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Nuorten ja opiskelijain ilmastotapahtuma ja -mielenosoitus järjestettiin 6.4.2019 Helsingin keskustassa. Selkeät tunnukset mm. hiilinielujen lisäämisen välttämättömyydestä olivat näkyvillä. Tämä on selkeä muistutus Suomen päättäjille, jotka suunnittelevat lisäävänsä metsien hakkuita 15 miljoonaa kuutiometriä vuodessa

Energiantuotanto

Nettoenergia EROEI (energy returned on energy invested) on suhde, jolla tarkoitetaan energialähteen tuotto/energian tuotantoon kuluva energia. Jos EROEI = 1, niin energian tuotantoon kuluu energiaa saman verran kuin siitä saadaan. Mitä suurempi suhdeluku on, sitä parempi hyötysuhde.

Stanfordin yliopiston tutkimusten mukaan tuulivoimalan valmistukseen kuluu sähköä sen kahden vuoden tuotannon verran. Aurinkovoimalan piikennoihin kuluu keskimäärin viiden vuoden tuotanto – pääosin edelleen kiinalaista hiilisähköä. Esimerkki on muutaman vuoden takaa ja suhdeluvut ovat todennäköisesti siitä parantuneet. Vesivoimalla EROEI vaihtelee eri tutkimuksissa 43–205 välillä, ydinvoimalla 43–75, aurinkovoimalla 2,1–12 ja tuulivoimalla 6–80 välillä. Olisi parempi puhua vähäpäästöisistä tuotantomuodoista verrattuna runsaspäästöiseen tuotantoon. Täydelliseen päästöttömyyteen emme tule pääsemään lähitulevaisuuden aikana /1/.

Jos Suomi haluaa tulla päästöttömäksi, niin täältä täytyy eliminoida kaikki ihmiset ja muut eläimet. Näin saadaan hiilidioksidin tuotanto loppumaan, sillä silloin ei tarvita mitään toimintoja, jotka tuottavat CO2.

Grönlanti

Parinkymmenen viime vuoden aikana Jakobshavnin jäätikön vetäytymistä on seurattu yhtenä ilmas-

ton lämpenemisen merkinä. Jäätikön lohkoutuminen mereen on jatkuvasti nopeutunut ja sen jäät ohentuneet. Satelliittimittaukset 2016 osoittavat, että tapahtui käänne. Jää on paksuuntunut ja jäätikön ala suurentunut /2/. Videolta näkee, mitä Grönlannin länsirannikolla tapahtuu /3/.

Jäätikkö virtaa Diskolahteen, jossa vesi on ollut poikkeuksellisen kylmää jo kolmen vuoden ajan. Kylmä merivesi on peräisin Pohjois-Atlantilta tuhat kilometriä etelämpää. Merivettä on viilentänyt Pohjois-Atlantin oskillaatio eli NAO. Se tarkoittaa ilmanpaineen vaihtelua Islannin ja Azorien välisellä merialueella /2/. NAO jätettiin mainitsematta vuosia sitten, kun jäätä alkoi kadota.

NAO-vaihtelun vuoksi pohjoisen Atlanti lämpenee tai kylmenee 5–20 vuoden välein. Uusi vaihe alkoi hiljattain, ja se on viilentänyt koko merta Grönlannin lähetyvillä asteen verran. Kylmempää vaihetta täydentää paikallisempi meren viileneminen, joka alkoi vuonna 2016. Nämä puolitoista astetta viilenneet vedet virtasivat Grönlannin luoteisrannikolta pohjoiseen ja keskeyttivät Jakobshavnin vesien parikymmentä vuotta jatkuneen lämpenemisen. Vedet eivät ole olleet yhtä kylmiä sitten 1980-luvun puolivälin /2/.

Auringosta

Venäläisten asiantuntijoiden mukaan auringon aktiivisuus hiipuu joka kahdessadas vuosi, ja maan keskilämpötila voi pudota useiden asteiden verran. Tästä esimerkkinä on

pieni jääkausi 1650-1850. Heidän mukaansa kylmä kausi alkaisi 2030-2040. Pietarilaisen Pulkovon observatorion tutkijat arvelevat, että kylmästä kaudesta ei tule niin ankaraa kuin 1700-luvulla. Vaikka ilmasto lämpeneekin, kylmä kausi on luvassa, väittävät asiantuntijat.

”Ei ole mitään perusteita väittää, että ilmaston lämpeneminen jatkuu tämän vuosisadan loppuun saakka”, Venäjän tiedeakatemian tutkija Vladimir Kotlyakov huomauttaa. ”Ilmasto noudattaa luonnollista kiertokulkua lämpimän ja kylmemmän välillä, samoin kosteiden ja kuivempien kausien välillä. Jäähdyttämisestä on jo olemassa merkkejä ja suuntaus vahvistuu tulevina vuosina. Ihmisen toiminta ja teollisuuden päästöt vaikuttavat suuresti ympäristöön, mutta luonnonvoimat ovat paljon voimakkaampia”, Kotlyakov sanoo /4/.

Samaan tulokseen on päättänyt Northumbria University:stä professori Valentina Zharkova, joka esitti 2013 teoriansa auringon aktiivisuusjakoista kokouksessa Royal Astronomical Society National Astronomy Meeting in Llandudno, Wales. Kyseessä olisi vastaava kausi kuin 1645-1715, jolloin auringon pilkkuja havaittiin vähän /5/. Tästä jaksosta käytetään nimeä Maunderin minimi. Hän ennusti vastaavanlaisen kylmän kauden saattavan alkaa jo 2020 tienoilla. Kyse olisi pikemminkin auringon vaikutuksesta lämpötilaan eikä niinkään hiilidioksidin.

Käyttäen Stanford University’s Wilcox Solar Observatory:ssa kerättyä dataa Valentina Zharkova /6/ sekä työtoverinsa Simon Shepherd ja Sergei Zharkov havaitsivat ”magneettisten aaltokomponenttien esiintyvän pareittain ollen kuitenkin auringon sisäosien eri kerroksissa.” Magneettikenttien muutoksiin perustuen he ovat todenneet, että auringon aktiivisuus vähenisi luokkaa 1 W/m2 suunnilleen aikavälillä 2020-2040. Nämä liikkuvat noin 11 vuoden sykliissä. Zharkovan mukaan noin 2030 ”ne ovat peilikuvamaisesti täysin vastakkain – mutta auringon vastakkaisilla puolilla. Silloin ne joksinkin kumoavat toisensa (ja aurinko on pilkkujen suhteen passiivinen).” ”Tällainen passiivinen kausi voi kestää jopa noin 70 v, kuten Maunderin minimi noin 370 vuotta sitten.” Ilmasto on niin moniominaisuuksinen prosessi, että useat ilmiöt vaikuttavat hetkeksi ja lyhyinä, mutta välillä voimakkaakin jaksoina lämpötilaan. Hiilidioksidi ei suinkaan ole ainoa selittäjä.

Metaani

Metaanin vapautumisesta ilmakehään Siperian ikiroudasta lämpiämisen takia on uutisoitu viime aikoina. Sen lämpiäminen alkoi viimeisen jäätikkökauden päättyessä. Metaanipäästö lisääntyy jonkin verran. On hyvä valvoa tilannetta, että välttyään yllätykseltä. Voidaan myös pohtia, miksei metaania vapautunut jääkauden aikana meren pinnan ollessa noin 120 m nykyistä alempana vai vapautuiko sittenkin vaikutuksen jäätikkökauden päättymiseen? Miksi metaania ei vapautunut viikinkikaudella noin tuhat vuotta sitten, kun oli lämmin jakso meneillään?

Metsittäminen ja vesi

Jo satakunta vuotta sitten älyttiin,

että kaadetun metsän tilalle kannattaa istuttaa puuntaimia. Samoin ymmärrettiin, että paljaaksi hakatut rinteet ovat kaatosateissa alttiita maanvieremille. Niitä voi torjua sopivilla istutuksilla. Maapallon keuhkot on säilytettävä ja lisättävä metsänistutusta. (Maapallon keuhkot on huvittava ilmaisu, koska ne hengittävät sisään hiilidioksidia ja ulos hapetta.) Kyse on normaalista ympäristönsuojelusta ja varautumisesta luonnon tapahtumiin. Vastaavasti tulviin on varauduttava järjestämällä tulva-altaita tai -kosteikkoja. Kuivaa kautta varten on varattava vesialtaita. Onhan niin ennenkin tehty (mayat, inkat ym). Tällaisen varautumisen merkitys vain korostuu ihmiskunnan väkiluvun kasvaessa.

Metsän istutus autiomaan laitamille ja puoliaavikoille olisi aiheellista. Kasvumaata pitäisi viedä sinne ja valita kuivuutta kestäviä lajeja. Kuiviin oloihin sopeutunut puu tai pensas hengittää ulospäin vain vähän eli CO2:n sidontakyky on hyvä. Jos yksi 30 km2 metsä pystyy imemään 24 kt hiilidioksidia, pystyisi 3 Mkm2 metsä (kolmasosa Saharasta) vastaavissa oloissa imemään 2,4 Gt CO2 /7/. Ei tarkoiteta sitä, että iso osa Saharaa tai muita aavikoita pitäisi metsittää. Hyvä kohde on esimerkiksi Sahelin autiomaan, koska sinne sataa vettä enemmän kuin Saharaan. Sahelin lähellä on asutusta enemmän kuin Saharan lähellä. Tällainen olisi tehokas keino varastoida ilman CO2-pitoisuutta muillakin aavikoilla /8/.

Yli kymmenen vuotta sitten oli esillä biopolttoaineen tuottaminen kasvien tärkkelyksestä ja öljyasveista. Hyvänä esimerkkinä oli jatrofa, koska se kasvaa erittäin vaatimattomissa oloissa. Öljyjatrofa (Jatropha curcas) on tyräkkikasvien (Euphorbiaceae) heimon kuluva kasvi, jonka siemenet sisältävät paljon öljyä. Öljyjatropaa on käytetty viljelysten aitasavina ja hyvän kuivuudenkestävyyden ansiosta estämään aavikoitumista /9/. Valmistetaan biopolttoaineita mieluummin tällaisista kasveista kuin ruoaksi kelpaavista kasveista, jos halutaan polttomootoriautoilla ajella.

Loppukaneetti

CO2-päästöt ovat kasvaneet ja CO2-pitoisuus on kohonnut, sillä ehdotetut toimenpiteet ovat kalliita ja niillä saadaan vain vähän aikaan. Uu-

siutuvien energiantuotantotapojen kehitykseen ja koneiden energiatehokkuuden parantamiseen kannataisi panostaa enemmän T&K-rahoitusta. Sitä on vähennetty 1980 alun ”huippukaudesta” 1990-luvun puolivälin mennessä noin 2/3 ollen enää noin 0,005 % OECD:n bruttokansantuotteesta /10/.

Myös biologian T&K-rahoitusta tulisi lisätä. Lisää biologeja tarvitaan eli kasvioppi kunniaan selvittämään kasvien ”tehokkuutta” ja sitkeyttä menestyä vaatimattomissa oloissa. Edelleen on kehitettävä biologispohjaista kasvien suojelua hyönteistuholaismyrkytysten sijaan. Energiatuotannon uusiminen on aikaa vievää. B Lomborgin mukaan hyviä tuloksia saavutettaisiin huomattavasti enemmän ja huokeammin kohtuullisella kehitystoiminnalla suhteutettuna jääräpäiseen CO2-päästöjen leikkaamiseen /10/.

Edelleen on muistettava, että CO2 on kasvien ruokaa. Jos sen pitoisuutta halutaan vähentää, niin tehtäköön se biologisesti eli tehokasta kasvillisuutta ja metsää lisäämällä. Kasvukelpoisen aavikon metsitys ja öljyjatropan viljely biopolttoaineen valmistamiseksi voisi olla hyvä idea. Ei tarvitse olla huolissaan, mutta kehitys- ja toteutustyötä on tehtävä.

**Hannu Kautto, tekn. lis.
Ari Kautto, tekn. lis.**

- Lähteet:**
1. <https://www.talouselama.fi/uutiset/paastotonta-sahkoa-ei-ole-lemassakaan/3edaaea9-96f9-32a8-8447-e0e00811f0d2>
 2. <https://www.hs.fi/tiede/art-2000006049126.html>
 3. https://www.youtube.com/watch?time_continue=46&v=ZHC5EFDylc
 4. <https://www.dailymail.co.uk/sciencetech/article-2316898/The-big-freeze-250-years-Experts-say-Suns-activity-wanes-200-years-cooling-period-2040.html>
 5. http://www.theregister.co.uk/2015/07/13/mathematician_predicts_sun_to_go_quiet_for_ten_years_from_2030/
 6. doi:10.1088/0004-637X/795/1/46
 7. <https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000006038646.html>
 8. <https://www.metsalehti.fi/artikkelit/unohtakaa-saharan-istutukset/>
 9. <https://fi.wikipedia.org/wiki/%C3%96ljyjatrofa>
 10. Lomborg Bjørn, Cool it, the sceptical environmentalist’s guide to global warming (2010), CPI Mackays, Chatham ME5 8TD.

Viron työväenluokan historiaa, osa 3 ...

Jatkoa sivulta 12

Osa maatyöläisistä jäi kokonaan ilman maata. Vuoden 1923-1924 talouspulan aikaan Viron hallitus luopui teollisuuden kehittämiseen tähänneestä politiikasta ja alkoi panostaa maatalouteen ja edistää maataloustuotteiden vientiä.

Porvarillinen perustuslaki ei turvannut työläisten oikeuksia

Viro oli poliittiselta rakenteeltaan parlamentaarinen tasavalta. Korkein valtaelin oli parlamentti eli Riigikogu. Perustuslaissa turvattiin kansalaisten demokraattiset oikeudet, mutta ne olivat käytännössä vain porvaristolle, ei työläisille. Perustuslaki sisälsi useita säädöksiä, jotka antoivat viranomaisille mahdollisuuden rajoittaa oikeuksia ”maa-

puolustuksen ja turvallisuuden nimissä”. Elokuussa 1920 julkaistiin määräys, joka julisti lakot laittomiksi. Suuri määrä lakossa olleita työläisiä vangittiin ja 61 kyyditettiin Neuvosto-Venäjälle. Viranomaiset lakkauttivat runsaasti myös työväenyhdistyksiä ja sanomalehtiä.

Virossa oli edelleen voimassa tsaarinaikainen rikoslaki, mikä antoi porvaristolle paljon keinoja taistella työväenluokkaa vastaan. Lisäksi Viron tasavallassa oli voimassa miltei koko ajan poikkeustila, jolloin perustuslain mukaiset oikeudet eivät pätenneet. ”Demokraattisessa” Virossa kommunistisen puolueen toiminta oli kielletty. Vuosina 1920-1929 käytiin 70 suurta poliittista oikeudenkäyntiä, joissa työläisiä tuomittiin rangaistuksiin ja kuolemaan.

Juha Kieksi

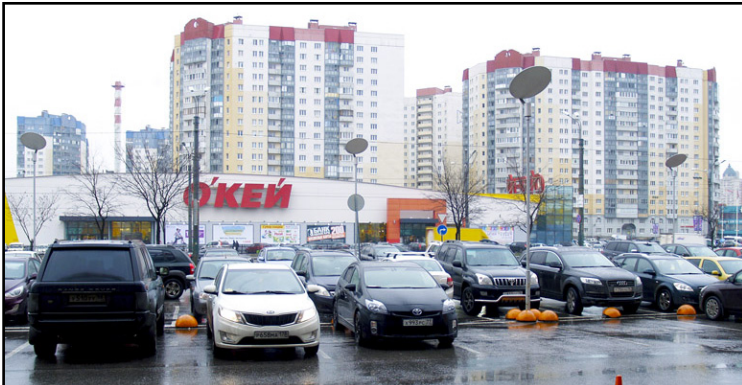

Kuva: Heikki Mämmikkö

Ilmastotapahtumassa 6.4.2019 oli väkeä enemmän kuin koskaan aiemmin. Ay-veteraanit totesivat, että aiemmin Eduskuntatalon ympärillä ei ole ollut enempää väkeä. Aihe on selkeästi muuttumassa yhdeksi tärkeimmäksi yhteiskunnalliseksi kysymykseksi. Tunnukset olivat hyviä ja myös militarisoinnin vastustajat olivat liikkeellä. Lähikuukaudet näyttävät ottaako tuleva hallitus huomioon ympäristöväen vaatimukset.

VENÄJÄ, VENÄJÄ, VENÄJÄ

Matkusteltuani vuoden sisällä viidesti vaimoni kanssa Venäjällä Leningradissa (Pietari) olen havainnut kaduilla kävellessäni kaupungin asukkaiden elintason kohonneen ja asuin ympäristön kohentuneen. Kaupoista on löytynyt kaikkea samaa kuin muualtakin Euroopan suurkaupungeista. Ainostaan suomalaiset tavarantuottajat näyttävät ottaneen EU:n asettamat kaupankäynnin rajoitteet tosissaan. Venäjän hintataso on maailmanlaajuisesti vertailtaessa melko alhainen Suomen keskiarvoon verrattuna esim. Pietarin yleinen hintataso on 41,75 % matalampi ja vuokrahintataso 34,74 % matalampi.

Kuva: Heikki Mannikko

Okei on yksi monista kauppaketjuista Venäjällä. Sieltä löytyy kaikki päivittäistavara. Venäläiset tuotteet ovat tietenkin ulkomaisia edullisempia. Tänne tullaan omalla autolla ja ostetaan paljon kerralla. Läheskään kaikilla ei ole autoa. Lähikauppoja löytyy joka korttelissa ja kylässä. Niissä valikoima on tietenkin pienempi mutta hintataso lähes sama.

Rajanaapurin kanssa sovussa elämiseen myönteisesti suhtautuvana kansalaisena olen alkanut ihmetellä yhä syvemmin, kuinka suomalainen valtmmedia voi välttää markkinataloudessa elävän Venäjän olevan koko ajan yhä syvenevässä yhteiskunnallisissa kriisissä. Suomalaisia pelotellaan Venäjän aggressiivisuudella, vaikka maa ei käy tai harjoittele sota maaperällämme tai merialueillamme. Yleisradion uutistointituksen pomomies Jouko Jokinen perää usein ruudussa lähdekritiikin tärkeyttä ja medialukutaitoa. Hänen innoittamana päätin perehtyä nyky-Venäjään vähän paremmin luotettaviin, jopa yhdysvaltalaisiin tietolähteisiin perustuen.

Venäjän talouden tunnuslukuja

Venäjän bruttokansantuote oli v. 2017 yhteensä 4 016 miljardia USD (7. maailmassa). YK:n inhimillisen kehityksen indeksillä (HDI) mitattuna maa sijoittui v. 2016 maailman valtioiden joukossa 49. sijalle. Suomi oli v. 2016 sijalla 23. Venäjän viennin arvo on 353 miljardia dollaria ja tuonnin 238 miljardia dollaria. Kauppatase oli yllättäen ylijäämäinen. Venäjän suurin kauppakump-

pani on Kiina. Muita kumppaneita ovat mm. Hollanti, Saksa, Valko-Venäjä, Ranska ja USA. Naapurivaltio käytti v. 2017 asevarusteluun 4,24 % BKT:sta. Sen armeijan riveissä palvelee aktiivipalveluksessa 831 000 ja reservissä 2 000 000 sotilasta. (Lähde: CIA-Factbook 2019)

Keskipalkka Venäjällä oli v. 2017 noin 500 euroa/kk. Korkeimmat palkat maksettiin pankkisektorilla (keskipalkka yli 1000 euroa) ja alhaisimmat maataloudessa (keskipalkka noin 300 euroa). Erittäin monilla venäläisillä on myös virallisissa tilastoissa näkymättömiä tuloja. Harmaan talouden osuus koko kansantalouden kakusta lieenee 10–30 % haarukassa. (Lähde: Kauppalehti)

Venäjällä on käytössään työvoimaa yhteensä 76,5 miljoonaa henkilöä. Heistä 9,4 % työskentelee maatalouden parissa, 27,6 % teollisuudessa ja 63 % palvelualan tehtävissä. Työttömyysaste on 5,2 %. Vuonna 2015 köyhyysrajan alle jäi 13,3 % väestöstä. Valtion budjettitulot olivat v. 2017 yhteensä 258,6 miljardia dollaria, joista vain 16,4 % kertyi veroista ja muista maksuista. Kaikki venäläiset maksavat työansioistaan yhtäläisesti tuloveroa 13 %. Valtion julkinen velka BKT:sta on

vain 15,5 %. Maalla on maailman kuudenneksi isoimmat kultavarannot (432 miljardia dollaria). (Lähde: CIA-Factbook 2019)

Vuoden 2017 Maailmanpankin raportti moitti Venäjän sosiaaliturvaa kalliiksi ja erittäin monimutkaiseksi. Sosiaalimenot ovat keskusvallan, aluetasojen ja sosiaalirahastojen konsolidoidun budjetin suurin yksittäinen menoerä, joka oli v. 2016 kaikkiaan noin 35 % menoista eli 12–13 % BKT:sta. Tästä noin 2/3 on eläkemenoja, ja muun sosiaaliturvan menoja on 1/3. Muusta sosiaaliturvasta huomattava osa on monenlaisia ikään, asuinpaikkaan tai aikaisempaan ammattiin sidottuja etuuksia. Eläkkeiden taso on matala, ja monet näistä sosiaaliohjelmista vain täydentävät eläkemaksuja. (Lähde: BOFIT Viikkokatsaus / BOFIT Weekly 2017/08 23.2.2017)

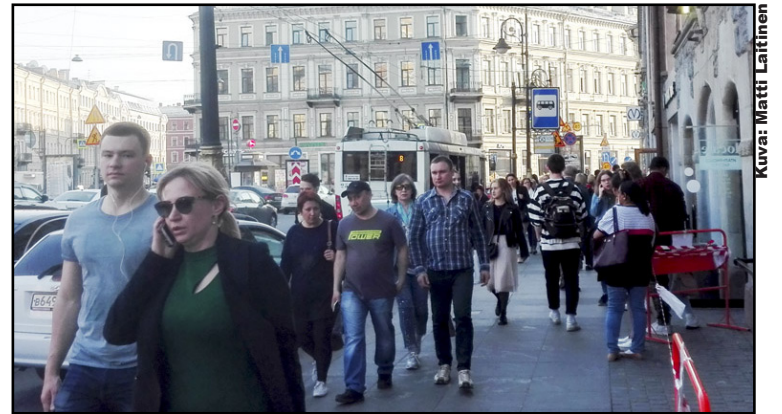
Suomen pankin bofit Venäjä-ennuste v. 2018–2020 (4.10.2018)

”Venäjän talouden v. 2016 lopulla alkanut elpymineen on jatkunut v. 2018. BKT:n kasvu vuodentakaisesta oli vuoden alkupuoliskolla 1,7 %. Öljyn maailmanmarkkinahinnan huomattavaan nousuun nähden talous elpyi edelleen melko verkkaisesti.

BKT:n nousun hitaus v. 2018 on johtunut vain osin niistä Venäjän talouspolitiikan säännöistä, jotka on tarkoitettu hillitsemään öljyn hinnan muutosten vaikutusta talouteen. Kuluvana vuonna ruupan kelu kurssi ei ole vahvistunut öljyn hinnan nousun myötä samalla tavoin kuin v. 2017, sillä kurssi heikkeni keväällä ja loppukesällä 2018 Yhdysvaltojen uusien pakotteiden ja pakoteuhkien vuoksi.

Vuoden 2018 alusta voimaan tullut federaatiobudjetin sääntö puolestaan kytkee menot osin öljyn matalaan laskennalliseen hintaan. Menoja on kuitenkin ollut mahdollista lisätä tuntuvasti muiden budjettitulojen kasvun antamalla pohjalla.

Venäjän viennin määrä kasvoi edelleen nopeasti mm. ruupan heikentymisestä johtuen. Kotitalouksen kulutus ja investoinnit sen sijaan elpyivät lamasta edelleen melko vaisusti. Venäjän tuonnin nopea

Kuva: Matti Laitinen

Kansallisista eroista huolimatta katu-yleisön osalta katukuva esimerkiksi Pietarissa ei juurikaan poikkea Helsingistä.

toipuminen syvästä pudotuksesta hidastui merkittävästi keväällä 2018.

Vuoden 2018 loppukuukausi-le ja seuraaville vuosille odotettu öljynhintaa on kohonnut. Hinta on tänä ja ensi vuonna melko lähellä viime kuukausien tasoaan eli suunnilleen 75 dollaria/barreli (yli 33 % korkeampi kuin v. 2017) ja laskee sen jälkeen hieman. Odotetun öljynhinnan noususta huolimatta Venäjän BKT:n ennustetaan kasvavan alle 2 % v. 2018 ja kasvun odotetaan hidastuvan ensi vuonna suunnilleen 1,5 % eli potentiaaliseen tahtiinsa. Kasvutahtia rajoittaa se, että Venäjällä on liian vähän merkkejä talouden kasvua parantavista markkinamyönteisistä järjestelmäuudistuksista.

Putinin ukaasi

Presidentti Putinin virkaanastujais-ukaasissa 7.5.2018 hallitukselle annetut tehtävät vuoteen 2024 saakka sisältävät ns. kansallisia ohjelmia ja hankkeita mm. koulutuksen, terveydenhoidon, teiden ja muiden liikenneyhteyksien, digitalisaation sekä rajatun yritysjoukon tuottavuuden parantamiseksi. Hankkeilla pyritään luonnollisesti mm. luomaan lisää talouskasvun edellytyksiä, mikä onnistuessaan voisi vaikuttaa lähinnä ensi vuosikymmenen puolella.

Presidentti Putinin toukokuun ukaasiin sisältyvien hankkeiden toteuttamiseksi investointeihin pyritään valtion budjettimenojen ohella ohjaamaan valtio-omisteisten ja yksityisten suuryritysten varoja. Hankkeiden toteutus käynnistyy nykyarvioiden mukaan lähempänä v. 2019 puoliväliä.

Kotitalouksien kulutus on toipunut syvästä kuopasta hiljalleen lähes kaksi vuotta, mutta kulutusta on vasta saman verran kuin v. 2012. Tänä vuonna inflaatio on syönyt kotitalouksien ostovoimaa enää 2,5 % tahdilla. Yrityssektorin palkat ovat nousseet ripeästi ja julkisen budjettitalouden palkat hyvin nopeasti, sillä presidentti Putinin yli kuuden vuoden takaisella virkaanastujaisukaasilla (7.5.2012) määrätty palkankorotukset erälle työntekijäryhmille laitettiin ripeästi maaliin saakka. Minimipalkkaa nostettiin yli 20 % v. 2017 lopusta toukokuun 2018 alkuun mennessä.

Toisaalta kotitalouksien saamat eläkkeet ja muut sosiaalimaksut eivät lisääntyneet, mikä oli pitkälti syynä kotitalouksien reaalitulojen hitaaseen nousuun. Luotonotto sen sijaan tuki kulutusta. Kulutuksen odotetaan elpävän edelleen kohtalaisen verkkaisesti. Arvonlisäveron nousu vuoden 2019 alusta (18 % → 20 %) nostaa kuluttajahintoja ja puraisee ostovoimaa. Eläkkeiden on määrä nousta reaalisesti melko hitaasti etenkin ensi vuonna, eikä julkisen budjettitalouden palkkojen reaalisesta noususta ole lupauksia. Yrityssektorin palkkojen nousun pitäisi asettua paremmin tuottavuus-

den paranemista vastaavaksi. Virallisen eläkeiän alkaessa nousta vähitellen v. 2019 alusta eläkkeelle lähtee hieman aiemmin ennakoitua vähemmän palkansaajia. Kotitalouksien kulutusluotonoton nopean kasvun odotetaan hidastuvan.

Julkisen talouden tulot ovat nousseet v. 2018 nopeasti sekä öljy- ja kaasuverotulojen että muiden budjettitulojen kasvun ansiosta. Myös budjettimenot ovat lisääntyneet huomattavasti inflaatiota nopeammin erityisesti Putinin yli kuuden vuoden takaisen palkankorotusukaasin loppukirin takia. Valtiolle on kertynyt edelleen mittavasti säästöön meneviä ylimääräisiä öljyverotuloja, joita syntyy öljynhinnan ylittäessä budjettisäännön laskennallisen ns. öljyn perushinnan (v. 2018 noin 41 dollaria). Julkisen talouden vaje on poistunut.” (Lähde: Suomen Pankin siirtymätalouksien tutkimuslaitos, BOFIT)

Yhteenvetoa suomen pankin arviosta (ML)

- Venäjän talouden v. 2016 lopulla alkanut elpymineen on jatkunut v. 2018.
- Ruplan kurssi heikkeni vuoden 2018 aikana USA:n uusien pakotteiden ja pakoteuhkien vuoksi.
- Putinin virkaanastujaisissa hallitukselle annetut tehtävät v. 2024 saakka sisältävät ns. kansallisia ohjelmia ja hankkeita mm. koulutuksen, terveydenhoidon, teiden ja muiden liikenneyhteyksien, digitalisaation sekä rajatun yritysjoukon tuottavuuden parantamiseksi.
- Hankkeiden toteuttamiseksi niihin pyritään valtion budjettimenojen ohella ohjaamaan valtio-omisteisten ja yksityisten suuryritysten varoja.
- Yrityssektorin palkat ovat nousseet ripeästi ja julkisen budjettitalouden palkat hyvin nopeasti.
- Minimipalkkaa on v. 2016–2018 nostettu 55 % eli 6 204 ruplasta 11 200 ruplaan (n. 151 euroa/kk).
- Arvonlisäveron nousu v. 2019 alusta (18 % → 20 %) nostaa kuluttajahintoja ja puraisee ostovoimaa.
- Eläkeiän noustessa vähitellen v. 2019 alusta eläkkeelle jää hieman vähemmän palkansaajia.
- Julkisen talouden tulot ovat nousseet v. 2018 nopeasti sekä öljy- ja kaasuverotulojen että muiden budjettitulojen kasvun ansiosta.
- Valtiolle on kertynyt edelleen mittavasti säästöön meneviä ylimääräisiä öljyverotuloja.
- Venäjän julkisen talouden vaje on poistunut.

Jokainen tehköön ylläesitetystä omat johtopäätöksensä, niin teen minäkin. Matkustan huomenna junalla Leningradiin jatkaamaan havainnointiani ja harjoittamaan naapurikansakuntien välistä ystävyyttä.

Matti Laitinen
Helsinki

Arvioita Ukrainan presidentinvaalien tuloksesta

Ukrainan kommunistisen puolueen johtaja Petro Simonenko totesi presidentinvaalien toisen kierroksen jälkeen Golos UA:n kommentissaan, että presidentinvaalien toisella vaalikierroksella ukrainalaisten enemmistö ei äänestänyt Vladimir Zelenskin puolesta, vaan presidentti Petro Poroshenkoa ja hänen harjoittamaansa poliittista linjaa vastaan.

Kansalaiset äänestivät nykyisen hallituksen politiikkaa vastaan. Erityisesti sosiaalisia ja taloudellisia ”uudistuksia” vastaan ja sitä vastaan, että Ukraina on ulkoisessa valvonnassa, laittomasti aseistettuja joukkoja vastaan, joita on käytetty toisinaajattelihoita vastaan ja heidän psyykkiseen tukahduttamiseen.

Lisäksi ukrainalaiset ovat kyllästyneet siitä, että maassa ei ole sananvapautta eikä poliittista vuoropuhelua. Tämän äänestystulos on signaali kaikille ukrainalaisille, että ukrainalaisten enemmistö äänesti sitä politiikkaa vastaan, jota Poroshenko on harjoittanut kaikki nämä viisi vuotta. Vain Lvi-

vin alue tuki presidenttiä. Kaikki muut alueet olivat Poroshenkon politiikkaa vastaan, Petro Simonenko sanoi.

Simonenkon mukaan, Zelenskin voiton jälkeen oligarkit Igor Kolomoiski ja Petro Poroshenko tulevat neuvottelemaan valvonnan ja kautumisesta talouden eri aloilla.

Jokainen oligarkkien vaalikampanja on joidenkin liittojen ja niiden välisten keskinäissuhteiden tarkistamista, kuka on vallassa. Toisin sanoen, kuka tässä ”purtilossa” jakaa valtion ja Ukrainan kansan jäljellä olevan rikkauten. On selvää, että Zelenskin voiton jälkeen oligarkkien keskinäisiä suhteita tarkistetaan, Petro Simonenko sanoi.

Petro Symonenko

Hänen mukansa, Zelenskin voiton jälkeen oligarkkien Petro Poroshenkon, Igor Kolomoiskin, Rinat Akhmetovin ja Dmitri Firtashin välillä tullaan käymään neuvotteluja siitä, kuka saa määräysvallan tietyllä talouden alalla.

Heidän kesken tullaan tekemään sopimuksia henkilöstöjärjestelyistä. Tämä antaa välitömästi vastauksen siihen, mikä talouden sektori on kenenkin oligarkin kontrollissa, jotta he voisivat rikastua entisestään, Petro Simonenko totesi.

Asko Julkunen
Sonkajärvi

Protesteja Venäjällä

Sverdlovskissa vastustetaan ortodoksikirkon rakentamista

Toukokuun keskivaiheilla Sverdlovskin läänin pääkaupungissa Jekaterinburgissa oli mielenosoituksia, joissa vastustettiin uuden ortodoksisen kirkon rakentamista eräälle keskustan harvinaiselle puistikoalueelle. Kyse ei ollut pelkästään kirkosta, vaan myös eliitti-asuinrakennuksesta, parkkipaikasta ja jopa kuntoilukeskuksesta. Ilmeisestikin rakennuttaja, Forbesin sivuille listautunut dollarimiljardööri päätti yhdistää mukavan ja tarpeellisen eli saada syntinsä anteeksi ja samalla tienata huomattavasti.

Protestit alkoivat suhteellisen rauhallisina, mutta tilanne alkoi hyvin pian asteittain kiristyä huomattavasti. Ensimmäiset rakennuttajan hankki puolelleen voimatoimien toteuttajiksi kovasti roistoja muistuttaneita "urheilijoita", mutta sitten protesteihin puuttui virallisesti myös esivaltaa. Mutta tämä vain lisäsi öljyä liekkeihin ja tapahtumat muuttuivat entistä massiivisemmiksi ja eräiden politiikoiden käyttämän sanonnan mukaan paikalliseksi "värväilyksemoukseksi".

Kaikesta päätellen paikalliset viranomaiset tulivat yllätetyiksi. He eivät tienneet, mitä olisi pitänyt tehdä ja jäivät odottelemaan liittovaltiokeskuksen reaktiota. Vaikkakin myöhästyneenä, herra Putin lausui henkilökohtaisen mielipiteensä siitä, että paikallisen väestön olisi itse päätettävä rakennustyömaan kohdalasta ja että joka tapauksessa on huomioitava myös vähemmistön mielipide.

Sverdlovskin viranomaiset otivat tietenkin ilolla uutisen vastaan ja ilmoittivat välittömästi kansanäänestyksen järjestämisestä, minkä jälkeen levottomuudet päättyivät. Jos äänestyksen tulokset lasketaan rehellisesti, niin puistikko saa säilyä. Mainitsen tästä asiasta siksi, että viimeisen mielipidetutkimuk-

sen mukaan kirkon vastustajilla on merkittävä ylivoima, 72 prosenttia. Neuvoisin paikallisviranomaisia olemaan vääristelemättä äänestyksen tuloksia, koska epäilyt jostain vakavammista rikkomuksista johtaisivat vain entistä voimakkaampiin levottomuuksiin.

Uusi kirkko kaupungin keskustaan rakennetaan joka tapauksessa. Viranomaiset ovat julkaisseet luettelon uusista rakennustonteista. Kokonaisuudessaan Putinin vaatimusten mukaisesti vähemmistön mielipide otetaan huomioon, vaikka totta puhuen Sverdlovskin keskustassa on paljon jatkuvasti tyhjiä seisovia kirkkoja.

Sverdlovskin mielenosoitukset spontaaneja

Analytikkojen enemmistö yrittää nyt etsiä protestoinnin "pääpukareita", onko se sitten Navalnyi ja liberaalit vaiko rakennuttajan kilpailijat. Toisaalta asiaan liittyy eräs juju. Joukkoprotestia voidaan tietenkin tukea järjestöllisesti tai rahallisesti, mutta sen rakentaminen tyhjän päälle on täysin mahdotonta. Ihmisenä, jolla on 30 vuoden kokemus joukkotapahtumien järjestämisestä, vakuutan asian olevan näin. Joku voi jatkuvasti kutsua ihmisiä joihinkin mielenosoituksiin, mutta ne to-

teutuvat vasta sitten, kun itse viranomaiset toimillaan tai toimetomuuksellaan luovat sitä varten otollisen maaperän. Hyvin usein mielenosoitukset alkavat joidenkin aivan satunnaisten ihmisten kehotuksesta.

Itse asiassa en voi oikeastaan syyttää tämän sortin asiantuntijoita asioiden ymmärtämättömydestä. Venäjällä ei ole vuosikausiin tapahtunut spontaaneja mielenosoituksia ja ajatus siitä, että kansa tyytyvärsimään aivan mielettömästi, on juurtunut syvälle muidenkin kuin vain viranomaisten tajuntaan.

Sverdlovskin mielenosoituksessa ei ollut todellisia yllyttäjiä.

Jos taas puhutaan siihen järjestäytyneesti osallistuneista aktivisteista, niin siellä oli todellakin liberaaleja. Mutta ei voida väittää, että he olisivat johtaneet sitä. Toistan vielä kerran, että sillä ei ollut johtajia, mikä oli viranomaisten kannalta huonoin vaihtoehto. Tässä tapauksessa puuttui toinen osapuoli, jonka kanssa olisi pitänyt päästä sopimukseen. Siihen osallistui muidenkin poliittisten suuntausten edustajia, muun muassa vasemmistolaisia. Siinä ei ole mitään ihmeellistä. Minä tahansa poliittisen järjestön toiminta perustuu siihen, että tuetaan tiettyjä vaatimuksia ja vaatimus ottaa huomioon ihmisten mielipide on melko alkeellinen vaatimus. Toinen asia on se, miten kukin käyttää hankkimaansa poliittista pääomaa.

Sverdlovskin tapahtumien vaikutus koko maan tilanteeseen

Ja nyt muutama sana Sverdlovskin

tapahtumien vaikutuksesta koko maan tilanteeseen. Ennen kaikkea nämä tapahtumat heijastuivat negatiivisesti ortodoksisen kirkon arvovallassa. Se oli väistämätön seuraus sen jälkeen, kun "urheilijoita" oli vedetty mukaan rakennustyömaan puolustamiseen ja kun eräät kirkonmiehet olivat esittäneet liian radikaaleja lausuntoja siitä, että oli muka tapahtunut riivattuja asioita.

Toisaalta valtion propagandistien mielistelevät lausunnot siitä, että Putin oli "omalla jäljittelemättömällä tyylillään tehnyt rohkean vedon ehdottaessaan mielipidekyselyn järjestämistä", olivat iloisena naaman näyttämistä huonossa pelissä. Hänen kannaltaan se oli tietenkin oikea menettely, koska mikä tahansa muu menettely olisi johtanut valtiovallan kannatuksen uuteen uhkaavaan romahdukseen. Kaikesta huolimatta se oli myönnitys, joka nostatti arvostelua häntä aina tukeneen ortodoksisen kansalaisjärjestön taholta.

Mutta se oli tietysti todellakin omalaatuinen rohkea veto, koska herra Putinille kansan mielipiteen huomioimiseen vetoavan rauhankorjaajan hahmo oli jotain aivan uutta, koska hän oli siihen asti päättävästi torjunut kaikki yritykset "painostaa valtiovaltaa". Toisaalta oli jo olemassa ennakkotapaus, kun joukkomittaisen protestien jälkeen Putin mitätöi päätöksen lisäkirjoituksen tuomiokirkon luovuttamisesta ortodoksikirkolle Pietarissa, mutta se hoidettiin ilman erikoisempaa hälyä. Hänen lehdistösihteerinsä vahvisti jatkuvasti, että se on paikallinen ongelma ja sen saavat ratkaista paikalliset viranomaiset.

Eräät kommentaattorit ilmoittivat, että kaikki tämä on osoitus jostain uudesta "perestroika-2:sta". On levinnyt jopa huhuja siitä, että eräät analyytikot olisivat saaneet toimeksiannon tutkia, miten muismaissa on tapahtunut siirtymisen diktatuurista demokratiaan. En lähde tekemään mitään nopeita johtopäätöksiä, vaikka onkin kiistatonta, että Putinin osoittama joustavuus tulee vaikuttamaan merkittävästi koko pystysuoraan valtiotarakenteeseen ja surullisen kuuluisaan valtiovallan siirtämisen prosessiin, Putinilta hänen seuraajalleen.

Tässä yhteydessä joudun toistamaan, että jos valtiovalta ei tahdo voimakasta yhteiskunnallista räjähdystä, niin silloin siirtyminen tyytymättömyyden karkeasta tukahduttamisesta jonkinlaiseen vuoropuheluun kansalaisyhteiskunnan kanssa on käytännössä väistämätön toimenpide. Kovan linjan toteuttamiseksi kaikkialla ei yksinkertaisesti ole resursseja. Olemme jo aiemmin todenneet, että pysyvän ja pitkäaikaisen yhteiskuntataloudellisen tilanteen huononemisen taustalla sosiaalinen jännitys tulee säännöllisesti purkautumaan eri paikoissa ja eri syistä johtuen.

Arkangelissa kaatopaikan rakentamisen vastaisia mielenosoituksia

Viime kuukausien aikana Sverdlovskista on muodostunut Magasin ja Arkangelin jälkeen jo kolmas alue-

keskus, missä on ollut joukkomittaisia mielenosoituksia. Kaikkialla kansalaisten tyytymättömyydellä on omat konkreettiset syynsä, mutta yksi perustava syy on yleinen pettymys valtiovaltaan. Tahtoisin kiinnittää huomionne eniinkään Sverdlovskiin, joka on aina kunnostautunut korkealla yhteiskunnallisella aktiivisuudellaan, vaan aikaisemmin rauhalliseen Arkangelisiin.

Suhteellisen pienestä, noin kolmensadantuhannen asukkaan kaupungista, missä ei ole koskaan ollut joukkomittaisia protesteja, on muutamassa kuukaudessa muotoutunut oikea Maidan. Siellä päivittäin järjestettyihin protestikokouksiin on säännöllisesti kokoontunut useita tuhansia ihmisiä. Mikä vastaa sadan tuhannen ihmisen kokouksia Moskovassa. Konkreettisenä syynä protesteihin on ollut yli 500 kilometrin päässä Argankelistä sijaitsevan kaatopaikan rakentaminen!

Vertaamalla näitä asioita keskenään voidaan päätyä siihen johtopäätökseen, että käytännöllisesti katsoen Magasin-Arkangelin-Sverdlovskin tapahtumat saattavat toistua kaikkialla Venäjällä jo lähiaikoina. Toistan vielä kerran, että syy saattaa olla täysin odottamaton. Ilmeisesti tähän samaan ajatukseen on päädytty myös Kremlissä hyväksymällä päätös Arkangelin kaatopaikan rakentamisen jäädyttämisestä. Eräiden mielestä valtiovalta tahtoo näin vain voittaa aikaa, mutta siinäkin tapauksessa protestioijat ovat saavuttaneet tärkeän voiton.

Poliisi haluton hajottamaan mielenosoituksia

Muiden venäläiskaupunkien tavoin myös Arkangelin poliisi osoitti hallittomuutensa mielenosoitusten hajottamiseksi. Mahdollisesti syynä oli myötämieelisyyden mielenosoittajien vaatimuksia kohtaan sekä oma sosiaalinen suojattomuus. Sisäministeriö on ilmoittanut virallisesti, että poliisien reaalipalkka on viimeisten viiden vuoden aikana laskenut. Ja tämä kehitys tulee edelleen vain voimistumaan siksi, että jopa virkaintoisimmatkin poliisit tulevat ajattelemaan kolmesti, ennen kuin lyövät pampulla ihmisiä, joiden kanssa heidän päällystönsä joutuu istumaan samaan neuvottelupöytään ehkä jo huomenna. Ja se on vielä yksi hälyttävä merkki liittovaltion virkavallalle.

Entistä vaikeammaksi käy sammuttaa rahan voimalla yhteiskunnallinen protesti, joka uhkaa muuttua ja on jo muuttunut poliittiseksi protestiksi, koska talouspulan vaikutuksesta rahaa lohkeaa entistä vähemmän. Ja virkavallan alhaisen kannatuksen vuoksi (luottamus Putiniin on hieman yli 30 %) yritykset ratkaista ongelmat voimakkein vain voimistavat suuttumusta. Jäljelle jää vain luovuminen, mutta senkin kenttä supistuu ajan myötä.

Nykyinen järjestelmä ei pysty ratkaisemaan yhteiskuntamme jatkuvasti kärjistäviä ongelmia. Tarvitaan radikaalia kurssin muutosta, joka ei ole mahdollista ilman yhtä radikaaleja henkilövaihdoksia. Mutta se on ainoa keino estää voimakas yhteiskunnallinen räjähdys.

**Sergei Skvortsov
NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
06.06.2019**

Muista Odessa

Moskovassa järjestettiin toukokuun 2. päivänä Muista Odessa -joukkokokous. Tuolloin tuli kuluneeksi viisi vuotta Odessan traagisista tapahtumista. Joukkokokouksen järjesti Yhtyneen opposition järjestelykomitea, johon kuuluivat muun muassa Yleisvenäläinen alueellisen koskemattomuuden puolustuskomitea, NKP. Vasemmostorintama, Dela- ja Toinen Venäjä - puolueet, Novorossija-, Vapaa Venäjä- sekä Stalinin rykmentti liikkeet.

NKP:n pääsihteeri Sergei Skvortsov esitteli tapahtumassa hyväksytyn yhteisen päätöslauselman

Joukkokokous hyväksyi yhteisen julkilausuman, jossa muistutetaan viiden vuoden takaisista tapahtumista. Silloin Kiovasta ja Harkovasta Odessaan saapuneet ääri nationalistit saartoivat Ammattiliittojen palatsiin useita satoja, vallankaappauksella valtaan nousseita valtaapitäviä vastustaneita ihmisiä. Rakennusta tulitettiin ja sinne heitettiin polttopulloja, palomiesten ei annettu sammuttaa tulipaloja, rakennuksesta jotenkin ulos päässeitä ja heitä auttaa yrittäneitä ambulanssimiehistöjä hakattiin.

Ihmiset syöksyivät kuolemaan hypätessään ulos ikkunoista, tukehtuivat savuun tai kuolivat luoteihin. Rauhallisen, fasismia vastustaneen ja kansallista tasa-arvoa ja yhtenäisyyttä Venäjän kanssa puolustaneen mielenosoituksen osanottajien joukkomurhaa on oikeutetusti kutsuttu Odessan Khatyniksi. Ukrainan viranomaiset eivät tutkineet vakavasti tätä hirvittävää rikosta, ja viranomaiset ilmoittivat kynnisesti mielenosoittajien olleen itse syyllisiä kuolemaansa. **Odessan tragedian viiden-**

tenä vuosipäivänä Moskovassa kokoonnuttiin paitsi kunnioittamaan kuolleiden muistoa myös muistuttamaan, että ihmisten on tehtävä kaikkensa, jotta tämä ei koskaan tapahdu uudelleen. Julkilausumassa tuomitaan uusbänderismi absoluuttisena pahanä ja sille vaaditaan nollatoleranssia. Venäjän viranomaisia ja kaikkia ihmisiä kehoitetaan olemaan tekemättä kompromisseja tämän pahan kanssa. Samoin on kieltäydyttävä sopuista ja neuvotteluista kaikkien tätä pahuutta tukevien politiikkojen kanssa.

Ukrainan uutta johtoa vaaditaan suorittamaan perusteellinen tutkinta Odessan tapahtumista ja saattamaan syylliset vastuuseen ja rangaistuksiin. Lisäksi siinä vaaditaan venäläisväestön oikeuksien palauttamista omaan kieleen ja kulttuuriin. Venäjän Ukraina-politiikan tehokkuuden kriteeri ei saa olla kousten ja neuvottelujen määrä, vaan venäläisen ja venäjänkielisen väestön kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien täydellinen palauttaminen. Julkilausumassa pidetään välttämättömänä, että Venäjä tunnustaa Donetsk ja Luganskin kansantasavallat.

NKP:n tiedotteen ja nettiaineiston pohjalta toimitti: Asko Julkunen

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Onko some snelmannilainen yliopisto?

Haasion, Ojarannan ja Mattilan tietokirjanen ”Valheen jäljillä” (BTJ Finland 2018) yhdistyy negatiivisesti Snelmannilaiseen, humboltistiseen tiedon vapauden käsitykseen ja sivistysyliopiston tutkijan vapauteen. Snelman ei saanut dosentuuria tiedeilmastossa, jota ajassamme edustavat ”Valheen jäljet”. Historiasta tiedämme, että niin lehdet kuin kirjallinen tuotanto ja elokuva ovat olleet diktatuurien hallussa, ”totuuden” hallussa kuten ehkä selkeimmin Hitlerillä. Haasio ja kumppanit rajaavat ”totuuden” samalla tavalla. Heillä ei kuitenkaan ole mahdollisuutta lakkauttaa ”toista totuutta”, vangita, karkottaa tai teloittaa sen tuottajia. Heidän oikeaa totuutta edustaa ”valtamedia”, keltainenkin. Kriitikittä kaikki ”vaihtoehtoinen media” tipautetaan MV:n kanssa samaan sarjaan, erittelemättä syitä paitsi MV:n osalta.

Valtamedia on ”totuuksineen” ta-
luttanut kansamme EU:iin, euroon,
sotinut ”oikeutetusti” niin Balkanil-
la, Somaliassa, Irakissa tai arabien

keväässä ja vasta ”jälkisensuuri” on kertonut ”totuuksien” valinnasta, kuten myös Snelmannin tai Hitlerin ajoista. Ymmärryksessä on kuitenkin kysymys ”yleissivistyksestä”, jota ”Valheen jäljillä” peräänkuuluttaa moneen kertaan. Mainittu y-sivistys olisi säästänyt valtamedian monilta virheiltä, niin Irakin sodan syistä kuin ”sosiaalisen, läheisyysperiaat-teellisen” Euroopan synnystä.

Po teos painottaa ”lähdekri-tiikkiä”, vaikka valtamediamme ei paljolti lähteitään mainitse (vaihto-
ehtomedia useammin). Itse teok-
sen lähdeaineisto on valtava, länti-
nen ja tieteellisesti varsin köykäinen,
vähemmän ”yleissivistävä”. Esim.
Chomsky, joka klassisesti on esittä-
nyt arvioitaan valtamediasta, ei kuu-
lu teoksen lähdeaineistoon, eikä He-
manus, joka painotti marxilaisittain
taloudellisia ja poliittisia kytköksiä,
riippuvuuksia.

Vaihtoehtoinen media on
ottanut valtamedian ”vallan
vahtikoiran” roolin. Valtamedia

ja valta (taloudellinen ja poliittin-
en) elävät onnellisina sisäsiittoises-
sa-, epäpyhässä liitossaan, jota ”Val-
heen jäljillä” tyyppinen kirjallisuus
aisankannattajana uskollisesti nuo-
leskelee ja kaiketi nauttii ”vallan”
taloudellisista eduista? Näitä vallan
ja rahan ”sylikoiria” löytyy myös kun-
nista ja maakunnista puolustamas-
sa mieleistään-, ”ansaittua” totuutta.

”Valheen jäljillä” on kirjallinen
tuotos, joka nojaa mekaaniseen,
behavioristiseen maailmankäsityk-
seen, että ihmiseen voidaan mekaa-
nisesti tyrkätä listat tai lähteet, joilla
tunnistaa median valheellisuuden.
Käsitys on kaukana tiedeyliopiston
snelmannilaisista tai humbolttilai-
sista tieteen ihanteista. Mutta kuten
olemme saattaneet havaita, on ai-
kamme puutteellisen yleissivistyk-
sen rajaama mekaaninen temmel-
lyskenttä, mieli saa luonnontietee-
lisen oikeutuksen, mitattavan,
taloudelle alistaisen.

Hannu Ikonen
Lieksa (sd)

Missä vaalit – siellä EU

SDP: n puheenjohtaja Antti Rin-
teen kikkailu ruuan arvonlisäve-
rolla sen kertoi, ei käy, koska EU.
Miksi kansalle ei sanota suoraan
kuinka meidänkin eduskunta-
vaaleja käydään Euroopan unio-
nin asettamien raamien sisällä?
Yksinkertaisesti meitä puijataan.
Yksikään eduskuntapuolue ei ky-
seenalaista maamme kuulumis-
ta EU:iin. Paavo Värysen Seitse-
män tähden liike tietääkseni sen-
tään haluaa eroon eurosta, muut
eduskuntapuolueet eivät edes si-
tä.

Euroopan unionin jäsenmaat eivät
saa potkia niin sanotusti aisan yli.
Jäsenmailla tulee olla kutakuinkin
yhteinen, yhdessä sovittu linja,
niin talous – kuin ulkopolitiikassa.
Mistä siis äänestetään eri maiden
parlamenttivaaleissa – pilkun pai-
kasta! Emme voi poistaa omin kei-
noin leipäjonoja, köyhyyttä, koska
EU. Julkisten palveluiden tulee ol-

la linjassa yhdessä sovittu EU:n lin-
jan kanssa. Entä eläkkeet, voidaanko
eläkeikää laskea ja näin saada nuo-
rille töitä? Ei käy, koska EU. Tuos-
sa vain muutama esimerkki kuinka
sidottuja olemme Euroopan unio-
niin ja koko läntiseen kapitalismiin.

Mitä jos alamme pullikoimaan
vastaan – alamme oman tiemme
kulkijoiksi? Kun liityimme EU:lln,
meille kerrottiin, jos emme ole tyy-
tyväisiä, voimme erota unionista ja
sillä sipuli. Miten on laita eroamisen
kanssa? Englannin Brexit sen kertoo,
hirttosilmukasta on vaikea kiemur-
rella pois. Onko siis ihme, etteivät
kansalaiset meinaa millään saa-
da todellisia eroja eduskuntapuol-
lueiden välille, he kun joutuvat tai-
teilemaan politikoinneissaan EU:n
luomien raamien puitteissa. Ei sii-
nä kuulkaa voi vastustaa miljardien

hävittäjähankintoja, Venäjän pakot-
teista luopumisia tai pääomavero-
tukseen puuttumista. Ei ei, Brysse-
listä lyödään äkkiä noottia pöytään.

Kun vielä Nato ja USA
hääräävät maassamme mielin
määrin, niin kuka vielä voi väittää,
ettemme olisi korviamme myöten
rähmällään läntiseen kapitalistiseen
maailmaan. Siksi kai yhä useampi
nostaa kädet pystyyn, toteavat, ty-
hjän saa pyytämättä ja kiertävät vaa-
likopit kaukaa. Kyllä, aion kaikes-
ta huolimatta äänestää. Äänestän
ehdokasta, joka vaatii eroa eurosta
ja siten irrottautumista EU: n kuri-
politiikasta, on aseidenriisunnan
puolesta, asevarustelua vastaan.

EI MILJARDEJA ASEISIIN – KYL-
LÄ IHMISTEN PERUSTURVAAN.

Hannu Tiainen
27.3.2019

Kiitokset

Haluan kiittää niitä 119 ihmistä,
jotka äänestivät minua EU-vaa-
leissa. Lupaani teille, etten aio luo-
pua enkä tinkiä yhteiskunnallisis-
ta ja eettisistä periaatteistani, jot-
ka merkitsevät minulle oman va-
roaisen arvioni mukaan miljoon-
a kertaa enemmän, kuin jääkie-
kon maailmanmestaruus. Kyseen-
alaistan nykymenon ja ajattelen
yhteiskuntakriittisesti. En välitä
paskan hitustakaan, vaikka mi-
nuu pidettäisiin aivopestynä ja
negatiivisena ihmisenä.

Yleisradio satsasi paljon näihin vaa-
leihin, mutta siltikin kansalaisten
äänestysinto jäi vain 42,7 %. Kau-
pallinen urheiluviihde näyttää ole-
van maassamme suosituimpaa kuin
puoluepolitiikka tai oikeudenmu-
kaisemman yhteiskunnan vaati-
minen. Europarlamenttiin valittiin
Suomesta 13 meppiä, jotka edusta-
vat oikeistonationalisteja, uuslibe-
ralistista oikeistoa, Rkp:ttä, keskus-
taa, vihreitä, demareita ja vasem-
mistoliittoa. Muinaisen kommarin
vaihtaessa suuntavilskun oikealle ja
Nato-symbolien ilmestyessä hänen
kotiluolansa seiiniin hänestäkin kuo-
riutui meppi.

Huippu-urheilu ja puolue-
politiikka vaaleineen muistutta-
vat paljon toisiaan. Kummatkin

ovat viihdettä, kilpailua ja liiketoi-
mintaa. Ne tarjoavat menestymisen
esikuvia, tuhkimotarinoita ja sa-
maistumisen kohteita eri väestöryh-
mille. Huippu-urheilu on liiketoimin-
nan, urheilulääketieteen ja teknolo-
gian soveltamista ihmiskehoon ja
-mieleen. Nykyään parlamentaari-
nen puoluepolitiikka on liiketoimin-
nan harjoittamista, mielikuvien
luomista sekä yhteiskunnallisen
vallan valtaamista ja säilyttämistä
kaikin mahdollisin keinoin. Kum-
mankin vaikuttamisen päämääränä
on tuottaa liike-elämän käyttöön
lojaaleja valioyksilöitä ja -joukkuei-
ta, jotka ohjaavat meidän muiden
käyttäytymistä ja kulutustottumuksia.
Menestyt elämässäsi osatessasi
laskea kolmeen – minulle – kaverille
– minulle.

Voittaessani 18-vuotiaana
hippisosialistina poikien Suomen
mestaruuden vapaapainissa,
korkkasin pullon unkarilaista, hal-
paa rosé-viiniä. Ulkoinen olemuk-
seni aiheutti Nääsவில்lessä palkinto-
pallilla pahennusta. Ilmoitettuani
myöhemmin painiseurani johdolle,
että menen urheilujoukkojen sijasta
siviilipalveluun, paheksunta syveni
närkästykseksi. Jos jostain asiasta on

eri mieltä ja jos jokin ei toimi käytän-
nössä, siitä voi esittää eriävän mie-
lipiteensä ja toimia toisin. Median
ja lobbaavien asiantuntijoiden tai
oikeistonationalistien sylkemiin typ-
eryyksiin ei pidä luottaa eikä lange-
ta. Jokainen on itse vastuussa teke-
mistään valinnoista.

Ehkä näemme jo seuraavissa
vaaleissa Suomen Leijonien puolue-
leen esiinmarssin, joka vaatii huip-
pu-urheilun nostamista kansal-
lisen osaamisen keskiöön, yhä lisää
jäähalleja ja määrärahoja sekä isän-
maallisuuskasvatuksen ulottamis-
ta urheiluvalmennukseen. Kun val-
ta rokottaa vammaisilta, pistää työt-
tömät pakkotyöhön, heikentää so-
siaalietuksia, isänmaanystävä my-
häälee.

Olen edelleen sitä mieltä, että
uusliberalistinen valtioliitto ja uus-
liberalistinen kansallisvaltio ovat
kummatkin pieni- ja keskituloisen
ihmisten kannalta vain surkeita ja
ohimeneviä ratkaisuja. Kummat-
kaan ratkaisut eivät kohenna Eu-
roopan unionin alueella elävän 208
miljoonan köyhän ja pienituloisen
ihmisen elämää ja arkea.

Matti Laitinen
27.5.2019

Demarisosialismia

Kalevi Sorsa kuittasi 1970-luvul-
la kommunistien sosialismivaati-
mukset; ”Ei se tämän kummem-
paa ole” tarkoittaen Suomen sil-
loista yhteiskuntaa. Mauno Koi-
visto puolestaan piti parempa-
na ”hyvinvointivaltiota”. Kom-
munistit ovat tyytyneet toistele-
maan tätä tunnusta. Leninin mu-
kaan Marx ja Engels asettivat vas-
ta sosialistisen teorian kulmakie-
vet. Nykyiset kommunistit kes-
kustelevat näiden kulmakivien
päälle syntyvän virtuaalisen sosia-
lismin tapettien väreistä. Sosia-
lismin teorian kehittämiseen ei
ole yhdeltäkään kommunistisel-
ta puolueelta liennynyt voimia ei-
kä varoja.

J.V. Stalin on todennut kerran, et-
tä meidän on kehitettävä teoriaa,
muuten meille tulee ”kuolema, kuo-
lema.”Teoria jäi kehittämättä, mutta
kuolema korjasi Neuvostoliiton. Lo-
kakuun 1917 Venäjän sosialistinen
vallankumous oli ainutkertainen
tapahtuma maailman historiassa.
Kaikkien länsieurooppalaisten kom-
munististen puolueiden sosialismi-
tavoitteet perustuivat Neuvostoliit-
on olemassaoloon. Ilman Neuvos-
toliittoa sosialistinen vallankumous
Euroopassa porvarillisten valtioi-
den keskellä oli jo ajatuksena mah-
dottomuus. Porvaristo ei ole uno-
hanut virhettään salliessaan Venäjän
vallankumouksen omien keskinäis-
ten kiistojensa vuoksi.

Porvariston ideologit ovat
kehittäneet psykologisen sodan-
käynnin huippuunsa tehdäkseen
sosialismin mahdollisimman vasten-
mieliseksi jopa siltojen alla asuville
kerjäläisille. Hekin kokevat itsensä
vapaiksi vapaan markkinatalouden
aiheuttamista pikku puutteista huo-
limatta. Aseellinen vallankumous on
mahdollinen erittäin heikosti järjes-
tätynneessä, takapajuisessa valtios-
sa kuten Batistan Kuubassa, jossa
yläluokasta lähtöisin olevat nuoret
aloittivat vallankumoukseksi kasva-
neen kapinan, aseinaan pienoiski-
väreitä ja haulikoita. Aseettomasta
joukkovoimalla toteutetusta vallon-
kumouksesta on ainakin kaksi esi-

merkkiä. Ei sosialistisia, mutta mah-
dollisia myös niissä. Britit karkotet-
tiin Intiasta Mohandas Gandhin joh-
dolla. Ja hurskaan ajatollah Khomei-
nin innoittamat aseettomat joukot
karkottivat USA:n tukeman Persian
shaahin. Kokoomuspuolue ja muut
oikeistovoimat Euroopassa valmis-
televat vallankumouksellista tilan-
netta. (Lue Marxin puhe vapaakau-
pasta Brysselissä.)

Mutta vallankumousta varten
tarvitaan paitsi vallankumouksel-
linen tilanne, myös tietoinen järjes-
täytynyt taistelua johtamaan kyke-
nevä johto. Vähäisemmätkään työt
eivät suju ilman pätevää johtoa. Le-
ninillä oli herttainen lausunto ”työ-
miehen käsänsä käden kumarta-
misesta.”

Sosialidemokraattiset puolueet
muuttuivat Venäjän vallon-
kumouksen aikoihin -demareiksi -
porvariston apupuolueiksi tai parla-
menttipuolueiksi, luopuen suuntau-
tumisesta vallankumoukseen. Ilman
demareita porvariston valta ei ny-
kyään olisi mahdollista. Mutta se ei
ole demareiden vika, että Neuvosto-
liiton kommunistinen puolue luopui
proletariaatin diktatuurin välttämät-
tömyydestä ja Leninin käsitteestä
valtiosta valtaapitävän luokan ase-
na vastustajien alistamisessa. NKP:n
johtavat teoreetikot, ukrainalaisen
pääsihteerinsä johdolla, ”kehittivät”
opin koko kansan valtiosta. Näin val-
tio onnistuttii ”kuoleennuttamaan”
ihan Marxin nimeen vanhojen, vaika
Neuvostoliitto oli kansainvälisen
porvariston saartama.

SKP ja muut länsieurooppa-
laiset puolueet siirtyivät sujuvasti
NKP:n johtoa seuraten demariveto-
iseen parlamentarismiin. ”Hallituk-
sessa voi puolustaa parhaiten työ-
väenluokan etuja.”

Wiljo Heikkinen, 9.12.2013
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti

Outoja vaalisloganeita

Paitsi erikoisilla vaalilupauksilla
puolueet yrittävät saada äänes-
täjät kiinnostumaan edes het-
keksi myös kummallisilla vaali-
sloganeilla. Äänestyspäivän jäl-
keen ei äänestäjiä tarvitse vai-
vata kuin neljän vuoden kulut-
tua. Tosin 2019 vuonna pidetään
useammat vaalit. Vuoden 2019
eduskuntavaaleissa perussuoma-
laiset ilmoittavat haluavansa Suo-
men takaisin. Missä Suomi sitten
luuraa, jos sen pitää tulla takai-
sin? Jos persut tietävät ongelman
ytimen, kannattaisi se tuoda jul-
ki. Suomen tulo takaisin itsenäi-
seksi valtioksi edellyttäisi EU:sta
eroamista. Perussuomalaiset on
vain EU kriittinen puolue, joka ei
ole koskaan vaatinut Suomen EU
eroa.

Suomen itsenäisyyden palauttami-
nen vaatisi myös salaisen tai julki-
sen yhteistoiminnan Naton ja Yh-
dysvaltain välillä lopetettavaksi. Jo-
kainen muistaneekin kuka käy rukous-
aamiaisella erään koomikon kans-
sa. Perussuomalaiset muun äärio-
keiston kanssa ovat innokkaimmat
Suomen militarisoimnin ja Yhdysval-

tain aseiteollisuuden tukijat. Jossain
ovat hyviäkin. Takinkäännessä Soini
Timo on ainakin Suomen mestari, el-
lei peräti Euroopan mestari. Pääasia
on ollut ministerin palkka ja autoe-
tu, kovin vähän köyhän kansalaisen
häätä kiinnostaa. Suuresti kummaste-
len äänestäjiä, jotka kyseiselle puolue-
leelle äänensä antavat. Samanlai-
sen tuloksen saa antamalla äänen
vaikka Aku Ankalle tai Osama Bin
Ladenille.

Kyllä Arkadianmäen valehteli-
joiden klubin jäsenmääräksi riit-
täisi 100 henkilöä. Nämä 100 edus-
tajaa voitaisiin arpoa, niin vähem-
mällä rahalla päästäisiin siedettävään
tulokseen. Toinen Perusuoma-
laisia kehuva lausuntoni koskee aina
suurempaa äänestäjäkuntaa eli niit-
tä jotka eivät äänestä. He eivät halua
olla pelleilyn ja kusetuksen kohteena
nähdessään minkälaisia teatteria
on suomalaisen politikointi. Onhan
tämäkin huomion saanti perussuo-
malaisten ansiota periaatteessa.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoscelta

Tukea Kansanäänelle

Hannu Kautto 40 e, Heikki Männikkö 36 e, Lauri Paronen 8 e, Markku Nieminen 8 e, Esko Auervuolle 4 e, Raika Kontturi 16 e, Cilla Heiskanen 2 e, Esko Rintala 50 e, Hilikka Kuusinen 20 e, Markku Huhtala 100 e, E.K. 40 e, Eira Kärki 20 e, Tarja Männikkö 36 e, Kaija Siippainen 10 e ja Kalevi Wahrman 10 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2018/640 5.7.2018

Esitys Kansan äänen painoajoiksi kaudelle 2019 nro 5-7:

Numero	painopäivä	deadline	terv. deadline
4/2019	maanantai 17. 6. -19	perjantai 7. 6. -19	
5/2019	maanantai 2. 9. -19	perjantai 23. 8. -19	
6/2019	maanantai 28. 10. -19	perjantai 18. 10. -19	
7/2019	maanantai 16. 12. -19	maanantai 9. 12. -19	pe. 13. 12. -19

Euroopan Korea-seurojen seminaari

Lauantaina 29.6.2019 klo 12 Kirjan talolla (Kirjatyöntekijäkatu 10, Helsinki 3. krs.)

-Seminaariin osallistuu eurooppalaisten Korea-ystävyyssseurojen edustajia sekä delegaatio Korean demokraattisesta tasavallasta.

-Seminaarin jälkeen n. klo 17 tarjotaan illallinen.

-Seminaari ja ruokailut ovat maksuttomia, mutta edellyttävät ennakkoihmoittautumista viimeistään 27.6. sähköpostilla: juha.kieksi@saunalahti.fi tai tekstiviestillä 045 671 3408.

Tervetuloa!

Pohjoiskorealaisen taiteen ja kirjallisuuden myyntinäyttely

Hermannin kerholla (Hämeentie 67, Helsinki) 27.-28.6.2019. Näyttely on avoinna 27.6. klo 14-19 ja 28.6. klo 15-19

Näyttelyn järjestää KDKT:n Publicaton Exchange Association -järjestön Moskovan toimipiste.

Tervetuloa!

PS: Halutessasi voit varmistaa avoinnaoloajan lähempänä näyttelyn alkua esim. sähköpostitse: juha.kieksi@saunalahti.fi. Mahdolliset tulli ym. muodollisuudet Venäjän rajalla voivat viivyttää näyttelyn aloitusta.

Taasko tavista syyllistetään?

Taas väitetään, että Suomessa yritysten sekä eri maiden ilma- ja maavoimien aiheuttamat "ilmastosottaamiset" ovat tavallisten kansalaisten aiheuttamia. Esimerkiksi minkään valtion armeijan aiheuttamia päästöjä EI huomioida IPCC raportissa ???.

Myöskään sotaharjoituksia EI huomioida!

Jopa omakotitalojen ruohonleikkurit ovat näiden "ilmasto syyllistäjien" mukaan suuria "sotaa-jia" (Ylen uutiset 2.6-19). Siis nekin ruohonleikkurit, joita käytetään vain kesäisin ja ehkä vain muuttaman kerran kesäisessä viikossa.

On tutkittu ja todettu, että maailmassa 100 yritystä aiheuttaa 70 % maailman haitallisista kasvihuonekaasuista. Siksi on käsiteltävä, etteivät tosiasiat ilmas-

ton todellisista saastuttajista herätä "sottaamisesta" päättäviä tahojia, vaan jatkuvasti syyllistetään tavalliset kansalaiset maapallolla aivan kuin me päättäisimme yritysten ja armeijoiden ilmastosaastutamisesta. Tämä on härskiä ja kuvottavaa syyllistämistä niiltä, jotka ovat vallan kahvassa - sekä yritykset, poliitikot ja eri maiden armeijat.

Leikkaan edelleen nurmikon itse ja kulutan ehkä 1 desilitran bensiniä kerralla, kun taas kaiken maailman hävittäjät (suomalaisetkin) käyttävät jopa 6000 litraa minuutissa ja lentokoneet etelän matkalla noin 20 000 kiloa! Siis ketä pitäisikään syyllistää?

Jori Porspakka
Tuusula

Aika muuttuu

Wanha Seppä muistaa ajan, kun kilpailtiin lihansyönnillä. Meitä kommunisteja haukuttiin, kun tiedotusvälineet kirjoittivat, että sosialistisissa maissa on säädetty kalapäivä. Silloin tarjottiin valtion laitoksissa ja ravintoloissa vain kalaa. Kalapäivä oli. Sen sain 70-luvulla huomata Puolan matkallani, kun ravintolassa ei tarjottukaan sianlihaa. Se ei kyllä haitannut. Löytyi kuhaa, ankkua ja karppia.

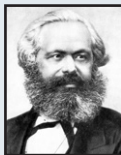
Meille kommunisteille naurettiin, kun sanoimme, että kala on hyvin terveellistä. Neuvostoliitossa kuulemma syötiin lihaa vain 46 kg henkeä kohden vuodessa ja Puolassa 56 kg. Siellä makkaratkin luetiin lihasaloon. DDR:n osalta oltiin hiljaa. Siellä syötiin lihajalosteita

90 kg/nuppi. Chilen osalta meitä vasta haukuttiinkin. Siellä kun kansanrintamahallitus opetti kansalaisia syömään turskaa.

Olisimmepa tienneet, että kalapäivää suositeltiin mm. Puolassa terveellisyssyistä, koska katsottiin ihmisten syövän liaksi lihaa. Tänään tiedämme kaiken olleen porvarien propagandaa, sillä sosialistisissa maissa syötiin tarpeeksi lihatuotteita ja nykyisen ilmasto-tietämyksen perusteella liikaakin. Silloin emme tienneet, että 2020 luvulla matkustamme Viipuriin herkuttelemaan liha-aterioilla.

Wanha Seppä

"Marxilainen pyhäkoulu" jatkuu

-Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsenitelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00.

-Kokoonnumme seuraavan kerran syyskaudella 2019 syys- lokakuun vaihteessa.

-Kesän kuluessa kehoitamme kertaamaan marxilaisen maailmankatsomuksen kysymyksiä. Hyviä perusteoksia ovat: Marx ja Engels: **Kommunistinen manifesti**; M. Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: **Filosofian Historia** (Progress, 1982); Viktor Afanasjev: **Filosofian alkeet** (Progress, 1976); **Marxilais-Leniniläisen filosofian perusteet** (Progres) siv. 333-355; Nevalainen- Pelttonen: **Kansantaloustiede** (Kansankulttuuri).

-Muistakaa, että meidän opintovihkonen "Dialektisen materialismin perusteet" löytyy nyt myös Kommunistien Liiton sivuilla kohdasta "Opintoaineisto". Hyödyntäkää tätä.

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 10.8.2019 alk. klo 11.00, os. Stusnästie 100. Ilmoittautuminen: email. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432 0777. Käsitellään mm. kysymyksiä: Sote:n kohtalo, Kommunistisen liikkeen tilanne, Ribbentrop-sopimuksen arviointi (kannanotto), Ukrainan ja Krimin tilanne, Työkansan ilmasto-ohjelman kehittelyä, Kansan äänen kehittämisen ja toimitustyön kysymyksiä sekä työväenliikkeen maailmankatsomuksen opiskeluun liittyviä näkökohtia. Järjestää EU:n Vastainen kansanrintama ja DSL

Tervetuloa

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous järjestetään torstaina 5.9.2019 klo 18.00 Hermannin kerholla. Hallituksen kokous klo 17.00 samassa paikassa. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä ja mm. seuraavia asioita: (1) Kansanrintaman kehittämisen kysymyksiä, (2) Syksyn opintotoiminnan järjestäminen, (3) Tiedotus- ja toimintaseminaarin tulosten arviointi, (4) Kansan äänen 5/19 arviointi ja seuraavan numeron 6/19 ideointi, (5) Työkansan ilmasto-ohjelman kehittelyä (6) Kommunistien liiton ohjelmallisen asiakirjan uudistaminen.

Tervetuloa jäsenet ja ystävät

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki

<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!

www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Päivän uutisotsikot:

<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään torstaina 3.10. 2019 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsitellään poliittista ja järjestölistä tilannetta.

Asialistalla mm. Kansanrintaman ohjelmallisen asiakirjan päivitys, opintotoiminta, kansanrintaman kehittäminen, syksyn ja talven toimintakalenteri. Arvioidaan valtakunnallisen neuvottelukunnan "työkansan yhteistyöllä irti uusliberalismista" tavoitteita, tehtäviä ja nykytilannetta.

Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous, jossa arvioimme edellisen numeron (5/19) sisältöä ja valmistelemme lehden seuraavaa numeroa (6/19).

Toimikunnan työhön ja Kansan äänen toimittamiseen liittyviä asioita käsitellään myös Tiedotus ja toimintaseminaariissa Kemiönsaarella 10.8.2019

SFT toimii

SFT:n osalta opintokerhotointa on kesätauolla. Asiaan palaamme syys toiminnan alkamisen yhteydessä.

SFT osallistuu yhdessä KTP:n Uudenmaan piirijärjestön kanssa 10.8. tapahtumaan Lapinjärvellä neuvoston tiloilla muistomerkillä. Tapaaminen klo 11.00 Lapinjärven TB:llä. Muistomerkillä tilaisuus alkaa klo 12.00. tervetuloa.

Pois jääneet Vaputervehdykset

Lauri Paronen, Vantaa
Tuntematon, Helsinki
Tuula Jokinen, Tampere
Pekka Kotkasaari, Riihimäki

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPIIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

VÄKIVALTAINEN SOTILASLIITTO

Naton pintaa raapiessa sen alta löytyy äärioikeistoa ymmärtävä, väkivaltainen ja epädemokraattinen järjestö, joka sekaantuu itsenäisten valtioiden sisäisiin asioihin. Kylmän sodan aikana USA:n johtama Nato ohjaili ja manipuloi eurooppalaisia kansallisvaltioita sisällepäin salassa kansalaisilta ja parlamenteilta. Sen salaiset armeijat harjoittivat yhteistyötä vakaumuksellisten oikeistoterroristien kanssa. Tämän jälkeen Nato liittyi USA:n julistamaan terrorismin vastaiseen sotaan. Toimintaan liittyy laittomia pidätyksiä, valeoperaatioita, kauhun kylvää, kidutusvankiloita ja salamurhia. Nato jatkaa edelleen salaisia operaatioitaan, mutta sen itsensä määrittelemä vihollinen on vain vaihtunut.

Viimeisten vuosien aikana Kansan äänen järjestöt ovat kaikissa tilaisuuksissa näyttäneet tunnuksen "Torju Nato aina". Tämä tarkoittaa, että Nato tulee torjua kaikissa tilanteissa, eikä pidä erehtyä kuvittelemaan sen muuttumista "rauhanjärjestöksi". Sitä meille tarjoilee Mediapooli sekä Nato:n ja EU:n hybridiosaamiskeskus Helsingin Lintulahdessa

Nato ja Varsovan liitto

Nato ja Varsovan liitto olivat kummatkin v. 1955–91 kollektiivisia puolustusliittoja. Euroopan asevoimien tutkimuskeskuksen mukaan Naton ja Varsovan liiton puntit olivat melko tasan v. 1989. Ne olivat myös valtioliittoja, joiden sääntöihin niiden jäsenvaltiot olivat sitoutuneet. Naton sotilaallisen strategian johtoaajatuk-sena oli Kylmän sodan aikana "suunnattu puolustus", joka tarkoitti käytännössä valmistautumista Nato-maiden kanssa sotaan ainoana vihollisena pidettyä Neuvostoliittoa vastaan. Natolla oli tuolloin sota-joukkoja ja sotilastukikohtia omissa jäsenmaissaan. Naton voima perustui ilmavoimiin ja kehittyneen-pään militääriteknologiaan sekä ydinla-tausten suurempaan lukumäärään. Varsovan liitolla oli Euroopassa yli-voima maavoimissa. Neuvostoliitto oli valmis jopa purkamaan VL:n, jos Nato seuraisi sen esimerkkiä. Varso-van liitto lakkautti itsensä NL:n kaa-tumisen jälkeen Prahassa 1.7.1991.

Sotilasliitto Nato kylmän sodan aikana vuosina 1949-1991

Operaatio Gladio (miekka) on koo-dinimi, joka tarkoittaa v. 1949 pe-rustetun sotilasliitto Naton niin sa-nottua "stay behind" -verkostoa ja sen maanalaista armeijaa. Se perus-tettiin Italiaan II maailmansodan jäl-keen mahdollisen Neuvostoliiton johtaman Varsovan liiton hyökkäyk-sen tai kommunistien vallankaap-pauksen varalta. Termin merkitys laajentui kylmän sodan aikana ja sil-lä tarkoitettiin yleensä Naton salaisia armeijoita, joita perustettiin 14 eri maahan ympäri läntistä Eurooppaa. Sveitsiläisen historioitsijan Daniele Ganserin selvityksen mukaan Gla-dion lonkerot ulottuivat jopa Itäval-taan, Ruotsiin, Suomeen ja Sveitsiin.

NL:n aloittaman sodan puut-teessa Gladio-verkosto tarttui usei-sa maissa aseisiin käydäkseen salais-ta sotaa poliittista vasemmistoa vas-taan. Salaiset armeijat syyllistyivät lukuisiin terroritekoihin ja ihmisoi-keusloukkauksiin, jotka pantiin val-

heellisesti kommunistien piikkiin va-semmiston vaalimenestyksen mitä-töimiseksi. Italiassa ne tekivät pom-mi-iskuja juniin ja toreille, Turkissa ne kiduttivat hallituksen vastusta-jia, Kreikassa ne avustivat oikeisto-vallankaappauksessa sekä Espan-jassa ja Portugalissa ne murskasivat oppositiojärjestöjä. USA ja Iso-Britannia kielsivät ehdottomasti nii-den olemassaolon.

Gladion olemassaolo vahvistettiin vuonna 1990

Italian pääministeri Giulio Andreot-ti vahvisti v. 1990, että muissa Län-si-Euroopan Nato-maissa oli toimi-nut salaisia armeijoita. Näitä koordi-noi Naton epätavanomaisen sodan-käynnin osasto. Salaisten armeijoi-den verkoston olivat perustaneet tiedustelupalvelut CIA ja MI6 aseek-si taisteluun kommunismia vastaan Länsi-Euroopassa. Toimintaa koordi-noivat ACC ja CPC perustettiin Nat-on Euroopan-joukkojen ylipäälli-kön päätöksellä. Ne olivat suoraan yhteydessä Naton päämajaan. Kus-sakin kohdemaassa toiminnassa on ollut mukana presidenttejä, pää-, puolustus- ja sisäministereitä. (Läh-de: Naton salaiset armeijat, Daniele Ganser, Into 2018)

Euroopan parlamentin kanta gladioon

Useat Euroopan valtiot ovat tunnus-

taneet useissa jäsenvaltioissa olleen 40 vuoden ajan Naton johtamia sa-laisia, rinnakkaisia sotilastieduste-luun ja aseelliseen toimintaan tar-koitettuja organisaatioita. Nämä ovat olleet kaiken demokraattisen valvonnan ulottumattomissa. Tie-tyissä maissa sotilastiedustelupal-velut ovat sekaantuneet vakaviin terroritekoihin ja rikoksiin. Ne ovat toimineet ja toimivat yhä täysin lain ulkopuolella. Gladio on käyttänyt omia aseitaan ja sotilaallista voima-varaansa. Euroopan parlamentti il-moitti olevansa huolissaan näiden kaiken valvonnan ulkopuolella ole-vien päättävien ja operatiivisten ta-hojen olemassaolosta. Se tuomitsi Gladion v. 1990 todeten, että "tie-tyissä jäsenvaltioissa sotilaalliset sa-laiset palvelut olivat sekaantuneet vakaviin terrorismi- ja rikostapauk-siin, minkä eri juridiset selvitykset ovat osoittaneet".

Nato kylmän sodan jäl-keen

Vuoden 1991 jälkeen Nato laajentui antamistaan lupauksista huolimat-ta itään entisiin Varsovan liiton mai-hin ja neuvostovaltioihin. Sotilaslii-ton toiminta aktivoitui ja sen luon-ne muuttui puolustusliitosta hyök-käysliitoksi. Se korvasi pahan kom-munismien terrorismin vastaisessa sodassa pahalla islamistilla. Se suh-tautui kynyisestä YK:n päätöslausel-miin. Nato suoritti ensimmäisen so-tatoimensa jo v. 1994 Bosnia-Hert-segovinassa. Sittemmän Nato ja sen jäsenvaltiot ovat edistäneet maail-manrauhaa hyökkäämällä Irakiin, Afganistaniin ja Libyaan. Nato on laajentunut 29 valtion aggressiivi-seksi sotilasliitoksi, joka on integroi-nut omaan sotilaalliseen kriisinhal-lintaansa lukuisia sitoutumattomia valtioita, myös Suomen. Syyriassa ja Ukrainassa käydään edelleen sisäl-lissotaa. USA:n johtama Nato ei ole pysytellyt sotien ulkopuolella.

Ehdoton ei natolle

Nato on kyseenalaistanut YK:n ym-päriille rakennetun kansainvälisen oikeusjärjestelmän ja korvannut sen roolin omilla sotilaallisilla ja oi-keudellisilla ratkaisuilla. Sotilasliitto kokee, ettei sota ole enää ihmiskun-nan vitsaus, koska valistuneiden län-sivaltojen käsissä se on oikea keino suojella ihmisoikeuksia ja rangaista pahoja valtioita.

Älkää antako valtamediassa esitetyn Nato-kuvan hämätä it-seänne. Sotilasliiton sotaharjoitus-ten, salaisten operaatioiden ja sota-toimien merkitystä ei pidä vähätellä.

Matti Laitinen, 6.6.2019

Varokaa Troian hevosia!

Nato järjesti 4.3.2010 Helsingis-sä strategia-istunnon. Valtio-johtomme otti ylpeänä Kalas-tajatorpalla vastaan Naton pää-sihteerin Anders Fogh Rasmus-senin. Militarisma vastusta-vat järjestöt organisoivat usei-ta protesteja mm. Helsingissä ja Kuopiossa. Helsingin Munk-

kiniemessä järjestettyyn protes-tiin osallistui 200 aktivistia. Poliiseja oli paikalle tuotu sitäkin enemmän.

Silloin oli tekeillä yritys EU:n soti-laallisen järjestön, WEU:n (Naton eurooppalainen pilari), avulla sa-lakuljettaa Suomi EU:n jäseneksi. WEU lopetettiin v. 2011. Tämä ei tule olemaan viimeinen yritys. Sik-si meille perustettiin Mediapooli sekä Naton hybridiosaamiskeskus. Oheinen kuva Kuopion protestista 27.2.2010.

KÄ/toimitus

Demokratia

Demokratialla käsitetään yleensä vapauksia ja oikeuksia, mutta de-mokratiaan kuuluvat erottamattomana osana valtion väkivaltako-neisto; armeija, poliisi, vankilat ja perintätoimistot. Demokratiaa ovat yksityinen maan ja tuotantolaitosten omistusoikeus ja vapaat vaalit. Vaaleilla laillistetaan suuromistajien omistusoikeus.

Demokratiaan kuuluu sanan- ja lehdistönvapaus. Köyhä ostaa sanoma-lehden ja rikas päätoimittajan. Sananvapaus tarkoittaa sitä, että demo-kratiassa jokainen saa puhua ja kirjoittaa mitä haluaa ja tiedotusvälinei-den omistaja saa julkaista tai olla julkaisematta kaiken omien tarpeittensa mukaan. Tutkimustietoineiston omistaja määrää aineiston salassapidos-ta. Tätä kirjoitettaessa uutisissa pohdittiin luonnollisena asiana, aikooko USA vaihtaa Iranin hallinnon. Se on tietenkin laillista, koska USA:n presi-dentti ja muut valtaelimet on valittu vapaissa demokraattisissa vaaleissa.

USA on läntisen kristillisen arvoyhteisön isäntämaa ja maailman ensimmäinen ydinasevaltio, joka pitää yksinoikeutenaan omistaa jouk-kotuhoaseita. USA vaatii Pohjois-Koreaa hävittämään ydinaseensa, mut-ta säilyttää omat ydin-aseensa Etelä-Koreassa. Suomi ja muut läntisen ar-voyhteisön maat kannattavat täysin isäntämaansa vaatimuksia.

Euroopan Yhteisö EU perustettiin rauhanprojektina. EU:n puo-lestapuhujien mukaan Euroopassa ei ole sen ansiosta sodittu. Euroopan kartta kuitenkin näyttää, että Jugoslavia sijaitsee Kreikan ja Unkarin vä-lissä Adrian meren rannalla. Siis Euroopassa. "...iskua, jonka kohteeksi jou-tui Kiinan suurlähetystö Jugoslavian pääkaupungissa Belgradissa touko-kuussa 1999. Kyseessä oli "oheisvahinko" Naton kaksi kuukautta kestä-neessä hyökkäyksessä, jossa Nato oli ampunut yli 9000 pommia ja oh-justa." (KU 19/2019) Näin se rauhanprojekti lähti vauhdikkaasti käyntiin.

"Niin sanottujen kristittyjen rotujen raakamaisuuksilla ja inhot-tavilla ilkitöillä jokaisessa maailman kolkassa ja jokaista kansaa kohtaan, jonka ne ovat voineet saattaa ikeensä alle, ei ole mitään vastinetta mil-lään maailmanhistorian aikakaudella, minkään rodun keskuudessa, ol-koonpa se ollut miten villi ja sivistymätön, säälimätön ja häpeämätön ta-hansa." Englantilainen kirjailija William Howitt (1791-1879), jonka erikois-alana oli kristillisuus.

Vihreiden europarlamentaarikko Heidi Hautala sanoi olevansa ylpeä jouduttuaan Venäjän asettamalle maahantulon kieltolistalle. Howittin antama määritelmä Hautalan ylpeilemästä arvoyhteisöstä ei ole kuluneina vuosisatoina laimentunut. Läntinen kristillinen arvoyhteisö on käynyt kaksi maailmansotaa, tuhonnut atomipommeilla kaksi kaupunkia Japanissa, pommittanut Pohjois-Korean maan tasalle. Vietnam sai naut-tia neljäkymmentä vuotta läntisistä kristillisistä arvoista. Viime vuosien ylpeiltäviä tekoja ovat Irakin, Libyan ja Afganistanin valtioiden tuhoami-nen. Välimereen on jo hukkunut kolmekymmentä tuhatta Eurooppaan pyrkynyttä pakolaista. Joissakin meidän arvoyhteisömme maissa vaadi-taan rangaistavaksi hukkuvien pelastamista.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti, 14.5.2019

Helsingin Sanomien sotakirjeen-vaihtajan kynä on tylsynyt

Helsingin Sanomien ulko- ja turvallisuuspoliittinen "erikoisasiantun-tijatoimittaja" Kari Huhta kirjoitti 3.6.2019 heti tuoreeltaan analyys-in Antti Rinteen hallituksen ulko- ja turvallisuuspoliittisten linjaus-ten selvittyä edellisenä iltana käydyissä viimeisissä hallitusneuvotte-luissa. Huhdan mukaan erot painotuksissa ovat suuret, kun niitä ver-taa neljä vuotta sitten ilmestyneeseen edelliseen hallitusohjelmaan.

Toimittaja Huhtaa harmittaa erityisesti se seikka, että ihmisoikeudet mai-nitaan moneen kertaan Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan perusteiden joukossa, mutta puolustusyhteistyön kumppanivaltiota Yhdysvalto-ja ei mainita kertaakaan ja viittaukset Venäjän sotilaalliseen toimintaan löytyvät lähinnä rivien välistä. Kirjoituksensa Huhta onkin otsikoinut "Ul-kopolitiikassa korostuvat nyt arvot" ja viittaa hallituksen kokoonpanos-ta tapahtuneisiin muutoksiin. HS:n sotilaspoliittinen "erikoisasiantuntija-toimittaja" Huhta on tyytyväinen siihen, että "vaikka Yhdysvaltoja ei to-sin mainittu puolustuksen yhteydessä nimeltä edellisessä ohjelmas-sa. Sen sijaan korostettiin "transatlantista yhteistyötä", joka mainitaan täl-läkin kertaa"

Selvästi jonkinlaista huolestumista Natokiimaisen Huhdan kir-joituksessa on kuitenkin havaittavissa. Asiat eivät näytä nyt menevän aivan kuten oikeistokonservatiivisen-hallituksen ja puolustusministeri Jussi Niinistön kaudella. Kari Huhta luettelee kirjoituksessaan jälleen ker-ran saman litanian Venäjän jatkuvista aggressioista Krimillä, sekä jatku-vasta uhasta Suomen ja koko Euroopan turvallisuudelle, ja miten "ko-ko Itämeren ja Euroopan turvallisuusympäristö on Venäjän sotilaallisen toiminnan vuoksi perustavasti muuttunut".

"Itsestään selvytyenä" Huhta pitää ilmoitusta, että Suomi osal-listuu Naton artikla 5-harjoituksiin ainoastaan kumppanimaan roolissa. Toisena "Selvänä linjauksena" Huhdan mukaan on se, että Hornet-hävit-täjät korvataan uusilla monitoimihävittäjillä täysimääräisesti. Mielenkiin-toista on nähdä, miten hallituksessa mukana oleva Vasemmistoliitto tai-teilee sanoissaan perustellessaan kymmenien miljardien upottamis-ta monitoimihävittäjien hankintaan. Rehabilitoidaanko "erillisessä" ja "ajopuu" termit jälleen käyttöön.

Kalevi Hämäläinen
tutkija